

Brüssel, 21.4.2021
COM(2021) 189 final

2021/0104 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

**millega muudetakse direktiivi 2013/34/EL, direktiivi 2004/109/EÜ, direktiivi 2006/43/EÜ
ja määrust (EL) nr 537/2014 seoses äriühingute kestlikkusaruandlusega**

(EMPs kohaldatav tekst)

{SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final} - {SWD(2021) 151 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Muud kui finantsaruandlust käsitlev direktiiv (direktiiv 2014/95/EL), millega muudetakse raamatupidamisdirektiivi, võeti vastu 2014. aastal¹. Muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi sätete kohaselt pidid direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad ettevõtted esitama esimese aruande 2018. aastal (majandusaasta 2017 kohta).

Muud kui finantsaruandlust käsitlevat direktiivi kohaldatakse suurte avaliku huvi üksuste suhtes, mille töötajate arv on keskmiselt üle 500, ja avaliku huvi üksuste suhtes, mis on suure kontserni ematettevõtjad, mille töötajate arv konsolideeritud alusel on keskmiselt üle 500². Muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi kohaselt on tütarettevõtjad aruandekohustusest vabastatud, kui nende ematettevõtja koostab aruandeid kogu kontserni, sealhulgas tütarettevõtjate kohta. Muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi aruandlusnõuded kehtivad ligikaudu 11 700 ettevõtte suhtes³.

Muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiiviga kehtestati ettevõtetele nõue anda aru nii selle kohta, kuidas kestlikkusega seotud probleemid mõjutavad nende tulemusi, positsiooni ja arengut (*outside-in*-perspektiiv), kui ka nende mõjust inimestele ja keskkonnale (*inside-out*-perspektiiv). Seda nimetatakse sageli kaheks olulisuse perspektiiviks.

2017. aastal avaldas komisjon muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi kohaselt ettevõtetele mittesiduvad aruandlussuunised⁴. 2019. aastal avaldas komisjon lisasuunised kliimaga seotud teabe avaldamise kohta⁵. Need suunised ei ole ettevõtete muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi kohaselt avalikustatava teabe kvaliteeti piisavalt parandanud.

Euroopa Komisjon võttis endale kohustuse esitada ettepanek muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi läbivaatamise kohta Euroopa roheline kokkuleppe ja selle 2020. aasta tööprogrammi raames⁶. Euroopa roheline kokkuleppe eesmärk on muuta EL 2050. aastaks nüüdisaegse ressursitõhusa ja konkurentsivõimelise majandusega ühiskonnaks, kus 2050. aastaks ei ole enam kasvuhoonegaaside netoheidet⁷. Sellega lahutatakse majanduskasv ressursikasutusest ja tagatakse, et kõik ELi piirkonnad ja kodanikud osalevad sotsiaalselt

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2014. aasta direktiiv 2014/95/EL, millega muudetakse direktiivi 2013/34/EL seoses mitmekesisust käsitleva teabe ja muu kui finantsteabe avalikustamisega teatavate suureettevõtjate ja kontsernide poolt.

² Avaliku huvi üksused on raamatupidamisdirektiivis määratletud kui ettevõtjad, kellel on ELi reguleeritud väärtpaberiturgudel noteeritud väärtpabereid, pangad (nii börsil noteeritud kui ka noteerimata), kindlustusandjad (nii börsil noteeritud kui ka noteerimata) ja muud liikmesriikide määratud ettevõtted.

³ Selle arvu puhul on arvesse võetud seda, kuidas liikmesriigid on direktiivi üle võtnud. Arvestamata ülevõtmist siseriiklikku õigusesse, kuulub muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi kohaldamisalasse umbes 2 000 ettevõtet.

⁴ Komisjoni teatis C(2017) 4234 final.

⁵ Komisjoni teatis C(2019) 4490 final.

⁶ Komisjoni teatis „Euroopa roheline kokkulepe“, COM(2019) 640 final. Komisjoni 2020. aasta kohandatud tööprogramm, COM(2020) 440 final.

⁷ 4. märtsil 2020 võttis komisjon vastu ettepaneku võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse kliimanetraalsuse saavutamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2018/1999 (Euroopa kliimaseadus) (2020/0036 (COD)), milles tehakse ettepanek muuta eesmärk saavutada 2050. aastaks kliimanetraalsus ELile õiguslikult siduvaks.

õiglas üleminekus kestlikule majandussüsteemile. Samuti on selle eesmärk kaitsta, säilitada ja suurendada ELi looduskapitali ning kaitsta kodanike tervist ja heaolu keskkonnaga seotud ohtude ja mõjude eest. Muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi läbivaatamine aitab kaasa inimeste hüvanguks toimiva majanduse ülesehitamise eesmärgile. Sellega tugevdatakse ELi sotsiaalset turumajandust ja aidatakse tagada, et see on tulevikuks valmis ning loob stabiilsust, töökohti, majanduskasvu ja investeeeringuid. Need eesmärgid on eriti olulised, arvestades COVID-19 pandeemia põhjustatud sotsiaal-majanduslikku kahju ning vajadust kestliku, kaasava ja õiglase taastumise järele.

Kooskõlas komisjoni kestliku rahanduse tegevuskavaga on EL võtnud hulga meetmeid tagamaks, et finantssektor täidaks olulist rolli Euroopa rohelise kokkuleppe eesmärkide saavutamisel⁸. Ettevõtelt saadavad paremad andmed kestlikkusriskide kohta, millega nad kokku puutuvad, ning nende enda mõju kohta inimestele ja keskkonnale on Euroopa rohelise kokkuleppe ja kestliku rahanduse tegevuskava edukaks rakendamiseks hädavajalikud. Pannes ettevõtetele suurema vastutuse ja suurendades nende läbipaistvust seoses mõjuga, mida nad avaldavad inimestele ja keskkonnale, võib see ettepanek aidata tugevdada ka ettevõtete ja ühiskonna suhteid. Tänu digitaalsetele tehnoloogiatele luuakse sellega ettevõtetele, investoritele, kodanikuühiskonnale ja teistele sidusrühmadele ka võimalusi märkimisväärselt parandada kestlikkusteabe edastamise ja kasutamise viisi. 2019. aasta detsembris rõhutas nõukogu oma järeldustes kapitaliturgude liidu kohta, kui tähtis on pakkuda usaldusväärset, võrreldavat ja asjakohast teavet kestlikkusega seotud riskide, võimaluste ja mõju kohta, ning kutsus komisjoni üles kaaluma muu kui finantsaruandluse Euroopa standardi väljatöötamist⁹.

Oma 2018. aasta mai resolutsioonis jätkusuutliku rahastamise kohta nõudis Euroopa Parlament aruandluse nõuete täiendamist muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi raames¹⁰. Oma 2020. aasta detsembri resolutsioonis äriühingu kestliku üldjuhtimise kohta väljendas parlament heameelt, et komisjon on võtnud kohustuse vaadata läbi muud kui finantsaruandlust käsitlev direktiiv, kutsus üles laiendama muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi kohaldamisala täiendavatele ettevõtete kategooriatele ning väljendas heameelt selle üle, et komisjon on võtnud kohustuse töötada välja ELi muu kui finantsaruandluse standardid¹¹. Euroopa Parlament leidis ka, et ettevõtete muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi kohaselt avaldatud muu kui finantsteave tuleb allutada kohustuslikule auditile.

Ettevõtete aastaaruannetes avaldatud kestlikkusteabe peamised kasutajad on investorid ja valitsusvälised organisatsioonid, sotsiaalpartnerid ja muud sidusrühmad. Investorid, sealhulgas varahaldurid, soovivad investeeeringute puhul paremini mõista kestlikkusprobleemidega seotud riske ja võimalusi, samuti nende investeeeringute mõju inimestele ja keskkonnale. Valitsusvälised organisatsioonid, sotsiaalpartnerid ja muud sidusrühmad soovivad, et ettevõtjatel oleks suurem vastutus mõju eest, mida nende tegevus avaldab inimestele ja keskkonnale.

Kehtiv õigusraamistik ei taga nende kasutajate teabevajaduste rahuldamist. Põhjus on selles, et mõned ettevõtted, kellelt kasutajad kestlikkust käsitlevat teavet soovivad, sellist teavet ei esita, samas kui paljud, kes esitavad kestlikkust käsitlevat teavet, ei avalda kõiki kasutajate

⁸ Komisjoni teatis „Tegevuskava: jätkusuutliku majanduskasvu rahastamine“, COM(2018)097 final.

⁹ Nõukogu järeldused kapitaliturgude liidu tugevdamise kohta (5. detsember 2019).

¹⁰ Euroopa Parlamendi 29. mai 2018. aasta resolutsioon jätkusuutliku rahastamise kohta (2018/2007(INI)).

¹¹ Euroopa Parlamendi 17. detsembri 2020. aasta resolutsioon äriühingu kestliku üldjuhtimise kohta (2020/2137(INI)).

jaoks olulisi andmeid. Kui teavet esitatakse, ei ole see sageli ei piisavalt usaldusväärne ega ettevõtete vahel piisavalt võrreldav. Kasutajatel on sageli raske teavet leida ja see on harva kättesaadav masinloetavas digitaalses vormingus. Vähe on teavet immateriaalsete, sealhulgas sisemiselt loodud immateriaalsete varade kohta, kuigi need immateriaalsed varad moodustavad suurema osa erasektori investeeringutest arenenud majandusega riikides (nt inimkapital, kaubamärk, intellektuaalomand ning teadus- ja arendustegevusega seotud immateriaalsed varad).

Kasutajate teabevajadused on viimastel aastatel märkimisväärselt suurenenud ja üsna kindlasti suurenevad ka edaspidi. Sellel on mitu põhjust. Üks on investorite suurenev teadlikkus sellest, et kestlikkusprobleemid võivad ettevõtete finantstulemused ohtu seada. Teine põhjus on investeerimistoodete kasvav turg, mis püüab selgelt järgida teatavaid kestlikkusstandardeid või saavutada teatavaid kestlikkuse eesmärke. Veel üks põhjus on õigusaktid, sealhulgas kestlikkusteabe avalikustamist finantsteenuste sektoris käsitlev määrus ja taksonoomiamäärus. Mõlemast õigusaktist tulenevalt vajavad varahaldurid ja finantsnõustajad investeerimisobjektiks olevatelt äriühingutelt rohkem teavet kestlikkuse kohta¹². Lisaks kiirendab COVID-19 pandeemia tõenäoliselt veelgi nõudluse suurenemist ettevõtete kestlikkusteabe järele, näiteks seoses töötajate haavatavuse ja tarneahelate vastupidavusega.

Seetõttu on ettevõtete esitatava kestlikkusteabe ja selle teabe kavandatud kasutajate vajaduste vahel üha suurem lõhe. Ühest küljest tähendab see, et investoritel ei ole võimalik oma investeerimisotsustes kestlikkusega seotud riske piisavalt arvesse võtta. See omakorda võib tekitada süsteemseid riske, mis ohustavad finantsstabiilsust. Teisest küljest tähendab lõhe seda, et investorid ei saa suunata rahalisi vahendeid kestliku ärimudeli ja tegevusega ettevõtetesse. See omakorda takistab Euroopa rohelise kokkuleppe eesmärkide saavutamist. Samuti pärsib see sidusrühmade võimet võtta ettevõtjad vastutusele nende mõju eest inimestele ja keskkonnale, mis tekitab vastutuse puudujäägi, mis võib kahjustada sotsiaalse turumajanduse tõhusat toimimist.

Praegune olukord on probleemne ka ettevõtete jaoks, kes peavad aru andma. Kehtivate nõuete ebatäpsuse ning olemasolevate erasektori standardite ja raamistike suure arvu tõttu on ettevõtetel keeruline täpselt teada, millist teavet nad peaksid esitama. Sageli on neil keeruline saada tarnijatelt, klientidelt ja investeerimisobjektiks olevatelt äriühingutelt teavet, mida nad ise vajavad. Lisaks sellele, et ettevõtted esitavad teavet kehtivate õigusnõuete täitmiseks, saavad paljud ettevõtted sidusrühmadelt kestlikkusteabe taotlusi. Kõik see tekitab tarbetuid tegevuskulusid.

Seetõttu on käesoleva ettepaneku eesmärk parandada kestlikkusaruandlust võimalikult väikeste kuludega, et paremini ära kasutada Euroopa ühtse turu potentsiaali aidata kaasa üleminekule täielikult kestlikule ja kaasavale majandus- ja finantssüsteemile kooskõlas Euroopa rohelise kokkuleppe ja ÜRO kestliku arengu eesmärkidega.

Ettepaneku eesmärk on tagada piisav avalikkusele kättesaadav teave riskide kohta, mida kestlikkusprobleemid ettevõtetele tekitavad, ning mõju kohta, mida ettevõtted ise inimestele ja keskkonnale avaldavad. See tähendab, et ettevõtted, kelle kestlikkusteavet kasutajad vajavad, peaksid sellise teabe esitama, kusjuures esitada tuleks kogu teave, mida kasutajad peavad asjakohaseks. Esitatud teave peaks olema võrreldav, usaldusväärne ning kasutajatel

---

¹² Määrus (EL) 2019/2088 (kestlikkusteabe avalikustamist finantsteenuste sektoris käsitlev määrus) ja määrus (EL) 2020/852 (taksonoomiamäärus).

peaks olema seda digitehnoloogia abil lihtne leida ja kasutada. See tähendab kestlikkusteabe staatuse muutmist, et muuta see finantsteabega paremini võrreldavaks.

Ettepanek aitab vähendada majandusele tekkivaid süsteemseid riske. Ka parandab see finantskapitali jaotamist sotsiaal-, tervise- ja keskkonnaprobleemidega tegelevatele ettevõtetele ja tegevusele, millega neid probleeme lahendatakse. Lisaks pannakse ettepanekuga ettevõtetele suurem vastutus nende mõju eest inimestele ja keskkonnale, mis suurendab usaldust ettevõtete ja ühiskonna vahel.

Ettepaneku eesmärk on vähendada ettevõtete kestlikkusaruandlusega seotud tarbetuid kulusid ja võimaldada neil tõhusalt rahuldada kasvavat nõudlust kestlikkusteabe järele. See toob selgust ja kindlust selle kohta, millist kestlikkusteavet esitada, ning muudab koostajate jaoks äripartneritelt (tarnijatelt, klientidelt ja investeerimisobjektiks olevatelt äriühingutelt) aruandluseks vajaliku teabe saamise lihtsamaks. Ettepanek peaks vähendama ka nende nõuete arvu, milles küsitakse ettevõtetele lisaks aastaaruannetes avaldatud teabele muud kestlikkusteavet.

Praegu on olemas mitu olulist rahvusvahelist algatust. Nende eesmärk on aidata saavutada kestlikkusaruandluse standardite ülemaailmne lähenemine ja ühtlustamine. EL toetab seda eesmärki täielikult. Sellisest lähenemisest ja ühtlustamisest saavad kasu üleilmsel tasandil tegutsevad ELi ettevõtted ja investorid. Komisjon toetab G20, G7, finantsstabiilsuse nõukogu ja teiste algatusi võtta rahvusvaheline kohustus töötada välja lähtekoht ülemaailmsetele kestlikkusaruandluse standarditele, mis põhineksid kliimaga seotud finantsteabe avaldamise töörühma töö. Rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardite sihtasutuse ettepanekud luua uus kestlikkusstandardite nõukogu on selles kontekstis iseäranis asjakohased, nagu ka töö, mida on juba tehtud seoses ellu viidud algatustega, sealhulgas globaalne aruandlusalgatus, kestlikkuse aruandlusstandardite nõukogu, rahvusvaheline integreeritud aruandluse nõukogu, kliimamuutustest teatamise standardite nõukogu ja CDP (varem Carbon Disclosure Project (CO₂ heite avalikustamise projekt)). Ettepaneku eesmärk on tugineda rahvusvahelistele kestlikkusaruandluse algatustele ja neile kaasa aidata. ELi kestlikkusaruandluse standardid tuleks välja töötada sisulises kahepoolses koostöös juhtivate rahvusvaheliste algatustega ja need peaksid olema nende algatustega võimalikult ulatuslikus kooskõlas, võttes samas arvesse Euroopa eripära.

Ettepanek koosneb ühest direktiivist, millega muudetakse nelja kehtivat õigusakti. Esiteks muudetakse sellega raamatupidamisdirektiivi, vaadates läbi mõned kehtivad sätted ja lisades uusi sätteid kestlikkusaruandluse kohta. Lisaks muudetakse sellega auditidirektiivi ja auditimäärust, et hõlmata kestlikkusteabe audit. Lisaks muudetakse ettepanekuga läbipaistvusdirektiivi, et laiendada kestlikkusaruandluse nõuete kohaldamisala ettevõtetele, kelle väärtpaberid on noteeritud reguleeritud turul, ning selgitada nende ettevõtete kestlikkusaruandluse järelevalve korda.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Muud kui finantsaruandlust käsitlev direktiiv koos määrusega, mis käsitleb kestlikkusteabe avalikustamist finantsteenuste sektoris, ja taksonoomiamäärusega on ELi kestliku rahanduse strateegia aluseks olevate kestlikkusaruandluse nõuete keskne komponent. Selle õigusraamistiku eesmärk on tekitada kestlikkusteabe järjepidev ja ühtne liikumine finantsväärtusahelas.

Ettepanek põhineb muud kui finantsaruandlust käsitlevas direktiivis sätestatud kestlikkusaruandluse nõuetel ja ettepanekus vaadatakse need läbi, et viia kestlikkusaruandluse

nõuded paremini kooskõlla laiemal kestliku rahanduse õigusraamistikuga, sealhulgas kestlikkusteabe avalikustamist finantsteenuste sektoris käsitleva määruse ja taksonoomiamäärusega, ning siduda need Euroopa rohelise kokkuleppe eesmärkidega.

Kestlikkusteabe avalikustamist finantsteenuste sektoris käsitlev määrus reguleerib seda, kuidas finantsturu osalised (sh varahaldurid ja finantsnõustajad) peaksid kestlikkusteavet lõppinvestoritele ja varade omanikele avalikustama. Finantsturu osalised vajavad investeerimisobjektiks olevatelt äriühingutelt piisavat teavet, et täita kestlikkusteabe avalikustamist finantsteenuste sektoris käsitleva määruse nõudeid ja seega lõpptulemusena suuta rahuldada lõppinvestorite, sealhulgas üksikisikute ja kodumajapidamiste vajadusi. Käesoleva ettepaneku eesmärk on tagada, et investeerimisobjektiks olevad äriühingud esitaksid teavet, mida finantsturu osalised vajavad oma kestlikkusteabe avalikustamist finantsteenuste sektoris käsitleva määruse kohaste aruandlusnõuete täitmiseks.

Taksonoomiamäärusega luuakse keskkonnasäästliku majandustegevuse klassifitseerimissüsteem, mille eesmärk on suurendada kestlike investeringuid ja võidelda „kestlike“ finantstoodete rohepesu vastu. See nõuab muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvatelt ettevõtetelt teatavate näitajate avalikustamist selle kohta, mil määral on nende tegevus taksonoomia kohaselt keskkonnasäästlik. Need avalikustamiskohustused määratakse kindlaks komisjoni eraldiseisva delegeeritud õigusaktiga. Need näitajad täiendavad teavet, mida ettevõtted peavad avalikustama vastavalt muud kui finantsaruandlust käsitlevale direktiivile endale, ja ettevõtted peavad need esitama koos direktiivi kohaselt nõutava muu kestlikkusteabega.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on tagada, et ettevõtetele esitatavad aruandlusnõuded oleksid taksonoomiaga kooskõlas. See saavutatakse ennekõike kavandatud kestlikkusaruandluse standardite abil. Standardites võetakse arvesse näitajaid, mida ettevõtted peavad avalikustama selle kohta, mil määral on nende tegevus taksonoomia kohaselt keskkonnasäästlik, ning taksonoomia sõelumiskriteeriume ja olulise kahju tekitamisest hoidumise künniseid.

Võrreldes muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi kohaste kestlikkusaruandluse nõuetega on käesoleva ettepaneku peamised uuendused järgmised:

- aruandlusnõuete kohaldamisala laiendamine suuremale hulgale äriühingutele, sealhulgas kõigile suurtele ja börsil noteeritud äriühingutele (välja arvatud börsil noteeritud mikroettevõtjad);
  - kestlikkusteabe kindluse nõue;
  - üksikasjalikumad selgitused teabe kohta, mida ettevõtted peaksid esitama, ja nõue, et nad esitaksid need kooskõlas kohustuslike ELi kestlikkusaruandluse standarditega;
  - selle tagamine, et kogu teave avaldatakse osana ettevõtte tegevusaruannetest ja avalikustatakse digitaalses masinloetavas vormingus.
- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Ettepanek aitab kaasa kapitaliturgude liidu väljakujundamisele, andes investoritele ja muudele sidusrühmadele juurdepääsu investeerimisobjektiks olevate äriühingute võrreldavale kestlikkusteabele kogu ELis. Komisjon esitab kapitaliturgude liidu tegevuskava (COM(2020) 590 final) osana seadusandliku ettepaneku luua kogu ELi hõlmav digitaalse juurdepääsu platvorm, mis annab juurdepääsu ettevõtete avalikule finants- ja kestlikkusteabele (Euroopa ühtne juurdepääsupunkt). Käesolev ettepanek täiendab seda

algatust, aidates kaasa ELi digirahanduse strateegia (COM(2020) 591 final) eesmärkide saavutamisele nõudega, et esitatud kestlikkusteave peaks olema digitaalselt sildistatud.

Ettepanekus võetakse arvesse komisjoni 2021. aasta tööprogrammi, eelkõige eelseisvat äriühingute kestliku üldjuhtimise algatust ja komisjoni Euroopa rohelise kokkuleppega võetud kohustust hoogustada keskkonnahoidlikkust käsitlevate valemide vastaseid meetmeid ning toetada ettevõtteid ja muid sidusrühmi looduskapitali käsitleva standarditud arvestuse väljatöötamisel ELis ja rahvusvaheliselt.

Käesolev ettepanek on seotud komisjoni ettepanekuga tugevdada meeste ja naiste võrdse või võrdväärse töö eest võrdse tasu maksmise põhimõtte kohaldamist tasustamise läbipaistvuse ja õiguskaitsemehhanismide kaudu¹³. See on seotud ka kavandatud direktiiviga, milles käsitletakse soolise tasakaalu parandamist ELi börsil noteeritud suurte äriühingute juhtorganites, jagades teavet äriühingute mitmekesisuspoliitika kohta¹⁴.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Ettepaneku õiguslik alus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitel 50 ja 114. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 50 on õiguslik alus, et võtta vastu ELi meetmeid, mille eesmärk on asutamisõiguse saavutamine ühtsel turul äriühinguõiguse raames. See on ka direktiivide 2013/34/EL, 2006/43/EÜ, 91/674/EMÜ, 86/635/EMÜ õiguslik alus ja direktiivi 2004/109/EÜ õigusliku aluse osa. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 50 kohustab Euroopa Parlamenti ja nõukogu andma direktiive. Lisaks on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 114 üldakt, mille eesmärk on rajada ühtne turg või tagada selle toimimine, mis praegusel juhul tähendab kapitali vaba liikumist. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 114 on õiguslik alus, millel põhineb direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2004/109/EÜ.

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

Raamatupidamisdirektiiv, mida on muudetud muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiiviga, reguleerib juba kestlikkusteabe avalikustamist ELis. Investorite kaitse ja finantsstabiilsuse tagamiseks kogu ELis on vaja läbipaistvuseeskirju. Kestlikkusaruandluse ja sellega seoses kindluse andmise ühtsed eeskirjad tagavad eri liikmesriikides asutatud äriühingutele võrdsed võimalused. Liikmesriikidevahelised olulised erinevused kestlikkusaruandluse ja kindlusenõuetes tekitavad piiriülelset tegutsevatele ettevõtetele lisakulusid ja keerukust. See kahjustab ühtset turgu. Üksinda tegutsevad liikmesriigid ei suuda tagada kestlikkusaruandluse nõuete järjepidevust ja võrreldavust kogu ELis.

Lisaks on võimalik ainult ELi sekkumisega tagada, et kestlikkusaruandluse eeskirjad on koosõlas teiste ELi õigusaktidega, sealhulgas kestlikkusteabe avalikustamist finantsteenuste sektoris käsitleva määruse ja taksonoomiamäärusega ning nende määruste kohaselt vastu võetud delegeeritud ja rakendusaktidega.

Kestlikkusaruandlus on kogu maailma jurisdiktsioonides kasvava huvi ja regulatiivse sekkumise objekt. Seetõttu peab EL töötama välja kestlikkusaruandluse sidusa ja tervikliku lähenemisviisi, et oleks võimalik asjalikult suhelda oma rahvusvaheliste partneritega.

---

¹³ COM (2021)93.

¹⁴ COM(2012) 614.

Võrreldes liikmesriikide individuaalsete meetmetega võib ELi sekkumine tagada Euroopa märkimisväärse panuse ülemaailmsesse poliitikasse, et Euroopa äriühingute ja muude sidusrühmade huve paremini kaitsta.

- **Proportsionaalsus**

Käesoleva ettepaneku keskne element on nõue, et teatavate kategooriate ettevõtted esitaksid aruandeid vastavalt kohustusliku kestlikkusaruandluse standarditele. Nagu finantsaruandlusegi puhul, on ühised standardid vajalikud, et tagada edastatud teabe võrreldavus ja asjakohasus. Ühised aruandlusstandardid hõlbustavad oluliselt ka kestlikkusaruandluse digiteerimist, kindluse andmist ja täitmise tagamist.

Käesoleva ettepaneku kohaselt kavatakse kehtestada nõue, et kestlikkuse kohta esitatud teave tuleb kinnitada, et see oleks usaldusväärne. Samuti nähakse ette, et ettevõtted peavad kestlikkuse kohta esitatud teabe digitaalselt sildistama. Digitaalne sildistamine on vajalik selleks, et kasutada ära võimalusi, mida digitaalsed tehnoloogiad pakuvad kestlikkust käsitleva teabe kasutamise märkimisväärseks parandamiseks. EL on juba kehtestanud finantsteabe digitaalse sildistamise nõude¹⁵.

Selleks et määrata kindlaks, milliste ettevõtete suhtes kehtivad kohustuslikud aruandlusnõuded, kasutatakse ettepanekus proportsionaalset lähenemisviisi. Ettepanekus ei kehtestata uusi nõudeid väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEdele), välja arvatud VKEd, kes on noteeritud ELi reguleeritud turgudel. Ettepanekuga vabastatakse kohustuslikust aruandluskohustusest börsil noteeritud mikroettevõtjad¹⁶.

Komisjon võtab vastu ühed standardid suurettevõtetele ja eraldi proportsionaalsed standardid VKEdele. VKEde standardeid kohandatakse selliste ettevõtete suutlikkuse ja ressursside järgi. Reguleeritud turgudel noteeritud VKEd peavad hakkama neid proportsionaalseid standardeid järgima, kuid noteerimata VKEd – valdav enamik VKEdest – võivad otsustada teha seda vabatahtlikult.

- **Vahendi valik**

See ettepanek hõlmab direktiivi, millega muudetakse raamatupidamisdirektiivi, läbipaistvusdirektiivi, auditidirektiivi ja auditimääruse sätteid, tagades sellega nende nelja vahendi asjakohaste sätete kooskõla.

---

¹⁵ Euroopa ühtne elektrooniline aruandlusvorming, loodud delegeeritud määrusega (EL) 2018/815.

¹⁶ Raamatupidamisdirektiivi (2013/34/EL) artiklis 3 määratletakse ettevõtjate kategooriad nende suuruse järgi. Lõige 1: [...] määratlevad [...] mikroettevõtjaid kui ettevõtjaid, kes oma bilansipäeval ei ületa kolme järgmise kriteeriumi seast vähemalt kahte piirmäära: a) bilansimaht: 350 000 eurot; b) netokäive: 700 000 eurot; c) keskmine töötajate arv majandusaasta jooksul: 10. Lõige 2: väikesed ettevõtjad on ettevõtjad, kes oma bilansipäeval ei ületa kolme järgmise kriteeriumi seast vähemalt kahte piirmäära: a) bilansimaht: 4 000 000 eurot; b) netokäive: 8 000 000 eurot; c) keskmine töötajate arv majandusaasta jooksul: 50. [...] Lõige 3: keskmise suurusega ettevõtjad on ettevõtjad, kes ei ole mikroettevõtjad ega väikesed ettevõtjad ja kes oma bilansipäeval ei ületa kolme järgmise kriteeriumi seast vähemalt kahte piirmäära: a) bilansimaht: 20 000 000 eurot; b) netokäive: 40 000 000 eurot; c) keskmine töötajate arv majandusaasta jooksul: 250. [...]

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

2021. aasta aprillis avaldas komisjon finants- ja mittefinantsettevõtete aruandlust käsitleva ELi raamistiku toimivuskontrolli koos muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi teatavate aspektide kohustusliku läbivaatamisega¹⁷. Toimivuskontrolli ja läbivaatamise peamine järeldus oli see, et kestlikkusteave, mida ettevõtted praegu esitavad, ei vasta selle kavandatud kasutajate vajadustele ning seetõttu peaks komisjon tegema ettepaneku muud kui finantsaruandlust käsitlev direktiiv läbi vaadata. See on kooskõlas käesolevale ettepanekule lisatud mõjuhindangu järeldustega (vt allpool).

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Ettepaneku sisu on aidanud kujundada järgmine konsultatsioonitegevus.

- Avatud veebipõhine avalik konsultatsioon 2018. aasta märtsist juulini, et valmistada ette äriühingute ELi aruandlusraamistiku toimivuskontrolli.
- Sihtotstarbeline veebipõhine konsultatsioon 2019. aasta veebruarist märtsini, et aidata välja töötada kliimaga seotud aruandluse suunised.
- Muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtete sihtotstarbeline veebipõhine konsultatsioon 2019. aasta detsembrist kuni 2020. aasta märtsini, mille korraldasid komisjoni jaoks väliskonsultandid (Euroopa Poliitikauuringute Keskus).
- Veebipõhine tagasiside 2020. aasta jaanuarist veebruarini komisjoni esialgse mõjuhindangu kohta muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi läbivaatamiseks.
- Avatud veebipõhine avalik konsultatsioon muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi läbivaatamise teemal 2020. aasta veebruarist juunini.
- Sihtotstarbeline VKEde veebipõhine küsitlus (VKEde paneeluuring) kestlikkusaruandluse kohta 2020. aasta märtsist maini.

Samuti korraldas komisjon mitme sidusrühma osalusel seminare olulisuse mõiste (2019. aasta november) ja kestlikkusteabe kindluse (2020. aasta detsember) kohta ning 2020. aasta mais eraldi konsultatsioonikohtumisi eri sidusrühmadega (ettevõtjad, kodanikuühiskonna organisatsioonid ja ametiühingud).

Konsultatsioonidel tulid ilmsiks mõned erinevused kestlikkusteabe kasutajate ja koostajate vahel. Üldiselt eelistavad kasutajad üksikasjalikke ja terviklikke aruandlusnõudeid. Koostajad väljendasid muret selliste nõuetega kaasnevate kulude pärast; nad märkisid sageli, et eelistavad säilitada suure kaalutusõiguse selle suhtes, mida ja kuidas esitada.

Siiski näitas avalik konsultatsioon muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi läbivaatamise teemal, et toetus kohustuslikele kestlikkusaruandluse standarditele on väga tugev (üle 80 % kõigist vastanutest ning 81 % vastanutest, kes on kestlikkusaruandeid koostavad ettevõtjad või nende esindajad). Paljud sidusrühmad rõhutasid, et kui EL töötab

---

¹⁷ [Väljaannete talitus, palun lisada järgmine viide: komisjoni aruanne Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele direktiivide 2013/34/EL, 2014/95/EL ja 2013/50/EL läbivaatamisklauslite kohta, ning viide dokumendile lisatud talituste töödokumendile – toimivuskontroll].

välja kestlikkusaruandluse standardid, peaks ta tuginema rahvusvahelistele standardeid kehtestavatele algatustele ja neid järgima. Ka rõhutasid sidusrühmad vajadust selgitada aruandekohustust, lähtudes kahest olulisuse perspektiivist.

Konsultatsioonid näitasid ka tugevat toetust meetmetele, mis tagavad muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi kestlikkusaruandluse nõuete vastavusse viimise asjakohaste ELi õigusaktidega, eelkõige kestlikkusteabe avalikustamist finantsteenuste sektoris käsitleva määruse ja taksonoomiamäärusega.

Sidusrühmadel on erinevad arvamused selle kohta, milliste ettevõttekategoriate suhtes peaksid kohustuslikud aruandlusnõuded kehtima. Enamik kodanikuühiskonna organisatsioone ja ametiühinguid toetab muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi kohaldamisala laiendamist eri äriühingutele, sealhulgas suurtele börsil noteerimata äriühingutele ja VKEdele. Paljud finantseerimisasutused ja varahaldurid toetavad VKEdele, eriti börsil noteeritud VKEdele, proportsionaalsete aruandlusnõuete kehtestamist. Peamised ettevõtjate ühendused olid aruandlusnõuete kohaldamisala laiendamisele üldiselt vastu. VKEsid esindavad organisatsioonid ja enamik VKEsid on VKEdele kohustuslike nõuete kehtestamise vastu, kuid on endiselt avatud nende proportsionaalsete ja vabatahtlike standardite ideele. Eri sidusrühmad tegid ettepaneku, et aruandlusnõuded kehtiksid ka ELi-välistele ettevõtetele.

- **Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Ettepaneku koostamisel võttis komisjon arvesse Euroopa finantsaruandluse nõuanderühma (EFRAG) loodud rakkerühma soovitusi uurida võimalust töötada välja Euroopa kestlikkusaruandluse standardid¹⁸. Samuti võttis komisjon arvesse EFRAGi esimehe soovitusi võimalike juhtimismuudatuste kohta EFRAGis, kui nõuanderühmal palutakse sellised standardid välja töötada¹⁹. EFRAGi juhtimist muudetaks vastavalt enne, kui EFRAG esitab komisjonile standardite eelnõu. Eelkõige tuleks EFRAGi olemasoleva finantsaruandluse samba kõrvale luua uus kestlikkusaruandluse samm. Uuel sambal peaks olema kindel juhtimisstruktuur ja nõuetekohane menetlus, mis kajastaks tema rolli standardite väljatöötamisel. See peaks hõlmama suuremat hulka sidusrühmi kui need, kes tavapäraselt finantsaruandlusega tegelevad, sealhulgas riigi ametiasutuste, kodanikuühiskonna ja erasektori ekspertide tasakaalustatud esindatust.

Komisjon sõlmis konsultantidega lepingu kestlikkusaruandluse, sealhulgas kulude kohta andmete kogumiseks muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtete uuringu kaudu²⁰. Komisjon sõlmis konsultantidega lepingu, et analüüsida ka turgu ja praeguseid tavasid kestlikkusandmete, reitingute ja finantssektori uurimuste esitamisel²¹.

¹⁸ <https://www.efrag.org/Lab2>

¹⁹ <https://www.efrag.org/Assets/Download?assetUrl=%2fsites%2fwebpublishing%2fSiteAssets%2fJean-Paul%2520Gauz%2520-%2520Ad%2520Personam%2520Mandate%2520-%2520Final%2520Report%2520-%252005-03-2021.pdf>

²⁰ Uuring muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi kohta: <https://data.europa.eu/doi/10.2874/229601>.

²¹ Uuring kestlikkust käsitlevate reitingute, andmete ja uurimuste kohta: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104>.

- **Mõjuhindang**

Komisjoni talitused on koostanud ettepaneku mõjuhindangu²². Õiguskontrollikomitee on andnud esialgse mõjuhindangu kohta positiivse arvamuse, millele on lisatud reservatsioonid²³.

Mõjuhindangus keskenduti poliitilistele valikutele kolmes valdkonnas: 1) standardimine – kas töötada kestlikkusaruandluses välja ELi standardid ja kas muuta need ettevõtetele kohustuslikuks; 2) kindlus (audit) – kas esitatud kestlikkusteabe puhul peaks olema antud kindlus ja kui, siis millisel tasemel, ja 3) kohaldamisala – milliste ettevõttekategoriate suhtes tuleks aruandlusnõudeid kohaldada.

Mõjuhindangus kindlaks tehtud eelistatud poliitikavariant:

- 1) nõuaks kõigilt kohaldamisalasse kuuluvatelt ettevõtetelt aruannete esitamist kooskõlas ELi standarditega;
- 2) nõuaks, et kõik kohaldamisalasse kuuluvad ettevõtted saaksid esitatud kestlikkusteabele vähemalt piiratud kindluse, lisades samas võimaluse kehtestada hiljem põhjendatud kindluse nõue, ning
- 3) laiendaks kohaldamisala kõigile suurtele ettevõtetele ja kõigile ELi reguleeritud turgudel noteeritud ettevõtetele, välja arvatud börsil noteeritud mikroettevõtjad. Kohaldamisala hõlmab ettevõtteid, mille asukoht ei ole ELis ja mis on noteeritud ELi reguleeritud turgudel, ning ELi-väliste ettevõtete ELi tütarettevõtjaid.

Eelistatud variant on parim kompromiss kahe võimaliku meetme vahel. Üks meede on üksikasjalikum ja ettekirjutavam aruandlusnõuded, tugev kindlusenõue ja lai kohaldamisala – väga tõhus kasutajate vajaduste rahuldamisel, kuid teabe koostajate jaoks kallim. Teine meede on vähem üksikasjalikum aruandlusnõuded, vähem tugev kindlusenõue ja kitsam kohaldamisala – vähem tõhus kasutajate vajaduste rahuldamisel, kuid vähemalt lühikeses perspektiivis teabe koostajate jaoks ka odavam. Eesmärk on saavutada eesmärkide ja seonduvate kulude seisukohast parim tulemus.

Eelistatud variant võimaldab liikmesriikidel lubada anda kestlikkusaruandlusega seoses kindlust ka teistel sõltumatutel kindlustandvate teenuste osutajatel peale vannutatud audiitorite või audiitorühingute. Selle eesmärk on pakkuda ettevõtetele kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise alal laiemat kindlustandvate teenuste osutajate valikut.

Kasutajad saavad kasu paremast juurdepääsust võrreldavale, asjakohasele ja usaldusväärsele kestlikkusteabele, mis pärineb suuremalt arvult ettevõtetelt. See omakorda vähendab finantsüsteemi investeerimise riske, suurendab rahavooge ettevõtetesse, mille mõju inimestele ja keskkonnale on positiivne, ja suurendab ettevõtete vastutust. See annab säästjatele ja investoritele, kes soovivad kestlikult investeerida, selleks võimaluse. Pakutud variant tagaks, et kestlikkusteavet esitaks ligikaudu 49 000 ettevõtet (kelle arvele langeb 75 % kõigi piiratud vastutusega ettevõtete käibest) võrreldes praeguse 11 600 ettevõttega (47 % kõigi piiratud vastutusega ettevõtete käibest), mis kuuluvad muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi kohaldamisalasse. Kõik suured ettevõtted ja enamik ELi reguleeritud turgudel noteeritud äriühinguid (välja arvatud börsil noteeritud mikroettevõtjad) oleksid

²² Väljaannete talitus: palun lisada link mõjuhindangule SWD(2021)150.

²³ Väljaannete talitus: palun lisada link õiguskontrollikomitee arvamusele mõjuhindangu SWD(2021)150 kohta.

kohustatud järgima ELi kestlikkusaruandluse standardeid ja taotlema esitatud teabe kindlust. Võrdluseks võib öelda, et praegu rakendab täielikult teatavaid kestlikkusaruandluse standardeid hinnanguliselt vaid 20 % suurtest ettevõtetest ja ainult 30 % taotleb teatavas vormis kindlust. Kavandatud variandil on kaudne positiivne mõju põhiõiguste austamisele, samuti inimestele ja keskkonnale, kuna rangemad aruandlusnõuded võivad mõjutada ettevõtete käitumist paremuse poole.

Eelistatud variandi hinnanguline kogukulu teabe koostajatele on 1 200 miljonit eurot ühekordsete kuludena ja 3 600 miljonit eurot iga-aastaste korduvkuludena. Lisaks tekib teabe koostajatel kulusid taksonoomiamääruse artiklis 8 sätestatud aruandlusnõuete tõttu²⁴. Kui EL meetmeid ei võta, suurenevad teabe koostajate kulud eeldatavasti igal juhul oluliselt, kuna suureneb kasutajate kooskõlastamata teabenõudlus, puudub üksmeel selles, millist teavet peaksid ettevõtted kasutajate vajaduste rahuldamiseks esitama, ning jätkuvalt on keeruline hankida tarnijatelt, klientidelt ja investeerimisobjektiks olevatelt äriühingutelt kestlikkusteavet, mida teabe koostajatel on vaja oma aruannete esitamiseks. Kuna piisavalt üksikasjalikke andmeid ei ole, on võimatu arvutada, millised oleksid teabe koostajate kulud uute eeskirjade puudumisel. Hinnangu kohaselt võib aga standardite kasutamisest saadav iga-aastane kokkuhoid olla 24 200–41 700 eurot ettevõtte kohta (ligikaudu 280–490 miljonit eurot aastas praeguses muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi sihtrühmas ja 1 200–2 000 miljonit eurot aastas eelistatud variandi rakendamise korral), kui standardid kõrvaldavad täielikult vajaduse esitada teabe koostajatele täiendavaid teabepäringuid²⁵.

Kui teistes jurisdiktsioonides ei kasutata käesolevas ettepanekus kirjeldatuga sarnast lähenemisviisi, võivad ELi ettevõtete aruandluskulud olla suuremad kui ELi-väliste ettevõtete kulud. See võib viia ELi ja kolmandate riikide ettevõtete ebavõrdse kohtlemiseni ning kahjustada seega võrdseid võimalusi ELi ühtsel turul. Selle riski maandamiseks on ettepanekus sätestatud aruandlusnõuetega hõlmatud ELi-väliste ettevõtete ELis asuvad tüürettevõtjad ning kõik vabalt võõrandatavate väärtpaberitega ELi reguleeritud turul noteeritud ELi-välised ettevõtted.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Selleks et aidata tagada investorite kaitset, peaksid kõigi reguleeritud turgudel noteeritud ettevõtete suhtes kehtima põhimõtteliselt samad avalikustamiseeskirjad. Seetõttu peaksid ELi reguleeritud turgudel noteeritud VKEd täitma kavandatud uusi kestlikkusaruandluse nõudeid²⁶. Siiski hakkaksid nõuded ELi reguleeritud turgudel noteeritud VKEde suhtes kehtima alles kolm aastat pärast nende kohaldamist teiste ettevõtete suhtes, et võtta arvesse väiksemate ettevõtete suhtelisi majanduslikke raskusi, millega nad COVID-19 pandeemia tõttu silmitsi seisavad. See järkjärgulise kasutuselevõtu periood võimaldaks börsil noteeritud VKEde kohaldada uusi nõudeid ka siis, kui kestlikkusteabe aruandluse ja sellega seoses kindluse andmise tava on saavutanud suurema küpsustaseme. Käesoleva ettepaneku avalikustamismõõdu ei kehti VKEde suhtes, kellel on vabalt võõrandatavaid väärtpabereid, mis on noteeritud VKEde kasvuturgudel või mitmepoolsetes kauplemissüsteemides. Lisaks ei

²⁴ Nende kulude hinnanguline suurus on esitatud kliimamuutuste leevendamise ja kliimamuutustega kohanemisega seotud taksonoomiat käsitleva delegeeritud õigusakti mõjuhinnangus (C(2021)2800; mõjuhinnang SWD(2021) 152): ühekordsed kulud 1 200–3 700 miljonit eurot ja korduvkulud 600–1 500 miljonit eurot aastas.

²⁵ Need arvutused põhinevad Sustainability Institute'i (ERM) kestlikkusreitinguid ja uurimusi käsitleva uuringu osana korraldatud küsitluse vastustel (<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104>).

²⁶ Välja arvatud börsil noteeritud mikroettevõtjad.

kohaldataks neid proportsionaalsuse kaalutlustel mikroettevõtjate suhtes, kes on noteeritud ELi reguleeritud turgudel.

Selles ettepanekus ei ole sätestatud nõuet, et muud VKEd esitaksid kestlikkusteavet. Börsil noteerimata VKEd võivad siiski otsustada vabatahtlikult kasutada kestlikkusaruandluse standardeid, mille komisjon võtab vastu börsil noteeritud VKEde aruandlust käsitlevate delegeeritud õigusaktidena. Nende eesmärk on võimaldada igal VKE-l esitada teavet kulutõhusalt, vastates arvukatele teabetaotlustele, mida nad saavad teistelt ettevõtetelt, kellega neil on ärisuhted, näiteks pangad, kindlustusandjad ja suured ärikliendid, ning aidata määrata kindlaks piirid, mille raames ettevõtte võivad põhjendatult oodata teabe esitamist oma väärtusahela VKEdelt. Ka peaksid sellised standardid aitama VKEdel meelitada ligi täiendavaid investeringuid ja rahastust ning osaleda täielikult Euroopa rohelises kokkuleppes kirjeldatud üleminekus kestlikule majandusele ja sellele kaasa aidata. VKEde standarditega kehtestatakse äriühingute kestlikkusaruandluse direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtete jaoks võrdlusalus kestlikkusteabe kohta, mida nad võivad oma väärtusahelates osalevatelt VKEdest tarnijatelt ja klientidelt mõistlikult küsida.

See ettepanek on valmis digitaalkeskonna jaoks, kuna selles on sätestatud ettevõtetele nõue esitatud kestlikkusteave digitaalse taksonoomia kohaselt digitaalselt sildistada.

- **Põhiõigused**

Käesolevas ettepanekus austatakse ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud põhimõtteid. Ettepanekul on kaudne positiivne mõju põhiõigustele, arvestades, et rangemad aruandlusnõuded võivad ettevõtte käitumist paremuse suunas mõjutada. See peaks aitama ettevõtetel põhiõigusi rohkem teadvustada ja mõjutada positiivselt seda, kuidas nad tuvastavad ja haldavad tegelikku ja võimalikku kahjulikku mõju põhiõigustele. Ka peaks see suurendama kapitalivoogusid põhiõigusi austavatesse ettevõtetesse ja kasvatama üldiselt ettevõtete vastutust nende mõju eest põhiõigustele.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta eelarvet. ELi kestlikkusaruandluse standardite väljatöötamise kulude rahastamiseks kasutatakse olemasolevaid eelarvevahendeid.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Ettepaneku erieesmärkide saavutamisel tehtud edusammude jälgimiseks uurib komisjon võimalust korraldada kasutajate ja teabe koostajate seas perioodilisi uuringuid, olenevalt rahaliste vahendite olemasolust.

Ettepanek sisaldab nõuet, et komisjon esitaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kindlusenõuete rakendamise kohta hiljemalt kolm aastat pärast direktiivi jõustumist. Vajaduse korral lisatakse aruandele seadusandlikud ettepanekud rangemate kindlusenõuete (põhjendatud kindlus) kehtestamiseks.

Ettepanek ei vaja rakenduskava.

- **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Selgitavaid dokumente ei peeta vajalikuks.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Artikliga 1 muudetakse direktiivi 2013/34/EL („raamatupidamisdirektiiv“).

Artikli 1 lõikega 1 laiendatakse raamatupidamisdirektiivi kestlikkusaruandluse kohustusi käsitlevate artiklite kohaldamisala krediitiasutustele ja kindlustusandjatele, kes raamatupidamisdirektiivi kohaselt ei ole piiratud vastutusega äriühingud või kelle vastutust ei peeta piiratuks, sealhulgas ühistupangad, vastastikused kindlustusandjad ja kindlustusühistud, kui need vastavad asjakohastele suuruse kriteeriumidele.

Artikli 1 lõikes 2 määratletakse teatavad ettepaneku jaoks vajalikud mõisted. Kasutusele võetakse ja määratletakse mõisted „kestlikkusküsimused“ ja „kestlikkusaruandlus“, samas kui raamatupidamisdirektiivi kehtivates sätetes osutatakse „mittefinantsteabele“. Määratletakse ka mõisted „sõltumatu kindlustandvate teenuste osutaja“ ja „immateriaalne vara“.

Raamatupidamisdirektiivi artikkel 19a asendatakse artikli 1 lõikega 3, milles täpsustatakse teatavatele ettevõtetele esitatavaid kestlikkusaruandluse nõudeid. Ettepanekuga muudetakse artiklit 19a järgmiselt.

- Sellega muudetakse aruandlusnõuete isikulist kohaldamisala, laiendades seda kõigile suurtele ettevõtetele ja kõigile ettevõtetele, kelle väärtpaberid on noteeritud ELi reguleeritud turgudel, välja arvatud mikroettevõtjad. Selleks et leevendada börsil noteeritud VKEde aruandluskoormust, peavad nad alustama käesoleva direktiivi kohast aruandlust kolm aastat pärast selle kohaldamise algust.
- Ettepanekus selgitatakse kahe olulisuse perspektiivi põhimõtet, kaotades igasuguse ebaselguse seoses asjaoluga, et ettevõtted peaksid esitama teabe, mis on vajalik mõistmaks, kuidas kestlikkusküsimused neid mõjutavad, ning teabe, mis on vajalik, et mõista ettevõtete mõju inimestele ja keskkonnale.
- Üksikasjalikumalt selgitatakse, millist teavet peaksid ettevõtted avalikustama. Võrreldes olemasolevate sätetega kehtestatakse ettepanekuga ettevõtetele uued nõuded esitada teavet oma strateegia, eesmärkide, juhatuse ja juhtkonna rolli, ettevõtte ja selle väärtusahelaga seotud peamiste kahjulike mõjude, immateriaalse vara ja selle kohta, kuidas nad on kindlaks teinud teabe, mida nad esitavad.
- Ettepanekus täpsustatakse, et ettevõtted peaksid esitama kvalitatiivset ja kvantitatiivset teavet, tulevikku suunatud ja tagasivaatavat teavet ning teavet, mis hõlmab vajaduse korral lühiajalist, keskmise pikkusega ja pikaajalist perspektiivi.
- Ettepanekus nõutakse, et kõik selle kohaldamisalasse kuuluvad ettevõtted esitaksid aruandeid Euroopa kestlikkusaruandluse standardite kohaselt, ning lubatakse kõigil selle kohaldamisalasse kuuluvatel börsil noteeritud VKEdel esitada aruandeid VKEdele mõeldud kestlikkusaruandluse standardite kohaselt.
- Kaotatakse liikmesriikide võimalus lubada ettevõtetele esitada nõutavat teavet eraldi aruandes, mis ei ole tegevusaruande osa.
- Nõutakse, et erandi alla kuuluvad tütarettevõtjad avaldaksid kontserni tasandil aru andva emaettevõtja konsolideeritud tegevusaruande ning lisaksid oma juriidilise isiku (individuaalsesse) tegevusaruandesse viite asjaolule, et kõnealune ettevõte on vabastatud direktiivis sätestatud nõuete täitmisest.

Artikli 1 lõikega 4 lisatakse raamatupidamisdirektiivi kestlikkusaruandluse standardite kohta kolm uut sätet: artiklid 19b, 19c ja 19d. Artikliga 19b antakse komisjonile volitused võtta delegeeritud õigusaktidega vastu ELi kestlikkusaruandluse standardid ja täpsustatakse nende

vastuvõtmisega seotud nõudeid. Esiteks sätestatakse artiklis minimaalsed kvaliteedikriteeriumid, millele standardite kohaselt esitatud teave peaks vastama. Teiseks määratakse kindlaks teemad, mida standardid peaksid käsitlema. Kolmandaks määratakse kindlaks teatavad vahendid ja algatused, mida komisjon peaks delegeeritud õigusaktide sisu üle otsustamisel iseäranis arvesse võtma, sealhulgas teatavad ELi õigusaktid ning kestlikkusaruandluse üleilmsete standardeid kehtestavate algatustega seotud töö. Samuti nõutakse, et komisjon võtaks esimesed standardid vastu 31. oktoobriks 2022. Selles standardite pakettis tuleks kirjeldada teavet, mille ettevõtted peaksid esitama kõigi kestlikkusküsimuste ja artikli 19a lõikes 2 loetletud aruandlusvaldkondade kohta. Nendes delegeeritud õigusaktides tuleks kindlaks määrata vähemalt teave, mille ettevõtted peaksid esitama nende finantsturu osaliste vajaduste rahuldamiseks, kelle suhtes kohaldatakse määruse (EL) 2019/2088 avalikustamismääruse nõudeid. Teine standardite pakett tuleks vastu võtta hiljemalt 31. oktoobriks 2023. Selles standardite pakettis tuleks määrata kindlaks täiendav teave, mida ettevõtted peaksid vajaduse korral esitama kestlikkusküsimuste kohta ja artikli 19a lõikes 2 loetletud aruandlusvaldkondades, ning teave sektori kohta, kus ettevõtte tegutseb. Lisaks nõutakse artiklis 19b, et komisjon vaataks standardid vähemalt iga kolme aasta järel läbi, et võtta arvesse asjakohast arengut, sealhulgas rahvusvaheliste standardite arengut. Artiklis 19c nõutakse, et komisjon võtaks 31. oktoobriks 2023 vastu väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kestlikkusaruandluse standardid. Artiklis 19d sätestatakse nõue, et ettevõtted koostaksid oma finantsaruanded ja tegevusaruande ühtses elektroonilises aruandevormingus kooskõlas komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/815 artikliga 3 ning märgistaksid kestlikkusteabe nimetatud määruses sätestatu kohaselt²⁷.

Artikli 1 lõikega 5 muudetakse artiklit 20 nõudega, et börsil noteeritud äriühingud, kelle puhul seda sätet kohaldatakse, lisaksid äriühingu haldus-, juht- ja järelevalveorganite suhtes kohaldatava mitmekesisuspoliitika kirjeldusse viite soole. Sellega muudetakse ka artiklit 20, et võimaldada börsil noteeritud äriühingutel, kelle suhtes kohaldatakse artiklit 20, täita punktides c, f ja g sätestatud nõudeid, lisades vajaliku teabe oma kestlikkusaruandluse osana²⁸.

Artikli 1 lõikega 6 muudetakse raamatupidamisdirektiivi artiklit 23, selgitades, et konsolideeritud finantsaruannetest ja konsolideeritud tegevusaruannetest vabastamise kord toimib konsolideeritud kestlikkusaruandlusest vabastamise korrast sõltumatult. See tähendab, et ettevõtte võib vabastada konsolideeritud finantsaruandluse nõuetest, kuid mitte konsolideeritud kestlikkusaruandluse nõuetest. See on nii juhul, kui ettevõtte kõrgeima taseme ematäite koostab konsolideeritud finantsaruanded ja konsolideeritud juhtimisaruanded vastavalt ELi õigusele või samaväärsetele nõuetele, kui tegemist on ELi mittekuuluva riigiga, kuid ei koosta konsolideeritud kestlikkusaruandeid vastavalt ELi õigusele või samaväärsetele nõuetele, kui tegemist on ELi mittekuuluva riigiga.

Artikli 1 lõikega 7 asendatakse raamatupidamisdirektiivi artikkel 29a, nii et kõiki artiklis 19a esitatud kestlikkusaruandluse nõudeid kohaldatakse vajaduse korral ematäite suhtes, kes esitavad konsolideeritud aruandeid kogu kontserni kohta.

²⁷ Märgistuskeel on arvutikeel, mis kasutab dokumentis elementide defineerimiseks spetsiifilist kodeerimistehnikat („silte“), mis võimaldab teavet esitada viisil, mis on loetav nii masinatele kui ka inimestele.

²⁸ Punktis c osutatakse seoses finantsaruandluse protsessiga sisekontrolli- ja riskijuhtimissüsteemidele. Punktis f osutatakse haldus-, juht- ja järelevalveorganite koosseisule ja tegevusele. Punktis g osutatakse mitmekesisuspoliitikale, mida kohaldatakse seoses ettevõtja haldus-, juht- ja järelevalveorganitega.

Artikli 1 lõikega 8 muudetakse raamatupidamisdirektiivi artiklit 30, et viia see vastavusse uute kestlikkusaruandluse nõuetega. Esiteks kehtestatakse muudatusega liikmesriikidele nõue tagada, et ettevõtted avaldaksid 12 kuu jooksul pärast bilansipäeva oma nõuetekohaselt kinnitatud aruandeaasta finantsaruanded ja tegevusaruande uues artiklis 19d ette nähtud elektroonilises vormingus. Teiseks kehtestatakse muudatusega nõue, et juhul, kui kestlikkusaruandluse kohta esitab arvamuse muu sõltumatu kindlustandvate teenuste osutaja kui vannutatud audiitor, avaldatakse see arvamus koos aruandeaasta finantsaruannete ja tegevusaruandega. Viimaks kehtestatakse muudatusega liikmesriikidele nõue tagada, et kestlikkusaruandlust sisaldavad tegevusaruanded tehakse pärast nende avaldamist viivitamata kättesaadavaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2004/109/EÜ (läbipaistvusdirektiiv) osutatud asjaomasele ametlikult kindlaksmääratud süsteemile. Täpsustatakse, et kui kestlikkusaruandeid koostavad ettevõtted ei ole ELi reguleeritud turgudel noteeritud, peaks asjaomane ametlikult kindlaksmääratud süsteem olema üks selle liikmesriigi ametlikult kindlaksmääratud süsteemidest, kus on kõnealuse ettevõtte registrijärgne asukoht. See on vajalik ettevõtete avaldatud kestlikkusteabe lisamiseks Euroopa ühtsesse juurdepääsupunkti, mis luuakse, nagu on välja kuulutatud kapitaliturgude liidu tegevuskava meetmes 1.

Artikli 1 lõikega 9 muudetakse raamatupidamisdirektiivi artiklit 33, viies ettevõtte haldus-, juht- ja järelevalveorganite liikmete kollektiivse vastutuse vastavusse kestlikkusaruandluse läbivaadatud nõuetega. Eelkõige nõutakse haldus-, juht- ja järelevalveorganitelt, et asjaomane ettevõtte esitaks aruande vastavalt ELi kestlikkusaruandluse standarditele ja nõutavas digitaalses vormingus, ning jäetakse välja viide praegu kestlikkusaruandluse jaoks lubatud eraldi aruandele.

Artikli 1 lõikega 10 muudetakse raamatupidamisdirektiivi artiklit 34 kestlikkusaruandluse kindluse osas. Eelkõige nõutakse sellega vannutatud audiitorilt piiratud kindlustandva töövõtu elluviimist seoses ettevõtte kestlikkusaruandlusega, sealhulgas kestlikkusaruandluse aruandlusstandarditele vastavuse kontroll, ettevõtte poolt standardite kohaselt esitatud teabe kindlakstegemiseks kasutatud protsessi kontroll, kestlikkusaruandluse märgistuse kontroll ning taksonoomiamääruse artikli 8 kohaselt esitatud näitajate kontroll. Lisaks võimaldab see liikmesriikidel lubada kõigil sõltumatutel kindlustandvate teenuste osutajatel, kes on akrediteeritud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 765/2008 kohaselt, esitada piiratud kindlustandva töövõtu põhjal arvamus kestlikkusaruandluse kohta. Samuti nõutakse, et liikmesriigid tagaksid ühtsete nõuete kehtestamise kõigile isikutele ja ettevõtetele, sealhulgas vannutatud audiitoritele ja audiitorühingutele, kellel on lubatud esitada arvamus kestlikkusaruandluse kindluse kohta.

Artikli 1 lõikega 11 muudetakse raamatupidamisdirektiivi artiklit 49, sätestades tingimused, mille kohaselt antakse komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte uues artiklis 19b osutatud kestlikkusaruandluse standardite kohta. Sellega nõutakse, et komisjon võtaks nende õigusaktide ettevalmistamisel arvesse EFRAGi tehnilisi nõuandeid, tingimusel et need on välja töötatud nõuetekohase menetluse käigus, avaliku järelevalve all ja läbipaistvalt ning asjaomaste sidusrühmade eksperditeadmiste abil ning et nõuannetele on lisatud kulude-tulude analüüsid, mis hõlbustavad komisjoni jaoks standardite vastuvõtmist. Selles lõikes sätestatakse ka nõue, et Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) esitaks enne standardite vastuvõtmist arvamuse EFRAGi antud tehniliste nõuannete kohta. Arvamus tuleb esitada kahe kuu jooksul alates komisjonilt taotluse saamise kuupäevast. See on mõistlik ajavahemik, kuna ESMA kaasatakse EFRAGi töösse ja seetõttu tutvustatakse talle EFRAGi tehniliste nõuannete sisu enne nende komisjonile esitamist. Komisjon peab enne standardite vastuvõtmist konsulteerima ka liikmesriikide kestliku rahanduse eksperdirühmaga, Euroopa

Pangandusjärelevalvega (EBA), Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega (EIOPA), Euroopa Keskkonnaametiga (EEA), Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametiga (FRA), Euroopa Keskpangaga, Euroopa audiitorite järelevalveasutuste komiteega ja kestliku rahanduse platvormiga. Kui mõni neist asutustest otsustab arvamuse esitada, teeb ta seda kahe kuu jooksul alates kuupäevast, millal komisjon temaga konsulteeris.

Artikli 1 lõikega 12 muudetakse raamatupidamisdirektiivi artiklit 51, täpsustades minimaalsete sanktsioonide ja haldusmeetmete liike, mille liikmesriigid peaksid ette nägema raamatupidamisdirektiivis sätestatud kestlikkusaruandluse nõudeid ülevõtivate siseriiklike sätete rikkumise korral.

Artikliga 2 muudetakse direktiivi 2004/109/EÜ (läbipaistvusdirektiiv).

Artikli 2 lõikega 1 võetakse kasutusele ja määratletakse ettepaneku jaoks vajalik mõiste „kestlikkusaruandlus“.

Artikli 2 lõikega 2 muudetakse läbipaistvusdirektiivi artiklit 4, et võtta arvesse selle sätete kohaselt koostatava ja avaldatava korraldatud teabe kestlikkusaruandluse osa. Esiteks muudetakse seda artiklit sätestamiseks nõue, et asjakohasel juhul sisaldaks aruandeaasta finantsaruanne emiteerivas ettevõttes finantsaruandluse eest vastutavate isikute avaldusi selle kohta, et nende parimate teadmiste kohaselt koostatakse tegevusaruanne kooskõlas kestlikkusaruandluse standarditega, nagu on nõutud direktiivis 2013/34/EL. Selle direktiiviga tehtud muudatuste tulemusena kehtestatakse nõue lisada kestlikkusaruandlus tegevusaruandesse välistab vajaduse muuta direktiivi 2004/109/EÜ artikli 4 lõike 2 punkti b. Teiseks ajakohastatakse viiteid raamatupidamisdirektiivi ja direktiivi 2006/43/EÜ (auditidirektiiv) sätetele seoses finantsaruannete auditeerimise nõudega vastavalt raamatupidamisdirektiivi artikli 34 lõikele 1 ja märkusega selle kohta, kas audiitor või audiitorühing on tuvastanud tegevusaruandes olulisi väärkajastamisi, ning seoses nõudega avalikustada auditoriaruande, sealhulgas arvamus kestlikkusaruandluse kindluse kohta. Lõpuks ajakohastatakse ja muudetakse viiteid raamatupidamisdirektiivi sätetele seoses tegevusaruande koostamisega, et kehtestada kestlikkusaruandluse nõue. Need muudatused võimaldavad laiendada kestlikkusaruandluse nõudeid ELi reguleeritud turgudel noteeritud ettevõtetele, välja arvatud mikroettevõtjad, sealhulgas ELi-väliste emitentidele. Muudatustes selgitatakse ka seaduslikke volitusi, mis on riiklikel pädevatel asutustel kestlikkusaruandluse üle järelevalve tegemiseks.

Artikli 2 lõikega 3 muudetakse läbipaistvusdirektiivi artikli 23 lõiget 4, et anda komisjonile volitused võtta vastu meetmed ELi-väliste emitentide kasutatavate kestlikkusaruandluse standardite samaväärsuse kindlakstegemise mehhanismi loomiseks ja sellise samaväärsuse kohta vajalike otsuste tegemiseks. Kõik otsused ELi-väliste emitentide kasutatavate kestlikkusaruandluse standardite samaväärsuse kohta on sõltumatud finantsaruandluse standardite samaväärsust kinnitavatest otsustest.

Artikli 2 lõikega 4 lisatakse läbipaistvusdirektiivi artikli 28 punkt d, millega nõutakse, et ESMA avaldaks suunised riiklikele pädevatele asutustele, et edendada kestlikkusaruandluse järelevalvealast ühtsust. ESMA määruses (määrus (EL) nr 1095/2010) on läbipaistvusdirektiivi nimetatud ühe liidu õigusaktina, millega määratakse kindlaks ESMA tegevuse ulatus.

Artikliga 3 muudetakse direktiivi 2006/43/EÜ (auditidirektiiv).

Artikli 3 lõikega 1 muudetakse auditidirektiivi artiklit 1, selle reguleerimiseset, et hõlmata kindluse andmine seoses aruandeaasta ja konsolideeritud kestlikkusaruandlusega, kui selle on teinud audiitor või audiitorühing, kes teeb finantsaruannete kohustuslikku auditit.

Artikli 3 lõikega 2 muudetakse auditidirektiivi artiklit 2 ja lisatakse sellesse teatavad ettepaneku jaoks vajalikud määratlused. Muudetakse terminite „vannutatud audiitor“ ja „audiitorühing“ määratlusi, et võtta vajaduse korral arvesse nende võimalikku tööd kestlikkusaruandluse kinnitamisel. Samuti võetakse kasutusele terminid „kestlikkusaruandluse kindlus“ ja „kestlikkusaruandlus“ ning määratletakse need.

Artikli 3 lõigetega 3–7 muudetakse auditidirektiivi artikleid 6–11, mis sisaldavad vannutatud audiitoritele ja audiitorühingutele tegevusloa andmise, nende kutsealase jätkuõppe ja vastastikuse tunnustamise eeskirju, tagamaks et vannutatud audiitoritel on vajalikul tasemel teoreetilised teadmised valdkondades, mis on olulised kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmiseks, ning suutlikkus neid teadmisi praktikas rakendada.

Artikli 3 lõikega 7 muudetakse artiklit 14, mis sisaldab eeskirju menetluste kohta, mille pädevad asutused peaksid kehtestama teise liikmesriigi vannutatud audiitorite tunnustamiseks. Muudatused tehakse selle tagamiseks, et kui liikmesriik otsustab, et tunnustuse taotlejale tuleb teha sobivustest, hinnatakse selle testiga ka seda, kas vannutatud audiitoril on piisavad teadmised vastuvõtva liikmesriigi õigusnormidest, mis on olulised kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmiseks.

Artikli 3 lõikega 8 lisatakse artikkel 14a, mis sisaldab omandatud õiguste säilitamise klauslit, tagamaks et tunnustatud vannutatud audiitorid saavad jätkata kohustuslike auditite tegemist ja teha kestlikkusaruandluse auditeid, kui muudetud õiguslikud nõuded kehtima hakkavad. Liikmesriigid peaksid tagama, et juba tunnustatud vannutatud audiitorid omandavad vajalikud teadmised kestlikkusaruandluse ja kestlikkusaruandluse kindluse kohta auditidirektiivi artiklis 13 sätestatud jätkuõppe nõude kaudu.

Artikli 3 lõikega 9 muudetakse artiklit 24b, et kohandada audiitori töökorralduse eeskirju eesmärgiga lisada viited tööle, mida ta teeb kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmiseks. Muudatus tehakse eelkõige selleks, et sätestada nõue, et võtmetähtsusega auditeerimispartner (või võtmetähtsusega auditeerimispartnerid) osaleks(id) aktiivselt kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisel; et kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisel pühendaks vannutatud audiitor töövõtule piisavalt aega ning tagaks piisavad ressursid oma ülesannete korrektseks täitmiseks; et kliendikonto dokumentides oleks sätestatud kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise tasud ja et audititoimik sisaldaks teavet kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise kohta, kui selle on teinud vannutatud audiitor.

Artikli 3 lõikega 10 muudetakse artiklit 25, et kohustada liikmesriike kehtestama asjakohased eeskirjad, millega välditakse, et kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise tasud on seotud lisateenuste pakkumisega auditeeritavale üksusele või on sellest tingitud või põhinevad mis tahes tingimuslikkusel.

Artikli 3 lõikega 11 lisatakse artikkel 25b, et laiendada auditidirektiivi eeskirju, mis käsitlevad finantsaruannete audiitoritelt nõutavat kutse-eetikat, sõltumatust, objektiivsust, konfidentsiaalsust ja ametisaladuse hoidmist, kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisele.

Artikli 3 lõikega 12 lisatakse artikkel 26a, millega kohustatakse liikmesriike nõudma, et audiitorid viiksid kestlikkusaruandlusega seotud kindlustandva töövõtu ellu vastavalt komisjoni vastuvõetud kindluse andmise standarditele, ning juhul, kui komisjon ei ole sama valdkonda käsitlevaid kindluse andmise standardeid vastu võtnud, kohaldaksid riiklike kindluse andmise standardeid, menetlusi või nõudeid. Komisjonile antakse volitused võtta delegeeritud õigusaktidega vastu kindluse andmise standardid, et määrata kindlaks menetlused, mida audiitor peab kestlikkusaruandluse kindluse kohta järelduste tegemiseks rakendama, sealhulgas töövõtu planeerimine, riskide arvestamine ja riskidele reageerimine ning auditiaruandes esitatavate järelduste liik. Ka nõutakse audiitoritelt, et juhul, kui komisjon kasutab võimalust vastu võtta põhjendatud kindluse standardid, lähtuksid nad oma arvamuses kestlikkusaruandluse kohta põhjendatud kindlustandvast töövõtust.

Artikli 3 lõikega 13 lisatakse artikkel 27a, et laiendada kontserni kohustusliku auditi eeskirju konsolideeritud kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisele, kui seda teeb vannutatud audiitor.

Artikli 3 lõikega 14 muudetakse artiklit 28, et sätestada nõue, et vannutatud audiitor(id) või audiitorühing(ud), kes annab (annavad) kestlikkusaruandlusega seoses kindlust, esitaks(id) oma tulemused auditiaruandes ja koostaks(id) aruande ELi või asjaomase liikmesriigi vastuvõetud kindluse andmise standardite nõuete kohaselt. Eelkõige tuleks auditiaruandes märkida, kas tegemist on iga-aastase või konsolideeritud kestlikkusaruandlusega, ning kuupäev ja hõlmatud periood. Auditiaruandes tuleks märkida, millist kestlikkusaruandluse raamistikku aruande koostamisel kohaldatai. Aruanne peaks sisaldama kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise ulatuse kirjeldust ja nimetada tuleks kindluse andmise standardid, mille kohaselt kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmine ellu viidi. Lisaks peaks auditiaruanne sisaldama vannutatud audiitori arvamust kestlikkusaruandluse kohta.

Artikli 3 lõikega 15 muudetakse auditidirektiivi artiklit 29, mis käsitleb vannutatud audiitorite ja audiitorühingute kvaliteeditagamise ülevaatusüsteemi, tagamaks et toimuksid kestlikkusaruandluse auditite ülevaatused ja et inimestel, kes teevad kvaliteeditagamise ülevaatusi, on asjakohane erialane haridus ja asjakohane kogemus kestlikkusaruandluse kindluse alal.

Artikli 3 lõikega 16 lisatakse artikkel 30g eesmärgiga selgitada, et kohustuslikku auditit tegevate vannutatud audiitorite ja audiitorühingute uurimiste ja sanktsioonide korda kohaldatakse ka kestlikkusaruandluse auditite suhtes.

Artikli 3 lõikega 17 lisatakse artikkel 36a eesmärgiga selgitada, et sätteid, mis käsitlevad kohustuslike auditite avalikku järelevalvet ja liikmesriikidevahelist regulatiivset korraldust kohustuslike auditite valdkonnas, kohaldatakse ka kestlikkusaruandluse kindluse suhtes.

Artikli 3 lõikega 18 lisatakse artikkel 38a eesmärgiga selgitada, et sätteid, mis käsitlevad vannutatud audiitorite ja audiitorühingute ametisse nimetamist ja tagasikutsumist seoses kohustuslike audititega, kohaldatakse ka kestlikkusaruandluse kindluse suhtes.

Artikli 3 lõikega 19 muudetakse artiklit 39, et selgitada auditikomitee ülesandeid seoses kestlikkusaruandluse kindlusega. Eelkõige peaks auditikomitee teavitama auditeeritava üksuse haldus- või järelevalveorganit kestlikkusaruandlusega seoses elluviidud kindluse andmise tulemustest ja selgitama, kuidas auditikomitee aitas kaasa kestlikkusaruandluse terviklikkusele ja milline oli auditikomitee roll selles protsessis. Auditikomitee peaks jälgima kestlikkusaruandluse protsessi, sealhulgas digitaalse aruandluse protsessi, ja protsessi, mida ettevõtte kasutab, et teha kindlaks asjaomaste kestlikkusaruandluse standardite kohaselt

esitav teave, ning esitama selle terviklikkuse tagamiseks soovitusi või ettepanekuid. Ta peaks jälgima ettevõtte sisemiste kvaliteedikontrolli ja riskijuhtimissüsteemide ning vajaduse korral siseauditi tõhusust seoses auditeeritava üksuse kestlikkusaruandlusega, sealhulgas tema digitaalse aruandlusega, mida hakatakse nõudma muudetud raamatupidamisdirektiiviga, rikkumata tema sõltumatust. Ka peaks ta jälgima aruandeaasta ja konsolideeritud kestlikkusaruandluse osas kindluse andmist ning tegema vannutatud audiitorite või audiitorühingute sõltumatuse kontrolli.

Artikli 3 lõikega 20 muudetakse artiklit 45, et viia ELi-väliste audiitorite ja auditeerivate üksuste registreerimise ja järelevalve nõuded vastavusse direktiivi uue kohaldamisalaga, mis hõlmab kestlikkusaruandluse kindlust.

Artikli 3 lõikega 21 muudetakse artiklit 48a eesmärgiga sätestada komisjonile delegeeritud volituste kasutamise tingimused, et võtta artikli 26a lõike 2 kohaselt vastu kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise standardid.

Artikliga 4 muudetakse määrust (EL) nr 537/2014 (auditimäärus).

Artikli 4 lõikega 1 muudetakse auditimääruse artiklit 5, et keelata konsultatsiooniteenuste osutamine kestlikkusaruandluse ettevalmistamiseks auditimääruse artiklis 5 nimetatud ajavahemikel, kui kohustuslikku auditit tegevad vannutatud audiitorid või audiitorühingud tegelevad ka kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisega.

Artikli 4 lõikega 2 muudetakse artiklit 14, et kohustada vannutatud audiitoreid ja audiitorühinguid teavitama igal aastal asjaomast pädevat asutust sellest, millised tulud muudest kui auditeerimisteenustest saadud tuludest teeniti kindluse andmisest seoses kestlikkusaruandlusega.

Artikliga 5 pannakse liikmesriikidele kohustus võtta 1. detsembriks 2022 üle direktiivi artiklid 1–3 ja tagada, et selle sätteid kohaldatakse ettevõtete suhtes 1. jaanuaril 2023 või kalendriaasta 2023 jooksul algaval majandusaastal.

Artiklis 6 sätestatakse määruse (EL) nr 537/2014 (auditimäärus) muudetud sätete kohaldamise alguskuupäevana 1. jaanuar 2023.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2013/34/EL, direktiivi 2004/109/EÜ, direktiivi 2006/43/EÜ ja määrust (EL) nr 537/2014 seoses äriühingute kestlikkusaruandlusega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 50 ja 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²⁹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Oma 11. detsembril 2019 vastu võetud teatises Euroopa roheline kokkuleppe kohta³⁰ võttis Euroopa Komisjon kohustuse vaadata läbi Euroopa Parlamendi ja komisjoni direktiivi 2013/34/EL muud kui finantsaruandlust käsitlevad sätted³¹. Euroopa roheline kokkulepe on Euroopa Liidu uus majanduskasvu strateegia. Selle eesmärk on muuta liit 2050. aastaks nüüdisaegse ressursitõhusa ja konkurentsivõimelise majandusega ühiskonnaks, kus 2050. aastaks ei ole enam kasvuhoonegaaside netoheidet. Samuti on selle eesmärk kaitsta, säilitada ja suurendada liidu looduskapitali ning kaitsta kodanike tervist ja heaolu keskkonnaga seotud ohtude ja mõjude eest. Euroopa roheline kokkuleppe eesmärk on lahutada majanduskasv ressursikasutusest ja tagada, et kõik liidu piirkonnad ja kodanikud osalevad sotsiaalselt õiglases üleminekus kestlikule majandussüsteemile. Sellega aidatakse kaasa eesmärgile ehitada üles inimeste hüvanguks toimiv majandus, tugevdada ELi sotsiaalset turumajandust ja aidata tagada, et see on tulevikuks valmis ning loob stabiilsust, töökohti, majanduskasvu ja investeeringuid. Need eesmärgid on eriti olulised, arvestades COVID-19 pandeemia põhjustatud sotsiaal-majanduslikku kahju ning vajadust kestliku, kaasava ja õiglase taastumise järele. Oma 4. märtsi 2020. aasta

²⁹ ELT C [...], [...], lk [...].

³⁰ COM(2019) 640 final.

³¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

ettepanekus Euroopa kliimaseaduse kohta tegi Euroopa Komisjon ettepaneku muuta 2050. aastaks kliimanetraalsuse saavutamise eesmärk liidus õiguslikult siduvaks³².

- (2) Oma teatises „Tegevuskava: jätkusuutliku majanduskasvu rahastamine“ kehtestas komisjon meetmed järgmiste eesmärkide saavutamiseks: suunata kapitalivood ümber kestlikesse investeringutesse, et tagada kestlik ja kaasav majanduskasv; hallata finantsriske, mis tulenevad kliimamuutustest, loodusvarade vähenemisest, keskkonna halvenemisest ja sotsiaalsetest probleemidest; ning edendada finants- ja majandustegevuses läbipaistvust ja pikale perspektiivile keskendumist³³. Nende eesmärkide täitmise eeltingimus on, et ettevõtjad avalikustaksid asjakohast, võrreldavat ja usaldusväärset kestlikkusteavet. Euroopa Parlament ja nõukogu võtsid kestliku majanduskasvu rahastamise tegevuskava rakendamise osana vastu mitu õigusakti. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2019/2088³⁴ reguleerib seda, kuidas finantsturu osalised ja finantsnõustajad peavad avalikustama kestlikkusteavet lõppinvestoritele ja varade omanikele. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2020/852³⁵ luuakse keskkonnasäästliku majandustegevuse klassifitseerimissüsteem eesmärgiga suurendada kestlikke investeringuid ja võidelda alusetult kestlikeks nimetatavate finantstoodete rohepesu vastu. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/2089,³⁶ mida on täiendatud komisjoni delegeeritud määrustega (EL) 2020/1816,³⁷ (EL) 2020/1817³⁸ ja (EL) 2020/1818,³⁹ kehtestatakse keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisalased avalikustamisnõuded võrdlusaluste halduritele ning miinimumnõuded ELi kliimaülemineku võrdlusaluse ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste koostamiseks. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 575/2013⁴⁰ on sätestatud nõue, et suured krediitiasutused või investeerimisühingud, kes on emiteerinud väärtpabereid, millega võib kaubelda reguleeritud turul, avalikustaksid teabe keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisriskide kohta

³² Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse kliimanetraalsuse saavutamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2018/1999 (Euroopa kliimaseadus) [2020/0036 (COD)].

³³ COM(2018) 97 final.

³⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2088, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris (ELT L 317, 9.12.2019, lk 1).

³⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2020. aasta määrus (EL) 2020/852, millega kehtestatakse kestlike investeringute hõlbustamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2019/2088 (ELT L 198, 22.6.2020, lk 13).

³⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2089, millega muudetakse määrust (EL) 2016/1011 ELi kliimaülemineku võrdlusaluste, Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste ning võrdlusaluste kestlikkuse aspekti avalikustamisnõuete osas (ELT L 317, 9.12.2019, lk 17).

³⁷ Komisjoni 17. juuli 2020. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/1816, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/1011 seoses võrdlusaluse kirjelduses esitatava selgitusega selle kohta, kuidas kajastatakse igas esitatud ja avaldatud võrdlusaluses keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimistegureid (ELT L 406, 3.12.2020, lk 1).

³⁸ Komisjoni 17. juuli 2020. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/1817, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/1011 seoses sellise selgituse miinimumsisuga, kuidas kajastatakse võrdlusaluse meetodikas keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimistegureid (ELT L 406, 3.12.2020, lk 12).

³⁹ Komisjoni 17. juuli 2020. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/1818, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/1011 seoses ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste miinimumnõuetega (ELT L 406, 3.12.2020, lk 17).

⁴⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

alates 28. juunist 2022. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/2033⁴¹ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/2034⁴² kehtestatud investeerimisühingute uus usaldatavusnõuete raamistik sisaldab sätteid keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisriski mõõtmise kasutuselevõtu kohta pädevate asutuste järelevalvelase läbivaatamise ja hindamise protsessis ning hõlmab investeerimisühingute keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisriskide avalikustamise nõudeid, mida tuleb kohaldada alates 26. detsembrist 2022. Samuti on komisjon oma 2021. aasta tööprogrammis andnud kestliku majanduskasvu rahastamise tegevuskava järgides teada ettepanekust Euroopa roheliste võlakirjade standardi kohta.

- (3) 5. detsembril 2019. aastal rõhutas nõukogu oma järeldustes kapitaliturgude liidu tugevdamise kohta, kui tähtis on pakkuda usaldusväärset, võrreldavat ja asjakohast teavet kestlikkusega seotud riskide, võimaluste ja mõju kohta, ning kutsus komisjoni üles kaaluma muu kui finantsaruandluse Euroopa standardi väljatöötamist.
- (4) Oma 29. mai 2018. aasta resolutsioonis jätkusuutliku rahastamise kohta nõudis Euroopa Parlament muud kui finantsaruandlust käsitlevate nõuete täiendamist direktiivi 2013/34/EL raames⁴³. Oma 17. detsembri 2020. aasta resolutsioonis⁴⁴ äriühingu kestliku üldjuhtimise kohta väljendas Euroopa Parlament heameelt komisjoni võetud kohustuse üle vaadata läbi direktiiv 2013/34/EL ja pidas vajalikuks luua ulatuslik muu kui finantsaruandluse ELi raamistik, mis hõlmab muu kui finantsaruandluse kohustuslikke liidu standardeid. Euroopa Parlament nõudis aruandlusnõuete kohaldamisala laiendamist täiendavatele ettevõtjakategooriatele ja auditi nõude kehtestamist.
- (5) 25. septembril 2015 võttis ÜRO Peaassamblee vastu uue üleilmse kestliku arengu raamistiku: kestliku arengu tegevuskava 2030. Kestliku arengu tegevuskava 2030 keskmes on kestliku arengu eesmärgid ja see hõlmab kestlikkuse kolme mõõdet: majandust, sotsiaalvaldkonda ja keskkonda. Komisjoni 22. novembri 2016. aasta teatises „Euroopa jätkusuutliku tuleviku järgmised sammud“ seostatakse kestliku arengu eesmärgid liidu poliitikaraamistikuga, tagamaks, et kõigi liidu meetmete ja poliitiliste algatuste puhul arvestatakse nii liidus kui ka mujal nende eesmärkidega algusest peale⁴⁵. Ülemkogu kinnitas oma 20. juuni 2017. aasta järeldustes liidu ja liikmesriikide kindlat tahet rakendada kestliku arengu tegevuskava 2030 täielikult, sidusalt, ulatuslikult, integreeritult ja tõhusalt ning tihedas koostöös partnerite ja muude sidusrühmadega⁴⁶.

⁴¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014 (ELT L 314, 5.12.2019, lk 1).

⁴² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2034, mis käsitleb investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/59/EL ja 2014/65/EL (ELT L 314, 5.12.2019, lk 64).

⁴³ 2018/2007(INI).

⁴⁴ A9-0240/2020 (INI).

⁴⁵ COM(2016) 739 final.

⁴⁶ Nõukogu järeldused „Euroopa jätkusuutlik tulevik: ELi vastus kestliku arengu tegevuskavale aastani 2030“, 20. juuni 2017.

- (6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/95/EL,⁴⁷ millega muudetakse direktiivi 2013/34/EL seoses muu kui finantsteabe avalikustamisega teatavate suurettevõtjate ja kontsernide poolt. Direktiiviga 2014/95/EL kehtestati ettevõtjatele kohustus esitada teave vähemalt keskkonnaküsimuste, sotsiaalsete ja töötajatega seotud küsimuste, inimõiguste austamise ning korrupsioonivastase võitlusega seotud küsimuste kohta. Direktiiviga 2014/95/EL nõuti ettevõtjatel nende teemade kohta teabe avalikustamist järgmistes aruandlusvaldkondades: ärimudel, põhimõtted (sealhulgas rakendatud hooldsuskohustuse täitmise menetlused), põhimõtete rakendamise tulemused, riskid ja riskijuhtimine ning äri seisukohast olulised põhilised tulemusnäitajaid.
- (7) Paljud sidusrühmad peavad terminit „muu kui finantsteave“ ebatäpseks, eelkõige seetõttu, et see osutab, et kõnealusel teabel ei ole mingit finantstähtsust. Kõnealusel teabel on siiski üha suurem finantstähtsus. Paljud selle valdkonna organisatsioonid, algatused ja praktikud viitavad „kestlikkust“ käsitlevale teabele. Seetõttu on termini „muu kui finantsteave“ asemel eelistatav kasutada terminit „kestlikkusteave“. Seepärast tuleks direktiivi 2013/34/EL selle terminoloogilise muudatuse arvessevõtmiseks muuta.
- (8) Ettevõtjate parema kestlikkusaruandluse lõplikud kasusaajad on üksikisikud ja säästjad. Säästjatel, kes soovivad investeerida kestlikult, on võimalus seda teha, samas kui stabiilsest, kestlikust ja kaasavast majandussüsteemist peaksid kasu saama kõik kodanikud. Selle kasu realiseerimiseks peab ettevõtja aastaaruannetes avaldatud kestlikkusteave jõudma kõigepealt kahe peamise rühmani („kasutajad“). Esimesse kasutajate rühma kuuluvad investorid, sealhulgas varahaldurid, kes soovivad paremini mõista riske ja võimalusi, mida kujutavad endast nende investeeringutele kestlikkusprobleemid, ning nende investeeringute mõju inimestele ja keskkonnale. Teine kasutajate rühm on organisatsioonid, sealhulgas valitsusvälised organisatsioonid ja sotsiaalpartnerid, kes soovivad ettevõtjaid paremini vastutusele võtta inimestele ja keskkonnale avaldatava mõju eest. Aastaaruannetes avalikustatud kestlikkusteavet võivad kasutada ka muud sidusrühmad. Ettevõtjate äripartneritel, sealhulgas klientidel, on võimalik tugineda sellele teabele, et mõista kestlikkusega seotud riske ja mõju nende endi väärtusahelates ning vajaduse korral sellest teatada. Poliitikakujundajad ja keskkonnaasutused võivad sellist teavet kasutada eelkõige koondandmetena, et jälgida keskkonna- ja sotsiaalseid suundumusi, aidata kaasa keskkonnaalasele arvepidamisele ja anda teavet avaliku poliitika jaoks. Ettevõtja aruannetega tutvuvad otseselt vähesed üksikkodanikud ja -tarbijad, kuid nad võivad sellist teavet kasutada kaudselt, näiteks finantsnõustajate või valitsusväliste organisatsioonide nõuannete või arvamuste kaalumisel. Paljud investorid ja varahaldurid ostavad kestlikkusteavet kolmandatest isikutest andmepakkujatelt, kes koguvad teavet eri allikatest, sealhulgas äriühingute avalikest aruannetest.
- (9) Nõudlus ettevõtete kestlikkusteabe järele on viimastel aastatel väga palju kasvanud, eriti investeerimisringkondades. Selle nõudluse kasvu taga on ettevõtjatele tekkivate riskide muutuv iseloom ja investorite suurem teadlikkus nende riskide finantsmõjust. Eelkõige kehtib see kliimaga seotud finantsriskide kohta. Samuti suureneb teadlikkus muudest keskkonnaprobleemidest ja sotsiaalsetest, sealhulgas terviseprobleemidest tulenevatest riskidest ettevõtjatele ja investeeringutele. Kestlikkusteabe järele nõudluse suurenemine on tingitud ka nende investeerimistoodete hulga suurenemisest, millega

⁴⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2014. aasta direktiiv 2014/95/EL, millega muudetakse direktiivi 2013/34/EL seoses mitmekesisust käsitleva teabe ja muu kui finantsteabe avalikustamisega teatavate suurettevõtjate ja kontsernide poolt (ELT L 330, 15.11.2014, lk 1).

püütakse täita justnimelt teatavaid kestlikkusstandardeid või saavutada teatavaid kestlikkuseesmärke. Osa sellest suurenemisest on varem vastu võetud liidu õigusaktide, eelkõige määruse (EL) 2019/2088 ja määruse (EL) 2020/852 loogiline tagajärg. Osa sellest suurenemisest oleks toimunud kodanike kiiresti muutuva teadlikkuse, tarbijate eelistuste ja turutavade tõttu igal juhul. COVID-19 pandeemia kiirendab kasutajate teabevajaduse suurenemist veelgi, eelkõige seetõttu, et see on toonud esile töötajate ja ettevõtja väärtusahelate haavatavuse. Teave keskkonnamõju kohta on asjakohane ka tulevaste pandeemiate leevendamise kontekstis, kuna inimtegevusest tingitud häired ökosüsteemides on haiguste esinemise ja levikuga üha enam seotud.

- (10) Ka ettevõtjad ise saavad kasu kestlikkusküsimuste kohta kvaliteetsete aruannete koostamisest. Kestlikkuseesmärkide saavutamiseks mõeldud investeerimistoodete arvu kasv tähendab, et hea kestlikkusaruandlus võib parandada ettevõtja juurdepääsu finantskapitalile. Kestlikkusaruandlus võib aidata ettevõtjatel tuvastada ja juhtida oma kestlikkusküsimustega seotud riske ja võimalusi. See võib olla alus parema dialoogi pidamiseks ja suhtlemiseks ettevõtjate ja nende sidusrühmade vahel ning võib aidata ettevõtetel oma mainet parandada.
- (11) Aruandes muud kui finantsaruandlust käsitleva direktiivi (direktiiv 2014/95/EL) läbivaatamisklausli kohta ja sellele lisatud äriühingute aruandluse toimivuskontrollis tuvastati direktiivi tulemuslikkusega seotud probleeme⁴⁸. Leidub märkimisväärsed tõendeid selle kohta, et paljud ettevõtjad ei avalda olulist teavet mitte kõigi kestlikkusega seotud teemade kohta. Aruandes märgiti olulise probleemina ka kestlikkusteabe piiratud võrreldavust ja usaldusväarsust. Lisaks ei ole paljud ettevõtjad, kelle kestlikkusteavet kasutajad vajavad, kohustatud sellist teavet esitama.
- (12) Poliitikameetmete puudumise korral lõhe kasutajate teabevajaduste ja ettevõtjate esitatud kestlikkusteabe vahel eeldatavasti suureneb. Sellel lõhel on märkimisväärsed negatiivsed tagajärjed. Investoritel ei ole võimalik kestlikkusega seotud riske ja võimalusi oma investeerimisotsustes piisavalt arvesse võtta. Mitme sellise investeerimisotsuse koondamine, milles ei võeta piisavalt arvesse kestlikkusega seotud riske, võib tekitada finantsstabiilsust ohustavaid süsteemseid riske. Nendele süsteemsetele riskidele, eriti kliima puhul, on tähelepanu juhtinud Euroopa Keskpank ja rahvusvahelised organisatsioonid, näiteks finantsstabiilsuse nõukogu. Samuti on investoritel vähem võimalusi suunata rahalisi vahendeid sellisesse majandustegevusesse ja nendesse ettevõtjatesse, kes tegelevad sotsiaalsete ja keskkonnaprobleemidega ega süvenda neid. See aga kahjustab Euroopa rohelise kokkuleppe ja kestliku majanduskasvu rahastamise tegevuskava eesmärke. Ettevõtjate tegevusest mõjutatud valitsusväliste organisatsioonide, sotsiaalpartnerite ja kogukondade ning muude sidusrühmade võimalus ettevõtjaid inimestele ja keskkonnale avalduva mõju eest vastutusele võtta on väiksem. See tekitab vastutuse puudujäägi ja võib vähendada kodanike usaldust ettevõtete vastu, mis omakorda võib avaldada negatiivset mõju sotsiaalse turumajanduse tõhusale toimimisele. Kestlikkusega seotud riskide mõõtmise, hindamise ja juhtimise üldtunnustatud mõõdikute ja meetodite puudumine takistab ka ettevõtjate püüdlusi tagada oma ärimudelite ja tegevuse kestlikkus.

⁴⁸ Väljaannete talitus: palun lisada järgmine viide: komisjoni aruanne Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele direktiivide 2013/34/EL, 2014/95/EL ja 2013/50/EL läbivaatamisklauslite kohta, ning viide dokumendile lisatud talituste töödokumendile – toimivuskontroll.

- (13) Aruandes direktiivi 2014/95/EL läbivaatamisklausli kohta ja sellele lisatud äriühingu aruandluse toimivuskontrollis tõdeti ka ettevõtjate esitatud kestlikkusküsimusi käsitlevate teabenõuete arvu märkimisväärset kasvu, millega püütakse kõrvaldada olemasolevat teabepuudust. Lisaks eeldatakse tõenäoliselt jätkuvalt, et ettevõtjad kasutavad erinevaid raamistikke ja standardeid, ning need ootused võivad isegi suureneda, kui kestlikkusteabe väärtustamine üha kasvab. Kui puuduvad poliitikameetmed konsensuse saavutamiseks teabe suhtes, mida ettevõtjad peaksid esitama, suurenevad kulud ja koormus aruandeid esitavate ettevõtjate ja sellise teabe kasutajate jaoks märkimisväärselt.
- (14) Suurenev lõhe kasutajate teabevajaduste ja ettevõtjate praeguste aruandlustavade vahel suurendab tõenäosust, et üksikud liikmesriigid kehtestavad üha erinevamaid riiklikke eeskirju või standardeid. Eri liikmesriikide erinevad aruandlusnõuded tekitaksid piiriüleselt tegutsevatele ettevõtjatele lisakulusid ja keerukust ning kahjustaksid seetõttu ühtset turgu, asutamiseõigust ja kapitali vaba liikumist liidus. Ka muudavad need erinevad aruandlusnõuded esitatud teabe piiriüleselt vähem võrreldavaks, mis kahjustab kapitaliturgude liitu.
- (15) Direktiivi 2013/34/EL artikleid 19a ja 29a kohaldatakse vastavalt suurettevõtjate suhtes, kes on avaliku huvi üksused töötajate arvuga keskmiselt üle 500, ja avaliku huvi üksuste suhtes, kes on suure kontserni emaettevõtjad töötajate arvuga konsolideeritud alusel keskmiselt üle 500. Pidades silmas kasutajate suurenevaid vajadusi kestlikkusteabe järele, tuleks sellise teabe edastamist nõuda täiendavatelt ettevõttekategoriatelt. Seepärast on asjakohane nõuda, et kõik suurettevõtjad ja kõik reguleeritud turgudel noteeritud äriühingud, välja arvatud mikroettevõtjad, esitaksid üksikasjalikku kestlikkusteavet. Lisaks peaksid kõik ettevõtjad, kes on suurte kontsernide emaettevõtjad, koostama kestlikkusaruandeid kontserni tasandil.
- (16) Nõue, et kestlikkusküsimuste kohta peaksid teavet avalikustama ka suured börsil noteerimata äriühingud, tuleneb peamiselt murest selliste ettevõtjate mõju ja vastutuse pärast, sealhulgas nende väärtusahela kaudu. Sellega seoses peaksid kõigile suurettevõtjatele kehtima samad kestlikkusteabe avalikustamise nõuded. Lisaks vajavad finantsturu osalised teavet ka nendelt suurtelt börsil noteerimata äriühingutelt.
- (17) Nõue, et ettevõtjad, kelle asukoht ei ole liidus, kuid kellel on reguleeritud turgudel noteeritud väärtpabereid, peaksid samuti avalikustama teavet kestlikkusküsimuste kohta, vastab finantsturu osaliste vajadusele saada sellistelt ettevõtjate teavet, et mõista investeringute riske ja mõju ning täita määruses (EL) 2019/2088 sätestatud avalikustamisnõudeid.
- (18) Arvestades kestlikkusega seotud riskide suurenevat olulisust ja võttes arvesse, et reguleeritud turgudel noteeritud väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKEd) moodustavad olulise osa kõigist liidus börsil noteeritud äriühingutest, on investorite kaitse tagamiseks kohane nõuda, et ka need VKEd avalikustasid kestlikkusküsimusi käsitlevat teavet. Selle nõude kehtestamine aitab tagada, et finantsturu osalised saavad investimisportfellidesse kaasata väiksemaid börsil noteeritud äriühinguid selle alusel, et nad esitavad finantsturu osalistele vajalikku kestlikkusteavet. See aitab kaitsta ja parandada väiksemate börsil noteeritud äriühingute juurdepääsu finantskapitalile ning vältida selliste äriühingute diskrimineerimist finantsturu osaliste poolt. Sellise nõude kehtestamine on vajalik ka selle tagamiseks, et finantsturu osalised saavad teavet, mida neil on investimisobjektiks olevatelt äriühingutelt vaja, et nad saaksid täita määruses (EL) 2019/2088 sätestatud kestlikkusalaseid avalikustamise nõudeid. Reguleeritud turgudel noteeritud VKEdele tuleks siiski anda

piisavalt aega, et valmistuda kestlikkusteabe esitamise nõude kohaldamiseks, kuna nad on väiksemad ja nende vahendid piiratumad, ning arvesse tuleb võtta COVID-19 pandeemia tekitatud keerulisi majanduslikke olusid. Ka tuleks anda neile võimalus esitada teavet vastavalt standarditele, mis on proportsionaalsed VKEdes suutlikkuse ja ressurssidega. Börsil noteerimata VKEd võivad otsustada neid standardeid kasutada ka vabatahtlikult. VKEdes standarditega kehtestatakse direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtjate jaoks võrdlusalus kestlikkusteabe kohta, mida nad võivad oma väärtusahelates osalevatelt VKEdest tarnijatelt ja klientidelt mõistlikult küsida.

- (19) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ⁴⁹ kohaldatakse kõigi ettevõtjate suhtes, kelle väärtpaberid on noteeritud reguleeritud turgudel. Tagamaks et kõigile ettevõtjatele, kelle väärtpaberid on noteeritud reguleeritud turgudel, sealhulgas kolmandate riikide emitentidele, kehtiksid samad kestlikkusaruandluse nõuded, peaks direktiiv 2004/109/EÜ sisaldama vajalikke ristviiteid kõigile nõuetele aruandeaasta finantsaruandes kestlikkusaruandluse esitamise kohta.
- (20) Direktiivi 2004/109/EÜ artikli 23 lõike 4 esimese lõigu punktiga i ja artikli 23 lõike 4 neljanda lõiguga antakse komisjonile õigus võtta meetmeid, et luua vastavalt mehhanism direktiivi alusel nõutava teabe samaväärsuse kindlakstegemiseks ja raamatupidamisstandarditega seotud üldiste samaväärsuskriteeriumide kehtestamiseks. Direktiivi 2004/109/EÜ artikli 23 lõike 4 kolmanda lõiguga antakse komisjonile õigus võtta vastu vajalikud otsused kolmandas riigis asuva emitendi kasutatavate raamatupidamisstandardite samaväärsuse küsimuses. Selleks et kajastada kestlikkusnõuete lisamist direktiivi 2004/109/EÜ, tuleks komisjonile anda õigus luua kolmandas riigis asuvate väärtpaberiemitentide kohaldatavate kestlikkusaruandluse standardite samaväärsuse kindlakstegemise mehhanism. Samal põhjusel tuleks komisjonile anda ka õigus võtta vastu vajalikud otsused kolmandas riigis asuva emitendi kasutatavate kestlikkusaruandluse standardite samaväärsuse küsimuses. Need muudatused tagavad kestlikkusaruandluse kohustuste ja aruandeaasta finantsaruandega seotud finantsaruandluskohustuste samaväärsuse ühtse korra.
- (21) Direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõikega 3 ja artikli 29a lõikega 3 muu kui finantsteabe esitamise kohustusest praegu vabastatud kõik tütarettevõtjad, kui sellised ettevõtjad ja nende tütarettevõtjad on hõlmatud emaettevõtja konsolideeritud tegevusaruandega, tingimusel et aruanne sisaldab nõutavat muud kui finantsteavet. Siiski on vaja tagada, et kestlikkusteave oleks kasutajatele hõlpsasti kättesaadav, ja kindlustada läbipaistvus vabastatud tütarettevõtja emaettevõtja suhtes, kes esitab aruande konsolideeritud tasandil. Seepärast tuleb nõuda, et tütarettevõtjad avaldaksid oma emaettevõtja konsolideeritud tegevusaruande ja lisaksid oma tegevusaruandesse viite asjaolule, et nad on kestlikkusteabe esitamisest vabastatud. Seda vabastust tuleks kohaldada ka juhul, kui konsolideeritud tasandil aruandeid esitav emaettevõtja on kolmandas riigis asuv ettevõtja, kes esitab kestlikkusteavet kooskõlas selle direktiivi nõuetega või viisil, mis on samaväärne ELi kestlikkusaruandluse standarditega.
- (22) Direktiivi 2013/34/EL artikliga 23 vabastatakse emaettevõtjad konsolideeritud finantsaruannete ja konsolideeritud tegevusaruande koostamise kohustusest, kui need ettevõtjad on teise, seda kohustust täitva emaettevõtja tütarettevõtjad. Siiski tuleks

---

⁴⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiiv 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ning millega muudetakse direktiivi 2001/34/EÜ (ELT L 390, 31.12.2004, lk 38).

täpsustada, et konsolideeritud finantsaruannetest ja konsolideeritud tegevusaruannetest vabastamise kord toimib konsolideeritud kestlikkusaruandlusest vabastamise korrast sõltumatult. Seepärast võib ettevõtja vabastada konsolideeritud finantsaruandluse kohustusest, kuid mitte konsolideeritud kestlikkusaruandluse kohustusest, kui tema kõrgeima taseme emaettevõtja koostab konsolideeritud finantsaruandeid ja konsolideeritud tegevusaruandeid kooskõlas liidu õigusega või samaväärsete nõuetega, juhul kui ettevõtja on asutatud kolmandas riigis, kuid ei koosta konsolideeritud kestlikkusaruandeid kooskõlas ELi õigusega või samaväärsete nõuetega, kui ettevõtja on asutatud kolmandas riigis.

- (23) Krediidiasutused ja kindlustusandjad täidavad põhirolli Euroopa rohelise kokkuleppe kohases üleminekus täielikult kestlikule ja kaasavale majandus- ja finantssüsteemile. Neil võib olla märkimisväärne positiivne ja negatiivne mõju laenuandmise, investeerimise ja väärtpaperite emissiooni tagamise kaudu. Krediidiasutuste ja kindlustusandjate suhtes, välja arvatud need, kes peavad järgima direktiivi 2013/34/EL, sealhulgas ühistud ja vastastikused kindlustusandjad, peaksid seetõttu kehtima kestlikkusaruandluse nõuded, tingimusel et nad vastavad teatavatele suuruse kriteeriumidele. Selle teabe kasutajatel oleks seega võimalik hinnata nii nende ettevõtjate mõju ühiskonnale ja keskkonnale kui ka kestlikkusküsimustest tulenevaid riske, millega need ettevõtjad võivad silmitsi seista. Et tagada kooskõla nõukogu direktiivi 86/635/EMÜ⁵⁰ (pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta) aruandlusnõuetega, võivad kestlikkusaruandlust kohaldavad liikmesriigid otsustada mitte kohaldada kestlikkusaruandluse nõudeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL⁵¹ artikli 2 lõikes 5 loetletud krediidiasutuste suhtes.
- (24) Loetelu kestlikkusküsimustest, mille kohta ettevõtjad peavad aru andma, peaks olema võimalikult sidus määruses (EL) 2019/2088 sätestatud kestlikkustegurite määratlusega. See loetelu peaks vastama ka nende kasutajate ja ettevõtjate endi vajadustele ja ootustele, kes kasutavad kolme peamise kestlikkusküsimuse liigitamise vahendina sageli termineid „keskkonnaalane“, „sotsiaalne“ ja „juhtimine“. Määruses (EL) 2019/2088 sätestatud kestlikkustegurite loetelu ei hõlma sõnaselgelt juhtimisküsimusi. Kestlikkusküsimuste määratlus direktiivis 2013/34/EL peaks seetõttu tuginema määruses (EL) 2019/2088 sätestatud kestlikkustegurite määratlusele, kuid sellele tuleks lisada ka juhtimisküsimused.
- (25) Direktiivi 2013/34/EL artiklites 19a ja 29a nõutakse nii teabe esitamist ettevõtja arengust, tulemustest ja positsioonist ülevaate saamiseks vajalikus ulatuses kui ka teavet, mis on vajalik, et mõista ettevõtja tegevuse mõju keskkonnale, sotsiaalsetele ja töötajatega seotud küsimustele, inimõiguste järgimise ning korrupsioonivastase võitlusega seotud küsimustele. Seepärast nõutakse nendes artiklites ettevõtjatelt aruandlust nii selle kohta, kuidas erinevad kestlikkusküsimused ettevõtjat mõjutavad, kui ka ettevõtja tegevuse mõju kohta inimestele ja keskkonnale. Sellele viidatakse kui kahele olulisuse perspektiivile, kus ettevõtja riskid ja tema mõju on kumbki üks olulisuse perspektiiv. Äriühingute aruandluse toimivuskontroll näitab, et sageli ei

⁵⁰ Nõukogu 8. detsembri 1986. aasta direktiiv 86/635/EMÜ pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta (EÜT L 372, 31.12.1986, lk 1).

⁵¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

mõisteta ega rakendata neid kahte perspektiivi hästi. Seetõttu on vajalik selgitada, et ettevõtjad peaksid kaaluma kumbagi olulisuse perspektiivi eraldi ja avalikustama teabe, mis on oluline mõlemast perspektiivist, samuti teabe, mis on oluline ainult ühest perspektiivist.

- (26) Direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõikes 1 ja artikli 29a lõikes 1 nõutakse ettevõtjalt teabe avalikustamist viie aruandlusvaldkonna kohta: ärimudel, põhimõtted (sealhulgas rakendatud hoolsuskohustuse täitmise menetlused), nende põhimõtete rakendamise tulemused, riskid ja riskijuhtimine ning äri seisukohast olulised peamised tulemusnäitajaid. Direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõige 1 ei sisalda sõnaselgeid viiteid teistele aruandlusvaldkondadele, mida teabe kasutajad peavad asjakohaseks ja millest mõned on kooskõlas rahvusvahelistes raamistikega, sealhulgas kliimaga seotud finantsteabe avaldamise töörühma soovustega hõlmatud avalikustamisega. Avalikustamise nõuded tuleks määrata kindlaks piisavalt üksikasjalikult, tagamaks et ettevõtjad esitavad teavet oma vastupanuvõime kohta kestlikkusküsimustega seotud riskidele. Seetõttu tuleks ettevõtjalt nõuda, et lisaks direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõikes 1 ja artikli 29a lõikes 1 kindlaks määratud aruandlusvaldkondadele avaldaksid nad teavet oma äristrateegia kohta ning ärimudeli ja strateegia vastupanuvõime kohta kestlikkusküsimustega seotud riskidele, ja plaanide kohta, mis neil võivad olla, et tagada oma ärimudeli ja strateegia kokkusobivus kestlikule ja kliimaneutraalsele majandusele üleminekuga; kas ja kuidas nende ärimudelis ja strateegias võetakse arvesse sidusrühmade huve; kõik ettevõtja kestlikkusküsimustest tulenevad võimalused; äristrateegia selliste aspektide rakendamine, mis mõjutavad kestlikkusküsimusi või mida kestlikkusküsimused mõjutavad; kõik ettevõtja seatud kestlikkuseesmärgid ja nende saavutamisel tehtud edusammud; juhatuse ja juhtkonna roll kestlikkusküsimustes; ettevõtja tegevusega seotud peamised tegelikud ja võimalikud kahjulikud mõjud ning kuidas ettevõtja on kindlaks teinud teabe, mida ta esitab. Kui on vaja avalikustada selliseid elemente nagu eesmärgid ja nende saavutamisel tehtud edusammud, ei ole eraldi nõue avalikustada põhimõtete tulemused enam vajalik.
- (27) Kooskõla tagamiseks selliste rahvusvaheliste juriidiliste dokumentidega nagu ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtted ning OECD hoolsuskohustuse suunised vastutustundliku äritegevuse kohta tuleks nõuetekohase hoolsusega seotud avalikustamise nõudeid kirjeldada üksikasjalikumalt, kui seda on tehtud direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõike 1 punktis b ja artikli 29a lõike 1 punktis b. Hoolsuskohustuse täitmine on menetlus, mida ettevõtjad rakendavad oma tegevusega seotud peamiste tegelike ja võimalike kahjulike mõjude kindlakstegemiseks, ärahoidmiseks, leevendamiseks ja kõrvaldamiseks ning milles määratakse kindlaks, kuidas nad neid kahjulikke mõjusid käsitlevad. Ettevõtja tegevusega seotud mõju hõlmab ettevõtja otseselt põhjustatud mõju, samuti mõju, millele ettevõtja kaasa aitab, ja mõju, mis on ettevõtja väärtusahelaga muul viisil seotud. Hoolsuskohustuse täitmise menetlus hõlmab kogu ettevõtja väärtusahelat, kaasa arvatud tema enda tegevus, tooted ja teenused, ärisuhted ja tarneahelad. Kooskõlas ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtetega tuleb tegelikku või võimalikku kahjulikku mõju pidada tähtsaks juhul, kui see on ettevõtja tegevusega seotud suurimate mõjude hulgas järgmise alusel: mõju raskus inimestele või keskkonnale; mõjutatud või potentsiaalselt mõjutatud üksikisikute arv või keskkonnale tekitatud kahju ulatus ning kahju heastamise, keskkonna taastamise või mõjutatud inimeste varasema seisundi taastamise lihtsus.

- (28) Direktiivis 2013/34/EL ei nõuta teabe avalikustamist muude kui bilansis kajastatud immateriaalsete varade kohta. On üldiselt teada, et teavet immateriaalsete varade ja muude immateriaalsete tegurite kohta, sealhulgas ettevõttesiseselt loodud immateriaalsete varade kohta, ei esitata piisavalt, mis takistab ettevõtja arengu, tulemuste ja positsiooni nõuetekohast hindamist ning investeeringute seiret. Selleks et investorid mõistaksid paremini paljude ettevõtjate raamatupidamisliku bilansilise väärtuse ja nende turuväärtuse suurenevat erinevust, mida täheldatakse paljudes majandussektorites, tuleks nõuda piisavat aruandlust immateriaalsete varade kohta. Seepärast on vajalik nõuda ettevõtjatel teabe avalikustamist muude kui bilansis kajastatud immateriaalsete varade kohta, sealhulgas intellektuaalse kapitali, inimkapitali, kaasa arvatud oskuste arendamise ning sotsiaalse ja suhtekapitali, sealhulgas mainekapitali kohta. Teave immateriaalsete varade kohta peaks sisaldama ka teadus- ja arendustegevusega seotud teavet.
- (29) Direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõikes 1 ja artikli 29a lõikes 1 ei täpsustata, kas esitatav teave peab olema tulevikku vaatav või kajastama eelmiste perioodide tulemusi. Praegu ei avalikustata tulevikku vaatavat teavet, mida kestlikkusteabe kasutajad eriti hindavad. Seetõttu tuleks direktiivi 2013/34/EL artiklites 19a ja 29a täpsustada, et esitatud kestlikkusteave peab sisaldama tulevikku vaatavat ja tagasiulatuvat ning nii kvalitatiivset kui ka kvantitatiivset teavet. Esitatavas kestlikkusteabes tuleks arvesse võtta ka lühikest, keskmist ja pikka perspektiivi ning see peaks asjakohasel juhul sisaldama teavet ettevõtja kogu väärtusahela, sealhulgas tema enda tegevuse, toodete ja teenuste, ärisuhete ja tarneahela kohta. Teave ettevõtja kogu väärtusahela kohta hõlmaks teavet tema väärtusahela kohta ELis ja teavet, mis käsitleb kolmanda riiki, kui ettevõtja väärtusahel ulatub väljapoole ELi.
- (30) Direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõikes 1 ja artikli 29a lõikes 1 on nõutud, et ettevõtjad lisaksid oma muud kui finantsteavet kajastavasse aruandesse ka viiteid aruandeaasta finantsaruannetes esitatud summadele ja lisaselgitusi nende kohta. Siiski ei nõuta nendes artiklites ettevõtjatel viiteid tegevusaruandes esitatud muule teabele ega lisaselgitusi selle teabe kohta. Seega puudub praegu kooskõla esitatud muu kui finantsteabe ja tegevusaruandes avalikustatud ülejäänud teabe vahel. Sellega seoses on vajalik sätestada selged nõuded.
- (31) Direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõikes 1 ja artikli 29a lõikes 1 on sätestatud nõue, et kui ettevõtjatel puudub poliitika ühes või enamas loetletud küsimuses, peavad nad esitama selge ja põhjendatud selgituse, miks see nii on. Ettevõtjate erinev kohtlemine seoses võimaliku poliitika avalikustamisega võrreldes teiste nendes artiklites sätestatud aruandlusvaldkondadega on tekitanud aruandvates ettevõtjates segadust ega ole aidanud parandada esitatud teabe kvaliteeti. Seetõttu ei ole mingit vajadust sellist poliitikaga seotud erinevat kohtlemist direktiivis säilitada. Standarditega määratakse kindlaks, millist teavet tuleb iga artiklites 19a ja 29a nimetatud aruandlusvaldkonna kohta avaldada.
- (32) Direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõike 1 ja artikli 29a lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvad ettevõtjad võivad järgida riiklikke, liidupõhiseid või rahvusvahelisi aruandlusraamistikke, ja kui nad seda teevad, peavad nad täpsustama, milliseid raamistikke nad järgisid. Samas ei nõuta direktiivis 2013/34/EL ettevõtjatel ühise aruandlusraamistiku või standardi kasutamist ega seata ettevõtjatele takistusi, kui nad otsustavad, et ei kasuta ühtegi aruandlusraamistikku või standardit. 2017. aastal avaldas komisjon direktiivi 2014/95/EL artikli 2 kohaselt selle direktiivi

kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtjate jaoks mittesiduvad suunised⁵². 2019. aastal avaldas komisjon täiendavad erisuunised kliimaga seotud teabe avaldamise kohta⁵³. Kliimaaruandluse suunistes kajastati sõnaselgelt kliimaga seotud finantsteabe avaldamise töörühma soovitusi. Olemasolevad tõendid näitavad, et neil mittesiduvatel suunistel ei olnud direktiivi 2013/34/EL artiklite 19a ja 29a kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtjate muu kui finantsaruandluse kvaliteedile olulist mõju. Suuniste vabatahtlikkus tähendab, et ettevõtjatel on vabadus neid rakendada või rakendamata jätta. Seepärast ei saa suunised üksi tagada eri ettevõtjate avaldatud teabe võrreldavust ega kogu sellise teabe avalikustamist, mida kasutajad peavad asjakohaseks. Seetõttu on vaja kohustuslikke ühiseid aruandlusstandardeid, et tagada teabe võrreldavus ja kogu asjakohase teabe avalikustamine. Tuginedes kahe olulisuse perspektiivi põhimõttele, peaksid standardid hõlmama kogu teavet, mis on kasutajate jaoks oluline. Ühised aruandlusstandardid on vajalikud ka kestlikkusaruandluse auditeerimiseks ja digiteerimiseks ning selle järelevalve ja täitmise tagamise hõlbustamiseks. Kohustuslike ühiste kestlikkusaruandluse standardite väljatöötamine on vajalik, et jõuda olukorda, kus kestlikkusteabe staatus on võrreldav finantsteabega.

- (33) Ükski olemasolev standard või raamistik üksi ei rahulda liidu vajadust üksikasjaliku kestlikkusaruandluse järele. Direktiivis 2013/34/EL nõutav teave peab hõlmama teavet mõlema olulisuse perspektiivi kohta, see peab käsitlema kõiki kestlikkusküsimusi ja vajaduse korral tuleb see viia vastavusse muude liidu õigusest tulenevate kohustustega avalikustada kestlikkusteavet, sealhulgas määrustes (EL) 2020/852 ja (EL) 2019/2088 sätestatud kohustustega. Lisaks peavad liidu ettevõtjate kohustuslikud kestlikkusaruandluse standardid olema samaulatuslikud Euroopa roheline kokkuleppe ambitsioonikuse tasemega ja liidu 2050. aasta kliimanetraalsuse eesmärgiga. Seetõttu on vajalik anda komisjonile volitused võtta vastu liidu kestlikkusaruandluse standardid, mis võimaldab teha seda kiiresti ja tagab, et kestlikkusaruandluse standardite sisu vastab liidu vajadustele.
- (34) Euroopa finantsaruandluse nõuanderühm (EFRAG) on Belgia õiguse alusel loodud mittetulundusühing, mis teenib avalikke huve, andes komisjonile nõu rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardite kinnitamise kohta. EFRAG on pälvunud maine kui äriühingute aruandluse Euroopa eksperdikeskus ja tal on suurepärase positsioon, et edendada Euroopa kestlikkusaruandluse standardite ja rahvusvaheliste algatuste kooskõlastamist, mille eesmärk on töötada välja üleilmsed ühtsed standardid. 2021. aasta märtsis avaldas EFRAGi loodud paljusid sidusrühmi hõlmav rakkerühm soovitusel kestlikkusaruandluse standardite võimalikuks väljatöötamiseks Euroopa Liidu jaoks. Need soovitusel sisaldavad ettepanekuid töötada välja sidus ja terviklik aruandlusstandardite pakett, mis hõlmaks kõiki kestlikkusküsimusi, lähtudes kahest olulisuse perspektiivist. Soovitusel sisaldavad ka selliste standardite väljatöötamise üksikasjalikku tegevuskava ning ettepanekuid vastastikuse koostöö tugevdamiseks üleilmsete standardeid kehtestavate algatuste ja Euroopa Liidu standardeid kehtestavate algatuste vahel. 2021. aasta märtsis avaldas EFRAGi esimees soovitusel EFRAGi võimalike juhtimismuudatuste kohta, juhaks kui EFRAGil palutakse töötada välja tehnilised nõuanded kestlikkusaruandluse standardite kohta. Need soovitusel hõlmavad uue kestlikkusaruandluse samba tasakaalustamist EFRAGis, kuid samas ei

⁵² Komisjoni teatis „Suunised muu kui finantsteabe avaldamise kohta (muu kui finantsteabe esitamise meetodika)“ (C/2017/4234).

⁵³ Komisjoni teatis „Suunised muu kui finantsteabe avaldamise kohta: kliimaga seotud teabe avaldamist käsitlev lisa“ (C/2019/4490).

hõlma need olulisi muudatusi olemasolevas finantsaruandluse sambas. Kestlikkusaruandluse standardite vastuvõtmisel peaks komisjon võtma arvesse tehnilisi nõuandeid, mille EFRAG välja töötab. Selleks et tagada kvaliteetsed standardid, mis aitavad kaasa Euroopa avalikule hüvele ning vastavad ettevõtjate ja esitatud teabe kasutajate vajadustele, tuleks EFRAGi tehnilised nõuanded koostada nõuetekohase menetluse käigus, avaliku järelevalve all ja läbipaistvalt, neile peaks lisama kulude ja tulude analüüsid ning nende väljatöötamisel tuleks arvestada asjaomaste sidusrühmade oskusteavet. Tagamaks et liidu kestlikkusaruandluse standardites võetakse arvesse liidu liikmesriikide seisukohti, peaks komisjon enne standardite vastuvõtmist konsulteerima EFRAGi tehniliste nõuannete üle määruse (EL) 2020/852 artiklis 24 osutatud liikmesriikide kestliku rahanduse eksperdirühmaga. Määruse (EL) 2019/2088 kohaselt on regulatiivsete tehniliste standardite väljatöötamisel oma roll Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvel (ESMA) ning need regulatiivsed tehnilised standardid ja kestlikkusaruandluse standardid peavad olema omavahel sidusad. Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 1095/2010⁵⁴ on ESMA-l roll ka äriühingute aruandluskohustuse täitmise üle tehtava järelevalve ühtsuse edendamises seoses nende emitentide aruannetega, kelle väärtpaberid on noteeritud ELi reguleeritud turgudel ja kellel on kohustus neid kestlikkusaruandluse standardeid kasutada. Seetõttu peaks ESMA-l olema kohustus esitada arvamus EFRAGi tehniliste nõuannete kohta. Arvamus tuleks esitada kahe kuu jooksul alates komisjonilt taotluse saamise kuupäevast. Tagamaks et kestlikkusaruandluse standardid on kooskõlas liidu asjakohase poliitika ja õigusaktidega, peaks komisjon konsulteerima ka Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, Euroopa Keskkonnaameti, Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti, Euroopa Keskpanga, Euroopa audiitorite järelevalveasutuste komitee ja kestliku rahanduse platvormiga. Kui mõni neist asutustest otsustab arvamuse esitada, teeb ta seda kahe kuu jooksul alates kuupäevast, millal komisjon temaga konsulteeris.

- (35) Kestlikkusaruandluse standardid peaksid olema kooskõlas teiste liidu õigusaktidega. Need standardid tuleks viia vastavusse eelkõige määruses (EL) 2019/2088 sätestatud avalikustamise nõuetega ning nendes tuleks võtta arvesse määruse (EL) 2020/852 kohaselt vastu võetud eri delegeeritud õigusaktides sätestatud alusnäitajaid ja meetodikat, avalikustamise nõudeid, mida kohaldatakse võrdlusaluste haldurite suhtes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1011⁵⁵ kohaselt, ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste koostamise miinimumnõudeid ning kogu tööd, mida Euroopa Pangandusjärelevalve on teinud määruse (EL) nr 575/2013 III samba avalikustamisanõuete rakendamisel. Standardites tuleks võtta arvesse liidu keskkonnaalaseid õigusakte, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ⁵⁶ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu

⁵⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

⁵⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1011, mis käsitleb indekseid, mida kasutatakse võrdlusalustena finantsinstrumentide ja -lepingute puhul või investeerimisfondide tootluse mõõtmiseks, ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2014/17/EL ning määrust (EL) nr 596/2014 (ELT L 171, 29.6.2016, lk 1).

⁵⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32).

määrust (EÜ) nr 1221/2009,⁵⁷ ning pidada silmas komisjoni soovitus 2013/179/EL⁵⁸ ja selle lisasid ning nende ajakohastusi. Arvesse tuleks võtta ka muid asjakohaseid liidu õigusakte, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2010/75/EL⁵⁹ ning liidu õiguses ettevõtjatele kehtestatud nõudeid seoses direktorite ülesannete ja hoolsuskohustusega.

- (36) Kestlikkusaruandluse standardites tuleks võtta arvesse komisjoni suuniseid muu kui finantsaruandluse kohta⁶⁰ ja komisjoni suuniseid kliimaga seotud teabe avaldamise kohta⁶¹. Standardites tuleks silmas pidada ka muid direktiivis 2013/34/EL sätestatud aruandluse nõudeid, mis ei ole otseselt seotud kestlikkusega, kuid millega soovitakse anda avaldatud teabe kasutajatele parem ettekujutus ettevõtja arengust, tulemustest, positsioonist ja mõjust, maksimeerides seoseid kestlikkusteabe ja muu direktiivi 2013/34/EL kohaselt esitatud teabe vahel.
- (37) Kestlikkusaruandluse standardid peaksid olema proportsionaalsed ega tohiks tekitada asjatut halduskoormust ettevõtetele, kes peavad neid kasutama. Selleks et minimeerida häiringuid kestlikkusteavet juba esitavate ettevõtjate jaoks, tuleks kestlikkusaruandluse standardites asjakohasel juhul arvesse võtta olemasolevaid kestlikkusaruandluse ja raamatupidamisarvestuse standardeid ja raamistikke. Nende hulka kuuluvad globaalne aruandlusalgatus, kestlikkuse aruandlusstandardite nõukogu, rahvusvaheline integreeritud aruandluse nõukogu, Rahvusvaheliste Raamatupidamisstandardite Nõukogu, kliimaga seotud finantsteabe avaldamise töörihm, CO₂ heite avalikustamise standardite nõukogu ja CDP (varem CO₂ heite avalikustamise projekt Carbon Disclosure Project). Euroopa Liidu standardites tuleks võtta arvesse kõiki rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardite sihtasutuse egiidi all välja töötatud kestlikkusaruandluse standardeid. Selleks et vältida tarbetut õiguslikku killustatust, millel võivad olla negatiivsed tagajärjed ülemaailmselt tegutsevatele ettevõtjatele, peaksid Euroopa standardid aitama kaasa kestlikkusaruandluse standardite ühtlustamisele kogu maailmas.
- (38) Oma teatises Euroopa roheline kokkuleppe kohta võttis Euroopa Komisjon kohustuse toetada ettevõtteid ja muid sidusrühmi looduskapitali arvestamise standarditavade väljatöötamisel liidus ja rahvusvaheliselt, eesmärgiga tagada keskkonnariskide ja nende maandamise võimaluste asjakohane haldamine ning vähendada sellega seotud tehingukulusid. Programmist LIFE toetust saava läbipaistvusprojekti (Transparent Project) raames töötatakse välja esimest looduskapitali arvestamise meetodikat, mis muudab olemasolevad meetodid lihtsamini võrreldavaks ja läbipaistvamaks, vähendades samal ajal ettevõtetele nende äritegevuse tulevikukindluse toetamise süsteemide kasutuselevõtuks ja kasutamiseks kehtestatud künnist. Selles valdkonnas on oluline ka looduskapitali protokoll. Kuigi looduskapitali arvestamise meetodid aitavad peamiselt tugevdada sisemisi juhtimisotsuseid, tuleks neid

⁵⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1221/2009 organisatsioonide vabatahtliku osalemise kohta ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis (EMAS) ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 761/2001 ning komisjoni otsused 2001/681/EÜ ja 2006/193/EÜ (ELT L 342, 22.12.2009, lk 1).

⁵⁸ Komisjoni 9. aprilli 2013. aasta soovitus 2013/179/EL toodete ja organisatsioonide olemusringi keskkonnatoime mõõtmise ja teatavakstegemise ühtsete meetodite kasutamise kohta (ELT L 124, 4.5.2013, lk 1).

⁵⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiiv 2010/75/EL tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll) (ELT L 334, 17.12.2010, lk 17).

⁶⁰ 2017/C 215/01.

⁶¹ 2019/C 209/01.

kestlikkusaruandluse standardite kehtestamisel nõuetekohaselt arvesse võtta. Mõne looduskapitali arvestamise meetodi kohaselt püütakse anda ettevõtete tegevuse keskkonnamõjule rahaline väärtus, mis võib aidata kasutajatel seda mõju paremini mõista. Seetõttu on asjakohane, et kestlikkusaruandluse standarditesse peaks olema võimalik lisada kestlikkusega seotud mõju rahalised näitajad, kui seda peetakse vajalikuks.

- (39) Kestlikkusaruandluse standardites tuleks arvesse võtta ka rahvusvaheliselt tunnustatud põhimõtteid ja raamistikke, mis käsitlevad vastutustundlikku ärikäitumist, ettevõtja sotsiaalset vastutust ja kestlikku arengut, sealhulgas ÜRO kestliku arengu eesmärke, ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid, OECD suuniseid hargmaistele ettevõtetele, OECD hoolekohustuse suuniseid vastutustundliku äritegevuse kohta ja seotud valdkondlikke suuniseid, ÜRO ülemaailmset kokkulepet, Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni kolmepoolset deklaratsiooni rahvusvaheliste ettevõtete ja sotsiaalpoliitika põhimõtete kohta, sotsiaalse vastutuse standardit ISO 26000 ja ÜRO vastutustundlike investeeringute põhimõtteid.
- (40) Tuleks tagada, et ettevõtjate kestlikkusaruandluse standardite kohaselt esitatud teave vastaks kasutajate vajadustele. Seepärast oleks aruandlusstandardites vaja kindlaks määrata teave, mida ettevõtjad peavad avalikustama kõigi peamiste keskkonnategurite kohta, sealhulgas nende mõju kliimale, õhule, maale, veele ja bioloogilisele mitmekesisusele ning sõltuvus nendest. Määruses (EL) 2020/852 on esitatud liidu keskkonnaeesmärkide liigitus. Sidususe huvides on asjakohane kasutada sarnast liigitust, et määrata kindlaks keskkonnategurid, mida tuleks kestlikkusaruandluse standardites käsitleda. Aruandlusstandardites tuleks arvesse võtta geograafilist või muud kontekstiteavet, mille ettevõtjad peaksid avalikustama, et saaks mõista nende põhimõjusuid kestlikkusküsimustele, ja peamisi kestlikkusküsimustest tulenevaid riske ettevõtjale, ning neid täpsustada.
- (41) Mis puudutab kliimaga seotud teavet, siis on kasutajad huvitatud teadmistest ettevõtjate füüsiliste ja üleminekuriskide ning nende vastupanuvõime kohta seoses erinevate kliimastenaariumidega. Neid huvitab ka ettevõtjate kohta kindlaks tehtud kasvuhoonegaaside heite ja sidumise tase ning ulatus, sealhulgas see, kuivõrd ettevõtja kasutab kompenseerimist, ja kompenseerimise allikas. Kliimanetraalse majanduse saavutamiseks on vaja kasvuhoonegaaside arvestus ja kompenseerimise standardid vastavusse viia. Kasutajad vajavad kompenseerimise kohta usaldusväärset teavet, mis lahendaks topeltarvestuse ja ülehindamise probleemid, arvestades riske kliimaga seotud eesmärkide saavutamisel, mida topeltarvestus ja ülehindamine võivad tekitada. Aruandlusstandardites tuleks seetõttu kindlaks määrata teave, mida ettevõtjad peaksid nende teemade kohta esitama.
- (42) Kliimanetraalse ja ringmajanduse ning mürgivaba keskkonna saavutamine eeldab kõigi majandussektorite täielikku mobiliseerimist. Energiakasutuse vähendamisel ja energiatõhususe suurendamisel on sealjuures otsustav tähtsus, kuna energiat kasutatakse kõigis tarneahelates. Seetõttu tuleks kestlikkusaruandluse standardites energia aspekte nõuetekohaselt arvesse võtta, eelkõige seoses keskkonnaga.
- (43) Kestlikkusaruandluse standardites tuleks kindlaks määrata teave, mida ettevõtjad peaksid avalikustama sotsiaalsete tegurite, sealhulgas töötajatega seotud tegurite ja inimõiguste kohta. Selline teave peaks hõlmama ettevõtjate mõju inimestele, sealhulgas inimeste tervisele. Teave, mida ettevõtjad avalikustavad inimõiguste kohta, peaks vajaduse korral sisaldama teavet sunniviisilise töö kohta nende väärtusahelates. Sotsiaalseid tegureid käsitlevates aruandlusstandardites tuleks kindlaks määrata teave,

mida ettevõtjad peaksid avalikustama seoses Euroopa sotsiaalõiguste samba põhimõtetega, mis puudutavad ettevõtteid, sealhulgas võrdsed võimalused kõigile ja töötingimused. 2021. aasta märtsis vastu võetud Euroopa sotsiaalõiguste samba tegevuskavas nõutakse ettevõtjatele rangemate nõuete kehtestamist sotsiaalküsimusi käsitleva aruandluse valdkonnas. Ka tuleks aruandlusstandardites kindlaks määrata teave, mida ettevõtjad peaksid avalikustama seoses inimõiguste, põhivabaduste, demokraatlike põhimõtete ja standarditega, mis on kehtestatud rahvusvahelises inimõiguste koodeksis ja teistes peamistes inimõigustealastes ÜRO konventsioonides, Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni tööalaste aluspõhimõtete ja põhiõiguste deklaratsioonis, Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni põhikonventsioonides ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas.

- (44) Kasutajad vajavad teavet juhtimistegurite kohta, sealhulgas ettevõtja haldus-, juht- ja järelevalveorganite rolli kohta, ka seoses kestlikkusküsimustega, selliste organite koosseisu ning ettevõtja sisekontrolli ja riskijuhtimise süsteemide, sealhulgas aruandlusprotsessi kohta. Samuti vajavad kasutajad teavet ettevõtjate ettevõtluskultuuri ja ärietika põhimõtete, kaasa arvatud korrupsioonivastase lähenemisviisi kohta, ning nende poliitilise tegevuse, kaasa arvatud lobitegevuse kohta. Teave ettevõtja juhtkonna ja selle kohta, millise kvaliteediga on suhted äripartneritega, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2011/7/EL⁶² (hilinenud maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul) osutatud maksetavad, mis on seotud maksetähtpäeva või -tähtajaga, viivisemääraga või sissenõudmiskulude hüvitamisega, aitab kasutajatel mõista nii ettevõtja riske kui ka tema mõju kestlikkusküsimustele. Igal aastal kannavad tuhanded ettevõtted, eriti VKEd, haldus- ja finantskoormust seetõttu, et neile makstakse hilinemisega või ei maksta üldse. Lõpuks viivad hilinenud maksed maksejõuetuse ja pankrotini, millel on hävitav mõju kogu väärtusahelale. Maksetavasid käsitleva teabe hulga suurenemine peaks andma teistele ettevõtjatele võimaluse teha kindlaks kiired ja usaldusväärsed maksjad, tuvastada ebaõiglaselt maksetavad, saada juurdepääs teabele nende ettevõtete kohta, kellega nad kauplevad, ja pidada läbirääkimisi õiglasemate maksetingimuste üle.
- (45) Aruandlusstandardid peaksid edendama integreeritumat vaadet kogu ettevõtjate tegevusaruannetes avaldatud teabele, et pakkuda selle teabe kasutajatele paremat arusaamist ettevõtja arengust, tulemustest, positsioonist ja mõjust. Nendes standardites tuleks vajaduse korral eristada teavet, mille ettevõtjad peaksid avalikustama aruannetes individuaalsel tasandil, ja teavet, mille ettevõtjad peaksid avaldama aruannetes konsolideeritud tasandil. Standardid peaksid sisaldama ettevõtjate jaoks ka juhiseid protsessi kohta, mille käigus tehakse kindlaks kestlikkusteave, mis tuleks lisada tegevusaruandesse.
- (46) Sama sektori ettevõtjad puutuvad sageli kokku sarnaste kestlikkusriskidega ning neil on tihti sarnane mõju ühiskonnale ja keskkonnale. Sama sektori ettevõtjate võrdlused on eriti väärtuslikud investoritele ja teistele kestlikkusteabe kasutajatele. Seetõttu peaks komisjoni vastuvõetud kestlikkusaruandluse standardites olema kindlaks määratud nii teave, mida peaksid avalikustama kõigi sektorite ettevõtjad, kui ka teave, mis tuleks avalikustada olenevalt ettevõtjate tegevusalast. Standardites tuleks arvesse võtta ka raskusi, mis ettevõtjatel võivad tekkida teabe kogumisel kogu oma väärtusahela osalejatelt, eriti VKEdest tarnijatelt ning arenevate turgude ja majandusega riikide tarnijatelt.

⁶² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/7/EL hilinenud maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul (ELT L 48, 23.2.2011, lk 1).

- (47) Selleks et rahuldada kasutajate teabevajadused õigeaegselt ja võtta arvesse eelkõige kiireloomulist vajadust rahuldada nende finantsturu osaliste teabevajadused, kelle suhtes kohaldatakse määruse (EL) 2019/2088 artikli 4 lõigete 6 ja 7 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides sätestatud nõudeid, peaks komisjon võtma aruandlusstandardite esimese paketi vastu 31. oktoobriks 2022. Kõnealusel aruandlusstandardite paketi tuleks kindlaks määrata teave, mida ettevõtjad peaksid avalikustama kõigi aruandlusvaldkondade ja kestlikkusküsimuste kohta ning mida finantsturu osalised vajavad määruses (EL) 2019/2088 sätestatud avalikustamiskohustuste täitmiseks. Aruandlusstandardite teise paketi peaks komisjon vastu võtma hiljemalt 31. oktoobriks 2023, kusjuures selles tuleks kindlaks määrata lisateave, mille ettevõtjad peaksid vajaduse korral avalikustama kestlikkusküsimuste ja aruandlusvaldkondade kohta, ning teave, mis käsitleb konkreetselt sektorit, kus ettevõtja tegutseb. Komisjon peaks standardid iga kolme aasta järel läbi vaatama, et võtta arvesse asjakohast arengut, sealhulgas rahvusvaheliste standardite arengut.
- (48) Direktiivis 2013/34/EL ei nõuta, et finantsaruanded või tegevusaruanne esitataks digitaalses vormingus, mis pärsib esitatud teabe leitavust ja kasutatavust. Kestlikkusteabe kasutajad ootavad üha rohkem, et selline teave oleks leitav ja masinloetav digitaalsetes vormingutes. Digiteerimine loob võimalused teabe tõhusamaks kasutamiseks ja võimaldab märkimisväärset kulude kokkuhoidu nii kasutajate kui ka ettevõtjate jaoks. Seetõttu tuleks ettevõtjatelt nõuda, et nad koostaksid oma finantsaruanded ja tegevusaruande XHTML-vormingus vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/815⁶³ artiklile 3 ning märgistaksid kestlikkusteabe, sealhulgas määruse (EL) 2020/852 artikli 8 kohaselt avalikustatava teabe, kooskõlas nimetatud delegeeritud määrusega. Kestlikkusaruandluse liidu standardite digitaalne taksonoomia on vajalik selleks, et esitatud teabe saaks sildistada nende standardite kohaselt. Need nõuded peaksid aitama kaasa digiteerimise valdkonnas tehtavale tööle, mille komisjon kuulutas välja oma teatises „Euroopa andmestrategie“⁶⁴ ja ELi digirahanduse strateegias⁶⁵. Need nõuded täiendavad ka avaliku äriteabe Euroopa ühtse juurdepääsupunkti loomist, nagu on ette nähtud kapitaliturgude liidu tegevuskavas, milles võetakse arvesse ka vajadust struktureeritud andmete järele.
- (49) Selleks et esitatud kestlikkusteabe saaks lisada Euroopa ühtsesse juurdepääsupunkti, peaksid liikmesriigid tagama, et ettevõtjad avaldavad nõuetekohaselt kinnitatud aruandeaasta finantsaruande ja tegevusaruande ettenähtud elektroonilises vormingus, ning kindlustama, et kestlikkusteavet sisaldavad tegevusaruanded tehakse nende avaldamise järel viivitamata kättesaadavaks direktiivi 2004/109/EÜ artikli 21 lõikes 2 osutatud asjakohasele ametlikult kindlaksmääratud süsteemile.
- (50) Direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõikega 4 antakse liikmesriikidele võimalus vabastada ettevõtjad kohustusest lisada tegevusaruandesse artikli 19a lõikes 1 sätestatud muud kui finantsteavet kajastav aruanne. Liikmesriigid võivad seda teha, kui asjaomane ettevõtja koostab eraldi aruande, mis avaldatakse koos tegevusaruandega vastavalt nimetatud direktiivi artiklile 30, või kui see aruanne tehakse üldsusele kättesaadavaks ettevõtja veebisaidil mõistliku aja jooksul, hiljemalt

⁶³ Komisjoni 17. detsembri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/815, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks ühtne elektrooniline aruandlusvorming (ELT L 143, 29.5.2019, lk 1).

⁶⁴ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data>

⁶⁵ https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

kuus kuud pärast bilansipäeva ja sellele viidatakse tegevusaruandes. Sama võimalus on olemas ka direktiivi 2013/34/EL artikli 29a lõikes 4 osutatud muud kui finantsteavet kajastava konsolideeritud aruande puhul. Seda võimalust on kasutanud kaksikümne liikmesriiki. Võimalus avaldada eraldi aruanne pärsib aga sellise teabe kättesaadavust, mis seob finants- ja kestlikkusküsimusi puudutavat teavet. Samuti vähendab see teabe leitavust ja kättesaadavust kasutajate, eriti investorite jaoks, kes on huvitatud nii finants- kui ka kestlikkusteabest. Seda probleemi süvendavad finants- ja kestlikkusteabe avaldamise võimalikud erinevad ajad. Samuti võib eraldi aruandes avaldamine jätta nii sisemiselt kui ka väliselt mulje, et kestlikkusteave kuulub vähem asjakohase teabe kategooriasse, mis võib teabe tajutavat usaldusväärust negatiivselt mõjutada. Seepärast peaksid ettevõtjad esitama kestlikkusteabe tegevusaruandes ja liikmesriikidele ei tohiks enam anda luba vabastada ettevõtjaid kohustusest lisada tegevusaruandes teave kestlikkusküsimuste kohta. See kohustus aitab selgitada ka riiklike pädevate asutuste rolli kestlikkusaruandluse järelevalves osana tegevusaruandest vastavalt direktiivile 2004/109/EÜ. Lisaks ei tohiks kestlikkusteabe esitamise kohustusega ettevõtjaid mingil juhul vabastada tegevusaruande avaldamise kohustusest, kuna on oluline tagada, et kestlikkusteave oleks avalikult kättesaadav.

- (51) Direktiivi 2013/34/EL artiklis 20 on sätestatud nõue, et reguleeritud turgudel noteeritud väärtpaberitega ettevõtjad lisaksid oma tegevusaruandes äriühingu üldjuhtimise aruande, mis peab muu teabe hulgas sisaldama ettevõtja haldus-, juht- ja järelevalveorganite suhtes kohaldatava mitmekesisuspoliitika kirjeldust. Direktiivi 2013/34/EL artikliga 20 on jäetud ettevõtjatele paindlikkus otsustada, milliste mitmekesisuse aspektide kohta nad aru annavad. Sellega ei panda ettevõtjatele sõnaselget kohustust esitada teavet mitmekesisuse konkreetsete aspektide kohta. Majanduslike otsuste tegemisel sooliselt tasakaalustatuma osalemise poole liikumiseks on vaja tagada, et reguleeritud turgudel noteeritud väärtpaberitega ettevõtjad esitaksid alati teavet oma soolise mitmekesisuse poliitika ja selle rakendamise kohta. Asjatu halduskoormuse vältimiseks peaks nendel ettevõtjatel siiski olema võimalus esitada osa direktiivi 2013/34/EL artiklis 20 nõutud teabest koos muu kestlikkusteabega.
- (52) Direktiivi 2013/34/EL artiklis 33 on sätestatud liikmesriikide kohustus tagada, et ettevõtja haldus-, juht- ja järelevalveorganite liikmed vastutavad ühiselt selle eest, et (konsolideeritud) aruandeaasta finantsaruanded, (konsolideeritud) tegevusaruanne ja (konsolideeritud) ühingujuhtimise aruanne koostatakse ja avaldatakse selle direktiivi nõuete kohaselt. Seda ühist vastutust tuleks laiendada delegeeritud määruses (EL) 2019/815 sätestatud digiteerimise nõuetele, kestlikkusaruandluse liidu standardite järgimise nõudele ja kestlikkusaruandluse märgistamise nõudele.
- (53) Kindluse valdkonnas eristatakse piiratud kindlustandvat töövõttu ja põhjendatud kindlustandvat töövõttu. Piiratud kindlustandva töövõtu järelendus esitatakse tavaliselt negatiivses vormis, märkides, et audiitor ei ole tuvastanud midagi, mis võimaldaks järeldada, et küsimust on märkimisväärselt väärkajastatud. Audiitor teeb vähem teste kui põhjendatud kindlustandva töövõtu korral. Piiratud kindlustandva töövõtu korral on töö maht seega väiksem kui põhjendatud kindlustandva töövõtu korral. Põhjendatud kindlustandva töövõtuga seotud töö hõlmab ulatuslikke protseduure, sealhulgas aruandva ettevõtja sisekontrollide arvestamist ja substantiivset testimist, ning töö maht on seetõttu oluliselt suurem kui piiratud kindlustandva töövõtu puhul. Seda liiki töövõtu puhul sõnastatakse järelendus tavaliselt positiivses vormis ja selles esitatakse arvamus varem kindlaks määratud kriteeriumide alusel tehtud hindamise kohta. Direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõikes 5 ja artikli 29a lõikes 5 on sätestatud liikmesriikidele nõue tagada, et vannutatud audiitor või audiitorühing kontrollib, kas

muud kui finantsteavet kajastav aruanne või eraldi aruanne on esitatud. Ei ole nõutud, et sõltumatu kindlustandvate teenuste osutaja kontrolliks teavet, kuigi liikmesriikidel on lubatud sellist kontrolli nõuda, kui nad seda soovivad. Erinevalt vannutatud audiitori suhtes kehtivast nõudest viia finantsaruannete puhul ellu põhjendatud kindlustandev töövõtt, seaks kestlikkusaruandluse kindlusenõude puudumine ohtu avalikustatud kestlikkusteabe usaldusväarsuse, jättes seega rahuldamata selle teabe eeldatavate kasutajate vajadused. Ehkki eesmärk on tagada finants- ja kestlikkusaruandluse sarnane kindlustase, tekitab kestlikkusaruandluse kindluse ühiselt kokkulepitud standardi puudumine riski, et arusaamad ja ootused selle kohta, mida põhjendatud kindlustandev töövõtt kestlikkusteabe eri kategooriate puhul hõlmaks, võivad olla erinevad, eriti seoses tulevikku vaatava ja kvalitatiivse teabega. Seetõttu tuleks kaaluda kestlikkusteabe puhul nõutava kindlustaseme järkjärgulise tõstmise lähenemisviisi, alustades vannutatud audiitori või audiitorühingu kohustusest avaldada arvamus kestlikkusaruandluse liidu nõuetele vastavuse kohta piiratud kindlustandva töövõtu põhjal. See arvamus peaks hõlmama kestlikkusaruandluse vastavust liidu kestlikkusaruandluse standarditele, ettevõtja rakendatavat protsessi, et teha kindlaks kestlikkusaruandluse standardite kohaselt esitatav teave, ja vastavust kestlikkusaruandluse märgistamise nõudele. Ka peaks audiitor hindama, kas ettevõtja aruandlus vastab määruse (EL) 2020/852 artiklis 8 sätestatud aruandlusnõuetele. Selleks et tagada ühine arusaam ja ootused selle kohta, mida põhjendatud kindlustandev töövõtt hõlmab, tuleks sätestada nõue, et vannutatud audiitor või audiitorühing esitaks põhjendatud kindlustandva töövõtu põhjal arvamuse kestlikkusaruandluse liidu nõuetele vastavuse kohta, kui komisjon võtab kestlikkusaruandluse põhjendatud kindluse puhul vastu kindluse andmise standardid. See võimaldaks ka kestlikkusteabe kindluse turul ja ettevõtjate aruandlustavadel järkjärgult edasi areneda. Lisaks suurendaks see järkjärguline lähenemisviis astmeliselt ka aruandvate ettevõtjate kulusid, arvestades, et põhjendatud kindlus on kulukam kui piiratud kindlus.

- (54) Vannutatud audiitorid või audiitorühingud kontrollivad juba finantsaruandeid ja tegevusaruannet. Kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmine vannutatud audiitorite või audiitorühingute poolt aitaks tagada finants- ja kestlikkusteabe ühendatavuse ja ühtsuse, mis on iseäranis oluline kestlikkusteabe kasutajate jaoks. Siiski on olemas auditituru edasise kontsentreerumise risk, mis võib ohustada audiitorite sõltumatust ja suurendada auditi või kindluse andmise tasusid. Seetõttu on soovitatav pakkuda ettevõtjatele kestlikkusaruandluse kindluse puhul laiemat valikut sõltumatuid kindlustandvate teenuste osutajaid. Seepärast peaks liikmesriikidel olema lubatud akrediteerida sõltumatuid kindlustandvate teenuste osutajaid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 765/2008,⁶⁶ et esitada kestlikkusaruandluse kohta arvamus, mis tuleks avaldada koos tegevusaruandega. Liikmesriigid peaksid kehtestama nõuded, millega tagatakse järjepidevad tulemused kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisel mitmesuguste kindlustandvate teenuste osutajate poolt. Seetõttu peaksid kõigi sõltumatute kindlustandvate teenuste osutajate suhtes kehtima kestlikkusaruandluse kindluse puhul nõuded, mis on kooskõlas direktiivis 2006/43/EÜ sätestatud nõuetega. See tagab ka võrdsed võimalused kõigile isikutele ja ettevõtetele, kellele liikmesriigid on andnud loa esitada arvamus kestlikkusaruandluse kindluse kohta, sealhulgas vannutatud audiitoritele.

⁶⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 765/2008, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93 (ELT L 218, 13.8.2008, lk 30).

Kui ettevõtja palub oma kestlikkusaruandluse kohta arvamust muult akrediteeritud sõltumatult kindlustandvate teenuste osutajalt kui vannutatud audiitor, ei peaks ta lisaks taotlema seda arvamust vannutatud audiitorilt.

- (55) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2006/43/EÜ⁶⁷ on sätestatud iga-aastaste ja konsolideeritud finantsaruannete kohustusliku auditi eeskirjad. Tuleb tagada, et vannutatud audiitori tehtud finantsaruannete auditi ja kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise suhtes kehtiksid järjepidevad eeskirjad. Kui kestlikkusaruandluse kohta esitab arvamuse finantsaruannete kohustuslikku auditit tegev vannutatud audiitor või audiitorühing, tuleks kohaldada direktiivi 2006/43/EÜ.
- (56) Vannutatud audiitoritele ja audiitorühingutele tegevusloa andmise ja nende tunnustamise eeskirjad peaksid tagama, et vannutatud audiitoritel on vajalikul tasemel teoreetilised teadmised valdkondades, mis on olulised kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmiseks, ning suutlikkus neid teadmisi praktikas rakendada. Samas peaks vannutatud audiitoritel, kellele liikmesriik on juba tegevusloa andnud või keda ta on tunnustanud, olema jätkuvalt lubatud teha kohustuslikke auditeid ja neil peaks olema lubatud viia ellu kestlikkusaruandluse kindlustandvaid töövõtte. Liikmesriigid peaksid siiski tagama, et juba tunnustatud vannutatud audiitorid omandavad vajalikud teadmised kestlikkusaruandluse ja kestlikkusaruandluse kindluse kohta kutsealase jätkuõppe kaudu.
- (57) Tuleks tagada, et audiitoritele seoses nende kohustusliku auditi raames tehtava töö ja kestlikkusaruandluse kindlusega kehtestatud nõuded oleksid ühtsed. Seetõttu tuleks sätestada, et kui finantsaruannete kohustuslikku auditit tegev vannutatud audiitor või audiitorühing esitab arvamuse kestlikkusaruandluse kohta, osalevad peamised auditeerimispartnerid aktiivselt kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmises. Kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisel peaksid vannutatud audiitorid pühendama töövõtule küllaldaselt aega ning tagama piisavad ressursid oma ülesannete korrektseks täitmiseks. Lisaks tuleks kliendikonto dokumentides kindlaks määrata kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise eest võetavad tasud ja audititoimik peaks sisaldama teavet kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise kohta.
- (58) Direktiivi 2006/43/EÜ artikli 25 kohaselt on liikmesriigid kohustatud kehtestama asjakohased eeskirjad, millega välditakse, et kohustusliku auditi tasud on seotud lisateenuste pakkumisega auditeeritavale üksusele või on sellest tingitud või põhinevad mis tahes tingimuslikkusel. Nimetatud direktiivi artiklites 21–24 on sätestatud liikmesriikidele ka nõue, et kohustuslikku auditit tegevad vannutatud audiitorid järgiksid kutse-eetika, sõltumatuse, objektiivsuse, konfidentsiaalsuse ja ametisaladuse hoidmise eeskirju. Ühtsuse huvides on asjakohane laiendada neid eeskirju vannutatud audiitorite tööle, mida nad teevad kestlikkusaruandluse kindluse valdkonnas.
- (59) Kestlikkusaruandluse kindluse puhul ühtsete tavade ja hea kvaliteedi tagamiseks kogu liidus peaks komisjonil olema õigus võtta delegeeritud õigusaktidega vastu kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise standardid. Liikmesriigid peaksid kohaldama riiklikke kindluse andmise standardeid, menetlusi või nõudeid seni, kuni komisjon ei ole võtnud vastu sama valdkonda hõlmavat kindluse andmise standardit.

---

⁶⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiv 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit ning millega muudetakse nõukogu direktiive 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/253/EMÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 87).

Nendes kindluse andmise standardites tuleks sätestada menetlused, mida audiitor peab kestlikkusaruandluse kindluse kohta järelduste tegemiseks rakendama.

- (60) Direktiivi 2006/43/EÜ artiklis 27 on sätestatud kontserni kohustusliku auditi eeskirjad. Neid eeskirju tuleks laiendada kindluse andmisele seoses konsolideeritud kestlikkusaruandlusega, kui kohustuslikku auditit teeb vannutatud audiitor.
- (61) Direktiivi 2006/43/EÜ artiklis 28 on sätestatud nõue, et vannutatud audiitorid või audiitorühingud esitaksid oma kohustusliku auditi tulemused auditi aruandes. Seda nõuet tuleks laiendada kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisele, tagamaks et kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise tulemused esitataks samas auditi aruandes.
- (62) Direktiivi 2006/43/EÜ artikliga 29 pannakse liikmesriikidele kohustus luua vannutatud audiitorite ja audiitorühingute kvaliteeditagamise ülevaatuste süsteem. Kindlustamaks et kvaliteeditagamise ülevaatusi tehakse ka kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise puhul ja et ülevaatusi tegevatel isikutel oleks asjakohane erialane haridus ja asjakohased kogemused kestlikkusaruandluse kindluse alal ja kestlikkusaruandluses, tuleb kvaliteeditagamise ülevaatuste süsteemi loomise nõuet laiendada kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisele.
- (63) Direktiivi 2006/43/EÜ VII peatüki kohaselt peavad liikmesriigid kehtestama kohustuslikku auditit tegevate vannutatud audiitorite ja audiitorühingute jaoks uurimiste ja sanktsioonide korra. Selle direktiivi VIII peatükis on sätestatud nõue, et liikmesriigid peavad looma tõhusa avaliku järelevalve süsteemi ja tagama, et avaliku järelevalve süsteemide regulatiivne korraldus võimaldab liidu tasandil tõhusat koostööd liikmesriikide järelevalvealase tegevuse valdkonnas. Neid nõudeid tuleks laiendada vannutatud audiitoritele ja audiitorühingutele, kes viivad ellu kestlikkusaruandluse kindlustandvat töövõttu, et tagada audiitori kohustusliku auditi ja kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise raames tehtava töö jaoks loodud uurimiste, sanktsioonide ja järelevalveraamistike sidusus.
- (64) Direktiivi 2006/43/EÜ artiklid 37 ja 38 sisaldavad kohustuslikku auditit tegevate vannutatud audiitorite ja audiitorühingute ametisse nimetamise ja tagasikutsumise eeskirju. Neid eeskirju tuleks laiendada kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisele, et tagada audiitoritele seoses kohustusliku auditi ja kestlikkusaruandluse puhul kindluse andmise raames tehtava tööga kehtestatud eeskirjade sidusus.
- (65) Direktiivi 2006/43/EÜ artikli 39 kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et igal avaliku huvi üksusel on auditikomitee, ja selles on kindlaks määratud auditikomitee ülesanded seoses kohustusliku auditiga. Auditikomiteele tuleks anda teatavad ülesanded seoses kestlikkusaruandluse kindlusega. Need ülesanded peaksid hõlmama kohustust teavitada auditeeritava üksuse haldus- või järelevalveorganit kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise tulemustest ja selgitada, kuidas auditikomitee aitab kaasa kestlikkusaruandluse terviklikkusele ja milline oli auditikomitee roll selles protsessis.
- (66) Direktiivi 2006/43/EÜ artikkel 45 sisaldab kolmandate riikide audiitorite ja auditeerivate üksuste registreerimise ja järelevalve nõudeid. Selleks et tagada audiitorite töö jaoks ühtne raamistik nii kohustusliku auditi kui ka kestlikkusaruandluse kindluse puhul, on vaja laiendada neid nõudeid kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisele.

- (67) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 537/2014⁶⁸ kohaldatakse vannutatud audiitorite ja audiitorühingute suhtes, kes teevad avaliku huvi üksuste kohustuslikku auditit. Vannutatud audiitori sõltumatuse tagamiseks on selle määruse artiklis 5 kehtestatud keeld osutada teatavatel ajavahemikel teatavaid auditiväliseid teenuseid. Selline sõltumatus tuleks tagada ka avaliku huvi üksuste kohustuslikku auditit tegevate vannutatud audiitorite ja audiitorühingute kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisel tehtava töö puhul. Seetõttu tuleks keelatud auditiväliste teenuste loetellu lisada kestlikkusaruandluse koostamise alased nõustamisteenused.
- (68) Määruse (EL) nr 537/2014 artiklis 14 on sätestatud nõue, et vannutatud audiitorid ja audiitorühingud esitaksid kord aastas oma pädevale asutusele teabe avaliku huvi üksuste kohustuslikest audititest ja auditivälisest teenustest saadud tulu kohta. Audiitoritelt ja audiitorühingutelt tuleks nõuda, et nad täpsustaksid, millised auditivälisest teenustest saadud tulud on tulnud kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisest.
- (69) Direktiivi 2013/34/EL artikli 51 kohaselt pööravad selliste ettevõtjate äriühingu aruandlusega seotud karistused, kelle väärtpaberid ei ole noteeritud reguleeritud turgudel, täitmisele liikmesriigid. Karistuste liike ei ole siiski kindlaks määratud, mis tähendab, et karistuste kord võib olla liikmesriigiti väga erinev, mis kahjustab ühtset turgu. Kestlikkusaruandluse parandamiseks siseturul ja selleks, et aidata kaasa üleminekule täielikult kestlikule ja kaasavale majandus- ja finantsüsteemile, kus majanduskasvust saadav kasu jaotatakse üldjoontes vastavalt Euroopa rohelisele kokkuleppele, peaksid liikmesriigid ette nägema teatavad karistused ja haldusmeetmed kestlikkusaruandluse nõuete rikkumise korral. Seetõttu tuleks direktiivis 2013/34/EL sätestatud karistuste korda vastavalt tugevdada, nii et liikmesriigid peaksid ette nägema asjakohased karistused ja haldusmeetmed.
- (70) Direktiivi 2004/109/EÜ artikliga 24 antakse riiklikele järelevalveasutustele ülesanne tagada, et ettevõtjad, kelle väärtpaberid on noteeritud reguleeritud turgudel, täidaksid äriühingute aruandluse nõudeid. Selle direktiivi artiklis 4 on sätestatud aruandeaasta finantsaruande sisu, kuid puudub sõnaselge viide direktiivi 2013/34/EL artiklitele 19a ja 29a, milles nõutakse muud kui finantsteavet kajastava (konsolideeritud) aruande koostamist. See tähendab, et mõnede liikmesriikide riiklikel pädevatel asutustel ei ole õiguslikke volitusi nende muud kui finantsteavet kajastavate aruannete üle järelevalvet teha, eriti kui need aruanded avaldatakse eraldi aruandes väljaspool aruandeaasta finantsaruannet, mida liikmesriigid võivad praegu lubada. Seepärast on vaja lisada direktiivi 2004/109/EÜ artikli 4 lõikesse 5 viide kestlikkusaruandlusele. Ka on vaja nõuda, et emitendi vastutavad isikud kinnitaksid aruandeaasta finantsaruandes, et nende parimate teadmiste kohaselt on tegevusaruanne koostatud kooskõlas kestlikkusaruandluse standarditega. Lisaks sellele peaks ESMA, arvestades nende aruandlusnõuete uudsust, andma riiklikele pädevatele asutustele suunised direktiivi 2004/109/EÜ kohaldamisalasse kuuluvate emitentide kestlikkusaruandluse ühtse järelevalve edendamiseks.
- (71) Liikmesriikidel palutakse hinnata oma ülevõtmisakti mõju VKEdele, tagamaks et selle mõju neile ei ole ebaproportsionaalne, ning pöörata seejuures eritähelepanu mikroettevõtjatele ja halduskoormusele, samuti palutakse neil sellise hindamise

---

⁶⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 537/2014, mis käsitleb avaliku huvi üksuste kohustusliku auditi erinõudeid ning millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2005/909/EÜ (ELT L 158, 27.5.2014, lk 77).

tulemused avaldada. Liikmesriigid peaksid kaaluma meetmete kehtestamist VKEde toetamiseks vabatahtlike lihtsustatud aruandlusstandardite kohaldamisel.

- (72) Seepärast tuleks direktiive 2013/34/EL, 2004/109/EÜ, 2006/43/EÜ ja määrust (EL) nr 537/2014 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1
Direktiivi 2013/34/EL muutmine

Direktiivi 2013/34/EL muudetakse järgmiselt:

- (1) artiklisse 1 lisatakse lõige 3:

„3. Käesoleva direktiivi artiklites 19a, 19d, 29a, 30 ja 33, artikli 34 lõike 1 teise lõigu punktis aa, artikli 34 lõigetes 2 ja 3 ning artiklis 51 ette nähtud kooskõlastamismeetmeid kohaldatakse ka liikmesriikide nende õigusaktide, eeskirjade ja haldussätete suhtes, mis käsitlevad järgmisi ettevõtjaid, olenemata nende õiguslikust vormist:

- a) kindlustusandjad nõukogu direktiivi 91/674/EMÜ^{*1} artikli 2 lõike 1 tähenduses;
- b) krediitiasutused Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013^{*2} artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud tähenduses.

Liikmesriigid võivad otsustada mitte kohaldada esimeses lõigus osutatud kooskõlastamismeetmeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL^{*3} artikli 2 lõike 5 punktides 2–23 loetletud ettevõtjate suhtes.

---

*1 Nõukogu 19. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/674/EMÜ kindlustusseltside raamatupidamise aastaaruannete kohta (EÜT L 374, 31.12.1991, lk 7).

*2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

*3 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).“;

- (2) artiklisse 2 lisatakse punktid 17–20:

„17) „kestlikkusküsimused“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2088^{*4} artikli 2 punktis 24 määratletud kestlikkustegurid ja juhtimistegurid;

18) „kestlikkusaruandlus“ – kestlikkusküsimustega seotud teabe esitamine käesoleva direktiivi artiklite 19a, 19d ja 29a kohaselt;

19) „immateriaalsed varad“ – mittemateriaalsed ressursid, mis aitavad kaasa ettevõtja väärtuse loomisele;

20) „sõltumatu kindlustandvate teenuste osutaja“ – vastavushindamisasutus, mis on akrediteeritud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 765/2008^{*5} käesoleva direktiivi artikli 34 lõike 1 teise lõigu punktis aa osutatud konkreetseks vastavushindamistegevuseks.

- *⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2088, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris (ELT L 317, 9.12.2019, lk 1).
- *⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 765/2008, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93 (ELT L 218, 13.8.2008, lk 30).“;

(3) artikkel 19a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 19a

Kestlikkusaruandlus

1. Suurettevõtjad ning alates 1. jaanuarist 2026 ka väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, kes on artikli 2 punkti 1 alapunktis a nimetatud ettevõtjad, lisavad tegevusaruandesse teabe, mis on vajalik, et saada ülevaade ettevõtja mõjust kestlikkusküsimustele, ja teabe, mis on vajalik, et saada ülevaade, kuidas kestlikkusküsimused mõjutavad ettevõtja arengut, tulemusi ja positsiooni.
2. Lõikes 1 osutatud teave sisaldab eelkõige järgmist:
  - a) ettevõtja ärimudeli ja strateegia lühikirjeldus, sealhulgas
    - i) ettevõtja ärimudeli ja strateegia vastupidavus kestlikkusküsimustega seotud riskidele;
    - ii) ettevõtja kestlikkusküsimustest tulenevad võimalused;
    - iii) kuidas ettevõtja plaanib tagada, et tema ärimudel ja strateegia oleksid kooskõlas üleminekuga kestlikule majandusele ja globaalse soojenemise piiramisega 1,5 °C-ni kooskõlas Pariisi kokkuleppega;
    - iv) kuidas ettevõtja ärimudelis ja strateegias võetakse arvesse ettevõtja sidusrühmade huve ja ettevõtja mõju kestlikkusküsimustele;
    - v) kuidas ettevõtja strateegiat on rakendatud seoses kestlikkusküsimustega;
  - b) ettevõtja kestlikkusküsimustega seotud eesmärkide kirjeldus ja edusammud, mida ettevõtja on nende eesmärkide saavutamisel teinud;
  - c) haldus-, juht- ja järelevalveorganite kestlikkusküsimustega seotud rolli kirjeldus;
  - d) ettevõtja kestlikkusküsimusi käsitleva poliitika kirjeldus;
  - e) järgmiste aspektide kirjeldus:
    - i) seoses kestlikkusküsimustega rakendatud hoolsuskohustuse protsess;
    - ii) ettevõtja väärtusahelaga, sealhulgas tema enda tegevuse, toodete ja teenuste, ärisuhete ja tarneahelaga seotud peamised tegelikud või võimalikud kahjulikud mõjud;
    - iii) kõik tegelike või võimalike kahjulike mõjude ennetamiseks, leevendamiseks või heastamiseks võetud meetmed ja nende tulemused;
  - f) seoses kestlikkusküsimustega ettevõtjale tekkivate peamiste riskide kirjeldus, sealhulgas peamised valdkonnad, kus need küsimused ettevõtjat mõjutavad, ja kuidas ettevõtja selliseid riske juhib;
  - g) punktides a–f osutatud avalikustamise seisukohast olulised näitajad.

Samuti avalikustavad ettevõtjad teabe immateriaalsete varade kohta, sealhulgas teabe intellektuaalse, inim-, sotsiaalse ja suhtekapitali kohta.

Ettevõtjad kirjeldavad tegevusaruandesse lisatava teabe kindlakstegemiseks rakendatud protsessi kooskõlas lõikega 1 ning võtavad selles protsessis arvesse lühikest, keskmist ja pikka ajaperspektiivi.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teave sisaldab tulevikku suunatud ja tagasiulatuvat teavet ning kvalitatiivset ja kvantitatiivset teavet.

Vajaduse korral sisaldab lõigetes 1 ja 2 osutatud teave andmeid ettevõtja väärtusahela, sealhulgas ettevõtja enda tegevuse, toodete ja teenuste, tema ärisuhete ja tarneahela kohta.

Vajaduse korral sisaldab lõigetes 1 ja 2 osutatud teave ka viiteid muule teabele, mis on esitatud artikli 19 kohases tegevusaruandes, ja aruandeaasta finantsaruannetes esitatud summadele ning lisaselgitusi nende kohta.

Liikmesriigid võivad erandjuhtudel lubada jätta avalikustamata teabe oodatava arengu või läbirääkimisjärgus küsimuste kohta, kui siseriikliku õigusega antud pädevuste piires tegutsevate ja oma arvamuse eest ühiselt vastutavate haldus-, juht- ja järelevalveorganite liikmete põhjendatud arvamuse kohaselt kahjustaks sellise teabe avalikustamine tõsiselt ettevõtja äripositsiooni, tingimusel et avalikustamata jätmine ei takista ettevõtja arengust, tulemustest, positsioonist ja tema tegevuse mõjust õiglase ja tasakaalustatud ülevaate saamist.

4. Ettevõtjad esitavad lõigetes 1–3 osutatud teabe kooskõlas artiklis 19b osutatud kestlikkusaruandluse standarditega.

5. Erandina artikli 19a lõigetest 1–4 võivad artikli 2 punkti 1 alapunktis a osutatud väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad esitada teavet kooskõlas artiklis 19c osutatud väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kestlikkusaruandluse standarditega.

6. Loetakse, et ettevõtjad, kes täidavad lõigetes 1–4 sätestatud nõudeid, täidavad artikli 19 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud nõuet.

7. Ettevõtja, kes on ühtlasi tütaretevõtja, on vabastatud lõigetes 1–4 sätestatud kohustuste täitmisest juhul, kui see ettevõtja ja tema tütaretevõtjad on lisatud emaaetevõtja konsolideeritud tegevusaruandesse, mis on koostatud vastavalt artiklitele 29 ja 29a. Ka ettevõtja, kes on ühtlasi kolmandas riigis asuva emaaetevõtja tütaretevõtja, on vabastatud lõigetes 1–4 sätestatud kohustuste täitmisest, kui see ettevõtja ja tema tütaretevõtjad on lisatud nimetatud emaaetevõtja konsolideeritud tegevusaruandesse ja kui konsolideeritud tegevusaruanne on koostatud viisil, mida võib kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ*⁶ artikli 23 lõike 4 punkti i kohaselt vastu võetud asjakohaste rakendusmeetmetega pidada samaväärseks käesoleva direktiivi artiklis 19b osutatud kestlikkusaruandluse standardites nõutud viisiga.

Esimeses lõigus osutatud emaaetevõtja konsolideeritud tegevusaruanne avaldatakse artikli 30 kohaselt viisil, mis on ette nähtud selle liikmesriigi õiguses, mida kohaldatakse ettevõtja suhtes, kes on vabastatud lõigetes 1–4 sätestatud kohustuste täitmisest.

Liikmesriik, kelle õigust kohaldatakse ettevõtja suhtes, kes on vabastatud lõigetes 1–4 sätestatud kohustuste täitmisest, võib nõuda, et käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud konsolideeritud tegevusaruanne avaldataks liikmesriigi riigikeeles või

rahvusvahelises rahanduses üldiselt kasutatavas keeles ja et vajalik tõlge nendesse keeltesse oleks kinnitatud.

Lõigetes 1–4 sätestatud kohustuste täitmisest vabastatud ettevõtja tegevusaruanne sisaldab kogu järgmist teavet:

- a) selle emaettevõtja nimi ja registrijärgne asukoht, kes esitab teavet artiklite 29 ja 29a kohaselt kontserni tasandil või viisil, mida võib kooskõlas direktiivi 2004/109/EÜ artikli 23 lõike 4 punkti i kohaselt vastu võetud rakendusmeetmetega pidada samaväärseks artiklis 19b osutatud kestlikkusaruandluse standardites nõutud viisiga;
- b) asjaolu, et ettevõtja on vabastatud käesoleva artikli lõigetes 1–4 sätestatud kohustuste täitmisest.

---

*⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiiv 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ning millega muudetakse direktiivi 2001/34/EÜ (ELT L 390, 31.12.2004, lk 38).“;

(4) lisatakse artiklid 19b, 19c ja 19d:

„Artikkel 19b

Kestlikkusaruandluse standardid

1. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 49 vastu delegeeritud õigusaktid, et kehtestada kestlikkusaruandluse standardid. Kestlikkusaruandluse standardites määratakse kindlaks teave, mille ettevõtjad peavad esitama vastavalt artiklitele 19a ja 29a, ning vajaduse korral selle teabe esitamise struktuur. Täpsemalt:

- a) 31. oktoobriks 2022 võtab komisjon vastu delegeeritud õigusaktid, milles määratakse kindlaks teave, mille ettevõtjad peavad esitama vastavalt artikli 19a lõigetele 1 ja 2, ning täpsustatakse vähemalt teave, mis vastab nende finantsturu osaliste vajadustele, kelle suhtes kohaldatakse määruses (EL) 2019/2088 sätestatud avalikustamiskohustusi;
- b) 31. oktoobriks 2023 võtab komisjon vastu delegeeritud õigusaktid, milles määratakse kindlaks järgmine:
  - i) täiendav teave, mille ettevõtjad esitavad vajaduse korral artikli 19a lõikes 2 loetletud kestlikkusküsimuste ja aruandlusvaldkondade kohta;
  - ii) teave, mille ettevõtjad esitavad ja mis puudutab sektorit, kus nad tegutsevad.

Komisjon vaatab vähemalt iga kolme aasta järel alates kohaldamise alguskuupäevast läbi kõik selle artikli kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktid, võttes arvesse Euroopa finantsaruandluse nõuanderühma (EFRAG) tehnilisi nõuandeid, ja vajaduse korral muudab asjaomast delegeeritud õigusakti, et võtta arvesse asjakohast arengut, sealhulgas seoses rahvusvaheliste standarditega toimunud arengut.

2. Lõikes 1 osutatud kestlikkusaruandluse standardites on sätestatud nõue, et esitatav teave peab olema arusaadav, asjakohane, representatiivne, kontrollitav, võrreldav ja esitatud usaldusväärselt.

Kestlikkusaruandluse standardites, olenevalt nende reguleerimisesemest,

a) määratakse kindlaks teave, mille ettevõtjad peavad avaldama keskkonnategurite kohta, sealhulgas teave järgmise kohta:

- i) kliimamuutuste leevendamine;
- ii) kliimamuutustega kohanemine;
- iii) vee- ja mereressursid;
- iv) ressursside kasutamine ja ringmajandus;
- v) reostus;
- vi) bioloogiline mitmekesisus ja ökosüsteemid;

b) määratakse kindlaks teave, mille ettevõtjad peavad avaldama sotsiaalsete tegurite kohta, sealhulgas järgmise kohta:

- i) võrdsed võimalused kõigile, sealhulgas sooline võrdõiguslikkus ja võrdne tasu võrdse töö eest, koolitus ja oskuste arendamine ning puuetega inimeste tööhõive ja kaasamine;
- ii) töötingimused, sealhulgas kindel ja kohandatav töö, palgad, sotsiaaldialoog, kollektiivläbirääkimised ja töötajate kaasamine, töö- ja eraelu tasakaal ning tervislik, ohutu ja hästi kohandatud töökeskkond;
- iii) inimõiguste, põhivabaduste, demokraatlike põhimõtete austamine ning rahvusvahelises inimõiguste koodeksis ja teistes peamistes inimõigustealastes ÜRO konventsioonides, Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni tööalaste aluspõhimõtete ja põhiõiguste deklaratsioonis, Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni põhikonventsioonides ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas kehtestatud standardite järgimine;

c) määratakse kindlaks teave, mille ettevõtjad peavad avaldama juhtimistegurite kohta, sealhulgas teave järgmise kohta:

- i) ettevõtja haldus-, juht- ja järelevalveorganite roll, sealhulgas seoses kestlikkusküsimustega, ja nende koosseis;
- ii) ärietika ja ettevõtlikultuur, sealhulgas korruptsioonivastane tegevus;
- iii) ettevõtja poliitiline tegevus, sealhulgas lobitöö;
- iv) äripartneritega sisse seatud suhete haldamine ja kvaliteet, sealhulgas maksetavad;
- v) ettevõtja sisekontrolli- ja riskijuhtimissüsteemid, sealhulgas seoses ettevõtja aruandlusprotsessiga.

3. Lõike 1 kohaste delegeeritud õigusaktide vastuvõtmisel võtab komisjon arvesse järgmist:

- a) kestlikkusaruandluse ülemaailmseid standardeid kehtestavate algatuste raames tehtav töö ning looduskapitali arvestuse, vastutustundliku äritegevuse, ettevõtja sotsiaalse vastutuse ning kestliku arengu standardid ja raamistikud;
- b) teave, mida finantsturu osalised vajavad oma määruses (EL) 2019/2088 ja selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktides sätestatud avalikustamiskohustuste täitmiseks;

- c) määruse (EL) 2020/852*⁷ kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides sätestatud kriteeriumid;
- d) võrdlusaluste aruandes ja võrdlusuuringute metoodikas võrdlusaluste haldurite suhtes kohaldatavad avalikustamismõõded ning ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste koostamise miinimumstandardid vastavalt komisjoni delegeeritud määrustele (EL) 2020/1816,*⁸ (EL) 2020/1817*⁹ ja (EL) 2020/1818*¹⁰;
- e) määruse (EL) 575/2013*¹¹ artikli 434a kohaselt vastu võetud rakendusaktides kindlaks määratud avalikustatav teave;
- f) komisjoni soovitus 2013/179/EL*¹²;
- g) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/87/EÜ*¹³;
- h) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1221/2009*¹⁴.

*⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2020. aasta määrus (EL) 2020/852, millega kehtestatakse kestlike investeeringute hõlbustamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2019/2088 (ELT L 198, 22.6.2020, lk 13).

*⁸ Komisjoni 17. juuli 2020. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/1816, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/1011 seoses võrdlusaluse kirjelduses esitatava selgitusega selle kohta, kuidas kajastatakse igas esitatud ja avaldatud võrdlusaluses keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimistegureid (ELT L 406, 3.12.2020, lk 1).

*⁹ Komisjoni 17. juuli 2020. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/1817, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/1011 seoses sellise selgituse miinimumsisuga, kuidas kajastatakse võrdlusaluse metoodikas keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimistegureid (ELT L 406, 3.12.2020, lk 12).

*¹⁰ Komisjoni 17. juuli 2020. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/1818, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/1011 seoses ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste miinimumnõuetega (ELT L 406, 3.12.2020, lk 17).

*¹¹ Komisjoni rakendusmäärus, millega kehtestatakse rakenduslikud tehnilised standardid seoses krediiasutuste ja investeerimisühingute avalikustatava teabega, millele on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 VIII osa II ja III jaotises (C(2021)1595).

*¹² Komisjoni 9. aprilli 2013. aasta soovitus 2013/179/EL toodete ja organisatsioonide olulusringi keskkonnatoime mõõtmise ja teatavakstegemise ühtsete meetodite kasutamise kohta (ELT L 124, 4.5.2013, lk 1).

*¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32).

*¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1221/2009 organisatsioonide vabatahtliku osalemise kohta ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis (EMAS) ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 761/2001 ning komisjoni otsused 2001/681/EÜ ja 2006/193/EÜ (ELT L 342, 22.12.2009, lk 1).

Artikkel 19c

VKEde kestlikkusaruandluse standardid

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 49 vastu delegeeritud õigusaktid, et sätestada kestlikkusaruandluse standardid, mis on proportsionaalsed väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate suutlikkuse ja omadustega. Nendes kestlikkusaruandluse standardites täpsustatakse, millist artiklites 19a ja 29a osutatud teavet peavad esitama artikli 2 punkti 1 alapunktis a osutatud väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad. Standardites võetakse arvesse artikli 19b lõigetes 2 ja 3 sätestatud kriteeriume. Vajaduse korral määratakse standardites kindlaks ka teabe esitamise struktuur.

Komisjon võtab need delegeeritud õigusaktid vastu hiljemalt 31. oktoobriks 2023.

Artikkel 19d

Ühtne elektrooniline aruandlusvorming

1. Ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artiklit 19a, koostavad oma finantsaruanded ja tegevusaruande ühtses elektroonilises aruandlusvormingus vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/815*¹⁵ artiklile 3 ning märgistavad oma kestlikkusaruandluse, sealhulgas määruse (EL) 2020/852 artiklis 8 sätestatud avalikustatava teabe, kooskõlas nimetatud delegeeritud määrusega.

2. Ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artiklit 29a, koostavad oma konsolideeritud finantsaruanded ja konsolideeritud tegevusaruande ühtses elektroonilises aruandlusvormingus vastavalt delegeeritud määruse (EL) 2019/815 artiklile 3 ning märgistavad kestlikkusaruandluse, sealhulgas määruse (EL) 2020/852 artiklis 8 sätestatud avalikustatava teabe.

---

*¹⁵ Komisjoni 17. detsembri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/815, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks ühtne elektrooniline aruandlusvorming (ELT L 143, 29.5.2019, lk 1).“;

5) artikli 20 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt g asendatakse järgmisega:

„g) ettevõtja haldus-, juht- ja järelevalveorganite suhtes kohaldatava mitmekesisuspoliitika kirjeldus seoses soo ja muude aspektidega, nagu vanus või hariduslik ja ametialane taust; mitmekesisuspoliitika eesmärgid, kuidas seda on rakendatud ning selle tulemused aruandeperioodil. Kui sellist poliitikat ei kohaldata, sisaldab aruanne selgitust, miks see nii on.“;

b) lisatakse järgmine lõik:

„Ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artiklit 19a, võivad täita käesoleva artikli esimese lõigu punktides c, f ja g sätestatud kohustust, kui nad lisavad kestlikkusaruandluse osana nendes punktides nõutava teabe.“;

(6) artiklit 23 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 4 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) punktis a osutatud konsolideeritud finantsaruanded ja suurema ettevõtjate ühenduse konsolideeritud tegevusaruande koostab selle ühenduse emaettevõtja vastavalt selle liikmesriigi õigusele, mida kohaldatakse sellele emaettevõtjale, kooskõlas käesoleva direktiiviga, välja arvatud artiklis 29a sätestatud nõuded, või kooskõlas määruse (EÜ) nr 1606/2002 kohaselt vastu võetud rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega;“;

b) lõikes 8 asendatakse punkti b alapunkt i järgmisega:

„i) kooskõlas käesoleva direktiiviga, välja arvatud artiklis 29a sätestatud nõuded;“;

c) lõikes 8 asendatakse punkti b alapunkt iii järgmisega:

„iii) käesoleva direktiiviga kooskõlas koostatud konsolideeritud finantsaruannete ja konsolideeritud tegevusaruannetega võrdväärsetel viisil, välja arvatud artiklis 29a sätestatud nõuded, või“;

(7) artikkel 29a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 29a

Konsolideeritud kestlikkusaruandlus

1. Suure kontserni emaettevõtjad lisavad konsolideeritud tegevusaruandesse teabe, mis on vajalik, et saada ülevaade kontserni mõjust kestlikkusküsimustele, ja teabe, mis on vajalik mõistmaks, kuidas kestlikkusküsimused mõjutavad kontserni arengut, tulemuslikkust ja positsiooni.

2. Lõikes 1 osutatud teave sisaldab eelkõige järgmist:

- a) kontserni ärimudeli ja strateegia lühikirjeldus, sealhulgas
  - i) kontserni ärimudeli ja strateegia vastupidavus kestlikkusküsimustega seotud riskidele;
  - ii) kontserni kestlikkusküsimustest tulenevad võimalused;
  - iii) kuidas kontsern plaanib tagada, et tema ärimudel ja strateegia oleksid kooskõlas üleminekuga kestlikule majandusele ja globaalse soojenemise piiramisega 1,5 °C-ni kooskõlas Pariisi kokkuleppega;
  - iv) kuidas kontserni ärimudelis ja strateegias võetakse arvesse kontserni sidusrühmade huve ja kontserni mõju kestlikkusküsimustele;
  - v) kuidas kontserni strateegiat on rakendatud seoses kestlikkusküsimustega;
- b) kontserni kestlikkusküsimustega seotud eesmärkide kirjeldus ja edusammud, mida kontsern on nende saavutamisel teinud;
- c) haldus-, juht- ja järelevalveorganite kestlikkusküsimustega seotud rolli kirjeldus;
- d) kontserni kestlikkusküsimusi käsitleva poliitika kirjeldus;
- e) järgmine teave:
  - i) seoses kestlikkusküsimustega rakendatud hoolsuskohustuse protsess;
  - ii) kontserni väärtusahelaga, sealhulgas tema enda tegevuse, toodete ja teenuste, ärisuhete ja tarneahelaga seotud peamised tegelikud või võimalikud kahjulikud mõjud;
  - iii) kõik tegelike või võimalike kahjulike mõjude ennetamiseks, leevendamiseks või heastamiseks võetud meetmed ja nende tulemused;
- f) seoses kestlikkusküsimustega kontsernile tekkivate peamiste riskide kirjeldus, sealhulgas põhilised valdkonnad, kus kontsern sõltub nendest teguritest, ja kuidas kontsern neid riske juhib;
- g) punktides a–f osutatud avalikustamise seisukohast olulised näitajad.

Samuti esitavad emaettevõtjad teabe immateriaalsete varade kohta, sealhulgas teabe intellektuaalse, inim-, sotsiaalse ja suhtekapitali kohta.

Emaettevõtjad kirjeldavad protsessi, mida rakendati, et teha kindlaks teave, mille nad on lisanud konsolideeritud tegevusaruandesse kooskõlas selle artikliga.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teave sisaldab tulevikku vaatavat teavet ja teavet varasemate tulemuste kohta ning kvalitatiivset ja kvantitatiivset teavet. Vajaduse korral võetakse selles teabes arvesse lühikest, keskmist ja pikka ajaperspektiivi.

Vajaduse korral sisaldab lõigetes 1 ja 2 osutatud teave andmeid kontserni väärtusahela, sealhulgas kontserni enda tegevuse, toodete ja teenuste, tema ärisuhete ja tarneahela kohta.

Vajaduse korral sisaldab lõigetes 1 ja 2 osutatud teave ka viiteid muule teabele, mis on esitatud konsolideeritud tegevusaruandes käesoleva direktiivi artikli 29 kohaselt, ja konsolideeritud finantsaruannetes esitatud summadele ning lisaselgitusi nende kohta.

Liikmesriigid võivad erandjuhtudel lubada jätta avalikustamata teabe oodatava arengu või läbirääkimisjärgus küsimuste kohta, kui siseriikliku õigusega antud pädevuste piires tegutsevate ja oma arvamuse eest ühiselt vastutavate haldus-, juht- ja järelevalveorganite liikmete põhjendatud arvamuse kohaselt kahjustaks sellise teabe avalikustamine tõsiselt kontserni äripositsiooni, tingimusel et avalikustamata jätmine ei takista õiglase ja tasakaalustatud ülevaate saamist kontserni arengust, tulemustest, positsioonist ja tema tegevuse mõjust.

4. Emaettevõtjad esitavad lõigetes 1–3 osutatud teabe kooskõlas artiklis 19b osutatud kestlikkusaruandluse standarditega.

5. Erandina artikli 29a lõigetest 1–4 võivad emettevõtjad, kes on ühtlasi artikli 2 punkti 1 alapunktis a osutatud väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, esitada teavet kooskõlas artiklis 19c osutatud väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kestlikkusaruandluse standarditega.

6. Loetakse, et emettevõtja, kes täidab lõigetes 1–4 sätestatud nõudeid, täidab artikli 19 lõike 1 kolmandas lõigus, artiklis 19a ja artiklis 29 sätestatud nõudeid.

7. Emaettevõtja, kes on ühtlasi tütarettevõtja, on vabastatud lõigetes 1–4 sätestatud kohustuse täitmisest juhul, kui see vabastatud emettevõtja ja selle tütarettevõtjad on lisatud teise ettevõtja konsolideeritud tegevusaruandesse, mis on koostatud vastavalt artiklile 29 ja käesolevale artiklile. Ka emettevõtja, kes on ühtlasi kolmandas riigis asuva emettevõtja tütarettevõtja, on vabastatud lõigetes 1–4 sätestatud kohustuste täitmisest, kui selline ettevõtja ja selle tütarettevõtjad on lisatud nimetatud emettevõtja konsolideeritud tegevusaruandesse ja kui konsolideeritud tegevusaruanne on koostatud viisil, mida võib kooskõlas direktiivi 2004/109/EÜ artikli 23 lõike 4 punkti i kohaselt vastu võetud asjakohaste rakendusmeetmetega pidada samaväärseks käesoleva direktiivi artiklis 19b osutatud kestlikkusaruandluse standardites nõutud viisiga.

Esimeses lõigus osutatud emettevõtja konsolideeritud tegevusaruanne avaldatakse artikli 30 kohaselt viisil, mis on ette nähtud selle liikmesriigi õiguses, mida kohaldatakse emettevõtja suhtes, kes on vabastatud lõigetes 1–4 sätestatud kohustuste täitmisest.

Liikmesriik, kelle õigust kohaldatakse emettevõtja suhtes, kes on vabastatud lõigetes 1–4 sätestatud kohustuste täitmisest, võib nõuda, et käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud konsolideeritud tegevusaruanne avaldataks tema riigikeeles või rahvusvahelises rahanduses üldiselt kasutatavas keeles ja et vajalik tõlge nendesse keeltesse oleks kinnitatud.

Lõigetes 1–4 sätestatud kohustuste täitmisest vabastatud emaettevõtja konsolideeritud tegevusaruanne sisaldab kogu järgmist teavet:

- a) selle emaettevõtja nimi ja registrijärgne asukoht, kes esitab teavet artikli 29 ja käesoleva artikli kohaselt kontserni tasandil või viisil, mida võib kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ artikli 23 lõike 4 punkti i kohaselt vastu võetud asjakohaste rakendusmeetmetega pidada samaväärseks vastavalt artiklile 19b vastu võetud kestlikkusstandardites nõutud viisiga;
- b) asjaolu, et ettevõtja on vabastatud käesoleva artikli lõigetes 1–4 sätestatud kohustuste täitmisest.“;

(8) artiklit 30 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et ettevõtjad avaldavad mõistliku aja jooksul, kuid mitte hiljem kui 12 kuud pärast bilansipäeva, nõuetekohaselt heakskiidetud aruandeaasta finantsaruanded ja tegevusaruande käesoleva direktiivi artiklis 19d ette nähtud vormingus (kui see on asjakohane) koos käesoleva direktiivi artiklis 34 osutatud vannutatud audiitori või audiitorühingu arvamuste ja aruandega, nagu on sätestatud iga liikmesriigi õiguses kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2017/1132*¹⁶ III peatükiga.“

„Kui artikli 34 lõike 1 punktis aa osutatud arvamuse esitab sõltumatu kindlustandvate teenuste osutaja, avaldatakse see arvamus koos esimeses lõigus osutatud aruannetega.“

Liikmesriigid võivad siiski vabastada ettevõtjad kohustusest avaldada tegevusaruanne, kui taotluse korral on kergesti võimalik hankida kogu sellise aruande või selle osa koopiati hinnaga, mis ei ületa selle halduskulu.“

„Kolmandas lõigus sätestatud erand ei kehti ettevõtjate puhul, kelle suhtes kohaldatakse artikleid 19a ja 29a.“;

---

*¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1132 äriühinguõiguse teatavate aspektide kohta (ELT L 169, 30.6.2017, lk 46).

b) lisatakse lõige 1a:

„1a. Liikmesriigid tagavad, et kestlikkusaruandeid sisaldavad tegevusaruanded, mille on koostanud ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artikleid 19a ja 29a, tehakse viivitamata pärast nende avaldamist kättesaadavaks ka direktiivi 2004/109/EÜ artikli 21 lõikes 2 osutatud asjakohasele ametlikult kindlaksmääratud süsteemile.“

Kui tegevusaruannet koostava ettevõtja suhtes ei kohaldata direktiivi 2004/109/EÜ, peab asjaomane ametlikult kindlaksmääratud süsteem olema üks selle liikmesriigi ametlikult kindlaksmääratud süsteemidest, kus on ettevõtja registrijärgne asukoht.“;

(9) artikli 33 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et ettevõtja haldus-, juht- ja järelevalveorganite liikmed, kes tegutsevad neile liikmesriigi õigusega antud pädevuse piires, vastutavad ühiselt selle tagamise eest, et järgmised dokumendid koostatakse ja avaldatakse kooskõlas

käesoleva direktiivi nõuetega ning asjakohasel juhul kooskõlas määruse (EÜ) nr 1606/2002 kohaselt vastu võetud rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega, delegeeritud määrusega (EL) 2019/815, käesoleva direktiivi artiklis 19b osutatud kestlikkusaruandluse standarditega ja käesoleva direktiivi artikli 19d nõuetega:

a) aruandeaasta finantsaruanded, tegevusaruanne ja ühingujuhtimise aruanne, kui see esitatakse eraldi;

b) konsolideeritud finantsaruanded, konsolideeritud tegevusaruanded ja konsolideeritud ühingujuhtimise aruanne, kui see esitatakse eraldi.“;

(10) artiklit 34 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 teist lõiku muudetakse järgmiselt:

i) punkti a alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) kas tegevusaruanne on koostatud kooskõlas kohaldatavate õiguslike nõuetega, välja arvatud artiklis 19a sätestatud kestlikkusaruandluse nõuded;“;

ii) lisatakse punkt aa:

„aa) esitavad vajaduse korral piiratud kindlustandva töövõtu põhjal arvamuse selle kohta, kas kestlikkusaruandlus vastab käesoleva direktiivi nõuetele, sealhulgas kestlikkusaruandluse vastavus artikli 19b kohaselt vastu võetud aruandlusstandarditele, protsess, mida ettevõtja on rakendanud, et teha kindlaks nende aruandlusstandardite kohaselt esitatav teave, vastavus nõudele märgistada kestlikkusaruandlus artikli 19d kohaselt ning vastavus määruse (EL) 2020/852 artiklis 8 sätestatud aruandlusnõuetele.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid võivad lubada sõltumatul kindlustandvate teenuste osutajal esitada lõike 1 teise lõigu punktis aa osutatud arvamus, tingimusel et tema suhtes kohaldatakse nõudeid, mis on sidusad direktiivi 2006/43/EÜ nõuetega seoses selle direktiivi artikli 2 punkti 1 alapunktis r määratletud kestlikkusaruandluse puhul kindluse andmisega.“;

(11) artiklit 49 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Artikli 1 lõikes 2, artikli 3 lõikes 13, artikli 46 lõikes 2, artiklis 19b ja artiklis 19c osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 1 lõikes 2, artikli 3 lõikes 13, artikli 46 lõikes 2, artiklis 19b ja artiklis 19c osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.“;

b) lisatakse lõige 3a:

„3a. Delegeeritud õigusaktide vastuvõtmisel artiklite 19b ja 19c kohaselt võtab komisjon arvesse EFRAGi tehnilisi nõuandeid, tingimusel et sellised nõuanded on välja töötatud nõuetekohases menetluses, avaliku järelevalve all ja

läbipaistvalt ning arvestades asjaomaste sidusrühmade oskusteadmisi ning neile on lisatud kulude-tulude analüüsid, mille hulgas on kestlikkusküsimustele tehniliste nõuannete avaldatava mõju analüüs.

Enne artiklites 19b ja 19c osutatud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist konsulteerib komisjon EFRAGi antud tehniliste nõuannete üle määruse (EL) 2020/852 artiklis 24 osutatud liikmesriikide kestliku rahanduse eksperdirühmaga.

Komisjon taotleb EFRAGi antud tehniliste nõuannete kohta Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvamust, eelkõige seoses nende vastavusega määrusele (EL) 2019/2088 ja selle delegeeritud õigusaktidele. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab oma arvamuse kahe kuu jooksul alates komisjonilt taotluse saamise kuupäevast.

Seoses EFRAGi antud tehniliste nõuannetega konsulteerib komisjon enne artiklites 19b ja 19c osutatud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist ka Euroopa Pangandusjärelevalvega, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega, Euroopa Keskkonnaametiga, Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametiga, Euroopa Keskpangaga, Euroopa audiitorite järelevalveasutuste komiteega ja määruse (EL) 2020/852 artikli 20 kohaselt loodud kestliku rahanduse platvormiga. Kui mõni neist asutustest otsustab arvamuse esitada, teeb ta seda kahe kuu jooksul alates kuupäevast, millal komisjon temaga konsulteeris.“;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Artikli 1 lõike 2, artikli 3 lõike 13, artikli 46 lõike 2, artikli 19b ja artikli 19c alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Kõnealust ajavahemikku pikendatakse Euroopa Parlamendi või nõukogu taotlusel kahe kuu võrra.“;

(12) artikkel 51 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 51

Karistused

1. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, sätestavad liikmesriigid karistused, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud siseriiklike õigusnormide rikkumise eest, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada selliste karistuste rakendamine. Sätestatud karistused on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Artikleid 19a, 19d ja 29a ülevõtvate siseriiklike sätete rikkumise korral näevad liikmesriigid ette vähemalt järgmised haldusmeetmed ja sanktsioonid:

a) avalik teadaanne, milles on märgitud rikkumise toime pannud füüsiline või juriidiline isik ja rikkumise laad;

b) ettekirjutus, millega nõutakse, et vastutav füüsiline või juriidiline isik lõpetaks rikkumist põhjustava tegevuse ja hoiduks tegevuse kordamisest;

c) rahalised halduskaristused.

3. Liikmesriigid tagavad, et karistuste, halduskaristuste või lõikes 2 osutatud meetmete liigi ja taseme kindlaksmääramisel võetakse arvesse kõiki asjakohaseid asjaolusid, sealhulgas järgmist:

- a) rikkumise raskus ja kestus;
- b) vastutava füüsilise või juriidilise isiku vastutuse ulatus;
- c) vastutava füüsilise või juriidilise isiku rahanduslik usaldusväärsus;
- d) vastutava füüsilise või juriidilise isiku teenitud kasumi või ära hoitud kahjumi suurus, kui sellist kasumit või kahjumit on võimalik kindlaks teha;
- e) kolmandatele isikutele rikkumisega tekitatud kahju, kui seda kahju on võimalik kindlaks teha;
- f) vastutava füüsilise või juriidilise isiku ja pädeva asutuse koostöö tase;
- g) vastutava füüsilise või juriidilise isiku varasemad rikkumised.“

Artikkel 2 *Direktiivi 2004/109/EÜ muutmine*

Direktiivi 2004/109/EÜ muudetakse järgmiselt:

(1) artikli 2 lõikesse 1 lisatakse punkt r:

„r) „kestlikkusaruandlus“ on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL*¹⁸ artikli 2 punktis 18 määratletud kestlikkusaruandlus.“;

---

*¹⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

(2) artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) emitendi tegevuse eest vastutavate isikute, kelle nimi ja tegevusala tuleb selgelt ära märkida, kinnitustest, et nende parima teadmise kohaselt annavad vastavalt kehtivatele raamatupidamisstandarditele koostatud finantsaruanded õige ja õiglase ülevaate emitendi ja konsolideerimisse kaasatud ettevõtjate kui terviku varadest, kohustustest, finantsseisundist ja kasumist või kahjumist ning tegevusaruanne annab õiglase ülevaate emitendi ja konsolideerimisse kaasatud ettevõtjate kui terviku äritegevuse arengust ja tulemusest ning seisundist, koos peamiste riskide ja kahtluste kirjeldusega, ning vajaduse korral kinnitusest, et see on koostatud direktiivi 2013/34/EL artiklis 19b osutatud kestlikkusaruandluse standardite kohaselt.“;

b) lõiked 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„4. Finantsaruandeid auditeeritakse kooskõlas direktiivi 2013/34/EL artikliga 34 ja direktiivi 2006/43/EÜ artikliga 28.

Auditi aruanne, millele on alla kirjutanud isik või isikud, kes vastutavad direktiivi 2013/34/EL artikli 34 lõigetes 1 ja 2 sätestatud töö tegemise eest, avalikustatakse täies mahus koos aruandeaasta finantsaruandega.

5. Tegevusaruanne koostatakse direktiivi 2013/34/EL artiklite 19, 19a, 19d lõike 1 ja artikli 20 kohaselt, kui neid koostavad nimetatud sätetes osutatud ettevõtjad.

Kui emitent on kohustatud koostama konsolideeritud finantsaruandeid, koostatakse konsolideeritud tegevusaruanne direktiivi 2013/34/EL artikli 19d lõike 2, artikli 29 ja artikli 29a kohaselt, kui neid koostavad nimetatud sätetes osutatud ettevõtjad.“;

- (3) artikli 23 lõikes 4 asendatakse kolmas ja neljas lõik järgmisega:

„Komisjon võtab vastavalt artikli 27 lõikes 2 sätestatud menetlusele ja artikli 30 lõikes 3 sätestatud tingimustel vastu vajalikud otsused nende raamatupidamisstandardite samaväärsuse ja direktiivi 2013/34/EL artiklis 19b osutatud kestlikkusaruandluse standardite samaväärsuse kohta, mida kasutavad kolmandate riikide emitendid. Kui komisjon jõuab järeldusele, et kolmanda riigi raamatupidamisstandardid või kestlikkusaruandluse standardid ei ole samaväärsed, võib ta asjaomasel emitendil lubada asjakohase üleminekuperioodi jooksul selliseid raamatupidamisstandardeid edasi kasutada.

Kolmanda lõiguga seoses võtab komisjon artikli 27 lõigete 2a, 2b ja 2c kohaselt ning artiklites 27a ja 27b sätestatud tingimustel vastu võetud delegeeritud õigusaktidega meetmeid, mille eesmärk on kehtestada üldised samaväärsuse kriteeriumid rohkem kui ühe riigi emitente puudutavate raamatupidamisstandardite ja kestlikkusstandardite kohta.“;

- (4) lisatakse artikkel 28d:

„Artikkel 28d

ESMA suunised

Pärast konsulteerimist Euroopa Keskkonnaameti ja Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametiga avaldab ESMA määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 16 kohaselt suunised kestlikkusaruandluse järelevalve kohta, mida teevad liikmesriikide pädevad asutused.“

Artikkel 3

Direktiivi 2006/43/EÜ muutmine

Direktiivi 2006/43/EÜ muudetakse järgmiselt:

- (1) artikkel 1 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

Reguleerimise

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse eeskirjad, mis käsitlevad raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit ning aruandeaasta ja konsolideeritud kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmist, kui seda viib ellu vannutatud audiitor või audiitorühing, kes teeb ka finantsaruannete kohustuslikku auditit.“;

- (2) artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

- a) punktid 2 ja 3 asendatakse järgmistega:

„2. „vannutatud audiitor“ – füüsiline isik, keda liikmesriigi pädevad asutused tunnustavad vastavalt käesolevale direktiivile kohustuslike auditite ja kestlikkusaruandluse kindlustandva töövõtu elluvijjana;

3. „audiitorühing“ – mis tahes õigusliku vormiga juriidiline isik või mõni muu üksus, mida liikmesriigi pädevad asutused tunnustavad vastavalt käesolevale direktiivile kohustuslike auditite ja kestlikkusaruandluse kindlustandva töövõtu elluvijjana;“;

b) lisatakse punktid 21 ja 22:

„21) „kestlikkusaruandlus“ – direktiivi 2013/34/EL artikli 2 punktis 18 määratletud kestlikkusaruandlus;

22) „kestlikkusaruandluse kindlus“ – vannutatud audiitori või audiitorühingu direktiivi 2013/34/EL artikli 34 lõike 1 teise lõigu punktis aa ja artikli 34 lõike 2 kohaselt esitatud arvamus.“;

(3) artiklid 6 ja 7 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

Haridusalane kvalifikatsioon

Ilma et see piiraks artikli 11 kohaldamist, võidakse füüsilist isikut tunnustada kohustusliku auditi ja kestlikkusaruandluse kindlustandva töövõtu elluvijjana üksnes siis, kui ta on saavutanud ülikooli astuja või muu samaväärse taseme, seejärel läbinud teoreetilise õppe, praktilise koolituse ning sooritanud ülikooli lõpueksami või muul samaväärsel tasemel kutsealase pädevuse eksami, mille asjaomane liikmesriik on korraldanud või mida ta tunnustab.

Artiklis 32 osutatud pädevad asutused teevad omavahel koostööd, et saavutada käesolevas artiklis sätestatud nõuete ühtlustamine. Sellise koostöö puhul võtavad pädevad asutused arvesse auditeerimise ja audiitori kutseala arengut ning eelkõige lähenemist, mis selle kutseala puhul on juba toimunud. Nad teevad koostööd Euroopa audiitorite järelevalveasutuste komiteega (CEAOB) ja määruse (EL) nr 537/2014 artiklis 20 osutatud pädevate asutustega, kui selline lähenemine on seotud avaliku huvi üksuste kohustusliku auditi ja kestlikkusaruandlusega kindlusega.

Artikkel 7

Kutsealase pädevuse eksam

Artiklis 6 osutatud kutsealase pädevuse eksam tagab vajalikul tasemel teoreetilised teadmised ainetes, mis on olulised kohustusliku auditi tegemiseks ja kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmiseks, ning suutlikkuse neid teadmisi praktikas rakendada. Vähemalt osa sellest eksamist peab olema kirjalik.“;

(4) artikli 8 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse punkt bb:

„bb) aruandeaasta ja konsolideeritud kestlikkusaruandluse koostamisega seotud õiguslikud nõuded ja standardid;“;

b) lisatakse punkt cc:

„cc) kestlikkusaruandluse standardid;“;

c) lisatakse punkt dd:

- „dd) kestlikkusanalüüs;“;
- d) lisatakse punkt ff:
„ff) kestlikkusküsimustega seotud hoolsuskohustuse protsessid;“;
- e) lisatakse punkt ii:
„ii) artiklis 26a osutatud kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise standardid;“;
- f) punkt h asendatakse järgmisega:
„h) kohustusliku auditi, kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisega ja vannutatud audiitoritega seotud õiguslikud nõuded ja kutsestandardid;“;
- (5) artikli 10 lõige 1 asendatakse järgmisega:
„1. Selleks et tagada teoreetiliste teadmiste praktikas rakendamise oskus, mille kontrollimist eksam sisaldab, peab koolitav isik läbima vähemalt kolmeaastase praktilise koolituse, mis muu hulgas hõlmab aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete või samalaadsete finantsaruannete auditeerimist ning aruandeaasta ja konsolideeritud kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmist. Vähemalt kaks kolmandikku sellest praktilisest koolitusest tuleb läbida ükskõik millises liikmesriigis tunnustatud vannutatud audiitori või audiitorühingu juures.“;
- (6) artikli 11 punkt a asendatakse järgmisega:
„a) et ta on 15 aastat tegelenud kutsealaga, mis on võimaldanud tal omandada küllaldased teadmised rahanduse, õiguse, raamatupidamise ja kestlikkusaruandluse valdkonnas, ning et ta on sooritanud artiklis 7 osutatud kutsealase pädevuse eksami või“;
- (7) artikli 14 lõike 2 kolmas lõik asendatakse järgmisega:
„Sobivustest tehakse ühes neist keeltest, mis on lubatud asjaomases vastuvõtvas liikmesriigis kehtivate keelenõuete järgi. Sobivustestiga kontrollitakse vannutatud audiitori teadmisi asjaomase vastuvõtva liikmesriigi õigusnormide kohta üksnes sellisel määral, mis on vajalik kohustusliku auditi ja kestlikkusaruandluse kindlustandva töövõtu jaoks.“;
- (8) lisatakse artikkel 14a:

„Artikkel 14a

Enne 1. jaanuari 2023 tegevusloa või tunnustuse saanud vannutatud audiitorid

Liikmesriigid tagavad, et vannutatud audiitorite suhtes, kes on saanud tegevusloa või tunnustuse kohustusliku auditi tegemiseks enne 1. jaanuari 2023, ei kohaldata käesoleva direktiivi artiklites 6, 7, 10, 11 ja 14 sätestatud nõudeid.

Liikmesriigid tagavad, et enne 1. jaanuari 2023 tegevusloa saanud vannutatud audiitorid omandavad vajalikud teadmised kestlikkusaruandluse ja kestlikkusaruandluse kindluse kohta artiklis 13 sätestatud jätkuõppe nõude kaudu.“;

- (9) artiklit 24b muudetakse järgmiselt:
- a) lõige 1 asendatakse järgmisega:
„1. Liikmesriigid tagavad, et kui kohustusliku auditi teeb ja kestlikkusaruandlusega seoses kindluse annab audiitorühing, määrab see

audiitorühing vähemalt ühe võtmetähtsusega auditeerimispartneri. Audiitorühing varustab võtmetähtsusega auditeerimispartneri(d) nende ülesannete korrektseks täitmiseks piisavate ressursidega ja personaliga, kellel on vajalikud pädevused ja võimekus.

Ametisse määratava(te) võtmetähtsusega auditeerimispartneri(te) valimisel lähtub audiitorühing peamiselt auditi kvaliteedi tagamise, sõltumatuse ning pädevuse kriteeriumidest. Võtmetähtsusega auditeerimispartneri(d) kaasatakse kohustusliku auditi tegemisse ja kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise.“;

b) lisatakse lõige 2a:

„2a. Kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisel pühendab vannutatud audiitor töövõtule piisavalt aega ning tagab piisavad ressursid oma ülesannete korrektseks täitmiseks.“;

c) lõike 4 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) igal majandusaastal kohustusliku auditi ja kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise eest võetud tasud ning muude teenuste eest võetud tasud.“;

d) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Vannutatud audiitor või audiitorühing koostab iga kohustusliku auditi kohta audititoimiku. Vajaduse korral sisaldab audititoimik teavet ka kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise kohta.“;

(10) artikkel 25 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 25

Auditi tasud

Liikmesriigid tagavad asjakohaste eeskirjade olemasolu, mille kohaselt tasud kohustusliku auditi ja kestlikkusaruandluse seoses kindluse andmise eest

a) ei ole seotud ega tingitud lisateenuste pakkumisest auditeeritavale üksusele;

b) ei põhine mis tahes tingimuslikkusel.“;

(11) lisatakse järgmine artikkel 25b:

„Artikkel 25b

Kutse-eesitika, sõltumatus, objektiivsus, konfidentsiaalsus ja ametisaladus seoses kestlikkusaruandluse kindlusega

Artiklites 21–24a finantsaruannete kohustusliku auditi kohta sätestatud nõudeid kohaldatakse kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise suhtes.“;

(12) lisatakse artikkel 26a:

„Artikkel 26a

Kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise standardid

1. Liikmesriigid nõuavad vannutatud audiitoritelt ja audiitorühingutelt kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmist kooskõlas kindluse andmise standarditega, mille komisjon on vastu võtnud lõike 2 kohaselt.

Liikmesriigid kohaldavad riiklikke kindluse andmise standardeid, menetlusi või nõudeid seni, kuni komisjon ei ole võtnud vastu sama valdkonda hõlmavat kindluse andmise standardit.

Liikmesriigid edastavad teabe kindluse andmise menetluste või nõuete kohta komisjonile vähemalt kolm kuud enne nende jõustumist.

2. Komisjonil on õigus võtta artikli 48a kohaselt delegeeritud õigusaktidega vastu lõikes 1 osutatud kindluse andmise standardid, et määrata kindlaks menetlused, mida audiitor peab kestlikkusaruandluse kindluse kohta järelduste tegemiseks rakendama, sealhulgas töövõtu planeerimine, riskide arvestamine ja riskidele reageerimine ning auditiaruandes esitatavate järelduste liik.

Komisjon võib kindluse andmise standardid vastu võtta ainult siis, kui need

a) on välja töötatud nõuetekohase menetluse käigus avaliku järelevalve ja läbipaistvuse tingimustes;

b) aitavad saavutada aruandeaasta või konsolideeritud kestlikkusaruandluse usaldusväärsuse ja kvaliteedi kõrget taset;

c) edendavad liidus üldist heaolu.“

3. Kui komisjon võtab vastu põhjendatud kindluse standardid, peab direktiivi 2013/34/EL artikli 34 lõike 1 teise lõigu punktis aa osutatud arvamus põhinema põhjendatud kindlustandval töövõtul.“;

(13) lisatakse artikkel 27a:

„Artikkel 27a

Konsolideeritud kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmine

Artiklis 27 konsolideeritud finantsaruannete auditi kohta sätestatud nõudeid kohaldatakse *mutatis mutandis* konsolideeritud kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise suhtes.“;

(14) artiklit 28 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Vannutatud audiitorid või audiitorühingud esitavad kohustusliku auditi ja vajaduse korral ka kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise tulemused auditiaruandes. Aruanne koostatakse vastavalt artiklis 26 osutatud liidu või asjaomase liikmesriigi vastuvõetud auditistandardite nõuetele ja artiklis 26a osutatud komisjoni või asjaomase liikmesriigi vastuvõetud kindluse andmise standardi nõuetele.“;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) lisatakse punkt aa:

„aa) märges selle kohta, kas tegemist on aruandeaasta või konsolideeritud kestlikkusaruandlusega, ning kuupäev ja hõlmatud periood; märges selle kohta, millist kestlikkusaruandluse raamistikku aruande koostamisel kohaldati;“;

ii) lisatakse järgmine punkt bb:

„bb) kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise ulatuse kirjeldus, milles nimetatakse vähemalt kindluse andmise standardid, mille kohaselt kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmine ellu viidi;“;

- c) lõike 2 punkt e asendatakse järgmisega:
 „e) asjakohasel juhul arvamused ja aruanne, mis põhinevad auditi käigus tehtud töö, millele on osutatud direktiivi 2013/34/EL artikli 34 lõike 1 teises lõigus;“;
- d) lõikesse 3 lisatakse järgmine lõik:
 „Esimeses lõigus kohustusliku auditi kohta sätestatud nõudeid kohaldatakse kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise suhtes.“;
- e) lõike 4 esimene lõik asendatakse järgmisega:
 „Vannutatud audiitor allkirjastab ja kuupäevastab auditiaruande. Kui kohustusliku auditi ja asjakohasel juhul kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise viib ellu audiitorühing, siis allkirjastab auditiaruande vähemalt vannutatud audiitor, kes kohustuslikku auditit ja kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmist audiitorühingu nimel ellu viis. Kui samaaegselt on kaasatud mitu vannutatud audiitorit või audiitorühingut, kirjutavad auditiaruandele alla kõik vannutatud audiitorid või vähemalt vannutatud audiitorid, kes viivad ellu kohustuslikku auditit ja kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmist iga audiitorühingu nimel. Erandjuhtudel võivad liikmesriigid ette näha, et selliseid allkirju ei pea avalikustama, kui selline avalikustamine võib otseselt ja oluliselt ohustada mis tahes isiku isiklikku julgeolekut.“;
- f) lõige 5 asendatakse järgmisega:
 „5. Vannutatud audiitori või audiitorühingu aruanne konsolideeritud finantsaruannete ja asjakohasel juhul konsolideeritud kestlikkusaruandluse kohta peab vastama lõigetes 1–4 sätestatud nõuetele. Tegevusaruande ja finantsaruannete kooskõla hindamisel vastavalt lõike 2 punktile e võtab vannutatud audiitor või audiitorühing arvesse konsolideeritud finantsaruandeid ja konsolideeritud tegevusaruannet. Kui emaettevõtja aruandeaasta finantsaruanne on lisatud konsolideeritud finantsaruandele, võib käesoleva artikliga nõutavad vannutatud audiitorite või audiitorühingute aruanded ühendada.“;

(15) artiklit 29 muudetakse järgmiselt:

- a) lõike 1 punkt d asendatakse järgmisega:
 „d) kvaliteeditagamise ülevaatus tegevatel isikutel peab olema asjakohane kutsealane haridus ning kogemus kohustusliku auditi ja finantsaruandluse ning kestlikkusaruandluse kindluse alal, samuti erikoolitus kvaliteeditagamise ülevaatus valdkonnas;“;
- b) punkti 1 alapunkt h asendatakse järgmisega:
 „h) kvaliteeditagamise ülevaatused toimuvad riskianalüüsi alusel ning artikli 2 punkti 1 alapunktis a määratletud kohustuslikke auditeid ja asjakohasel juhul kestlikkusaruandlusega seoses kindlust andvate vannutatud audiitorite ja audiitorühingute puhul vähemalt iga kuue aasta tagant;“;
- c) lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:
 „a) ülevaatajatel on asjakohane erialane haridus ja kogemus kohustusliku auditi ja finantsaruandluse ning kestlikkusaruandluse kindluse ja kestlikkusaruandluse valdkonnas ning lisaks sellele on nad läbinud erikoolituse kvaliteeditagamise ülevaatus alal;“;

- (16) lisatakse artikkel 30g:

„Artikkel 30g

Uurimised ja karistused seoses kestlikkusaruandluse kindlusega

Artiklites 30–30f finantsaruannete kohustusliku auditi kohta sätestatud nõudeid kohaldatakse kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise suhtes.“;

- (17) lisatakse artikkel 36a:

„Artikkel 36a

Avalik järelevalve ja regulatiivne korraldus liikmesriikide vahel seoses kestlikkusaruandluse kindlusega

Artiklites 32, 33, 34 ja 36 finantsaruannete kohustusliku auditi kohta sätestatud nõudeid kohaldatakse *mutatis mutandis* kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise suhtes.“;

- (18) lisatakse artikkel 38a:

„Artikkel 38a

Ametisse nimetamine ja tagasikutsumine seoses kestlikkusaruandluse kindlusega

Artiklites 37 ja 38 finantsaruannete kohustusliku auditi kohta sätestatud nõudeid kohaldatakse kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise suhtes.“;

- (19) artikli 39 lõike 6 punktid a–e asendatakse järgmisega:

„a) teavitama auditeeritava üksuse haldus- või järelevalveorganit kohustusliku auditi tulemustest ja kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise tulemustest ning selgitama, kuidas kohustuslik audit ja kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmine aitasid kaasa finantsaruandluse ja kestlikkusaruandluse terviklikkusele ja milline oli auditikomitee roll selles protsessis;

b) jälgima finantsaruandluse ja kestlikkusaruandluse protsessi, sealhulgas artiklis 19d osutatud digitaalse aruandluse protsessi, ja protsessi, mida ettevõtja rakendab, et teha kindlaks direktiivi 2013/34/EL artikli 19b alusel vastu võetud standardite kohaselt esitatav teave, ning esitama selle terviklikkuse tagamiseks soovitusi või ettepanekuid;

c) jälgima ettevõtja sisemise kvaliteedikontrolli ja riskijuhtimissüsteemide ning vajaduse korral siseauditi tõhusust seoses auditeeritava üksuse finantsaruandluse ja kestlikkusaruandlusega, sealhulgas tema artiklis 19d osutatud digitaalse aruandlusega, rikkumata tema sõltumatust;

d) jälgima aruandeaasta ja konsolideeritud finantsaruannete kohustuslikku auditit ning aruandeaasta ja konsolideeritud kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmist, eriti selle tulemusi, võttes arvesse pädeva asutuse kõiki leide ja järeldusi vastavalt määruse (EL) nr 537/2014 artikli 26 lõikele 6;

e) kontrollima ja jälgima vannutatud audiitorite või audiitorühingute sõltumatust vastavalt käesoleva direktiivi artiklitele 22, 22a, 22b, 24a, 24b ja 25b ning määruse (EL) nr 537/2014 artiklile 6 ja eelkõige auditeeritavale üksusele vastavalt kõnealuse määruse artiklile 5 muude kui auditeerimisteenuste osutamise asjakohasust;“;

- (20) artiklit 45 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigi pädevad asutused registreerivad artiklite 15, 16 ja 17 kohaselt kõik kolmanda riigi audiitorid ja auditeerivad üksused, kui need kolmanda riigi audiitorid või auditeeritavad üksused esitavad auditiaruande väljaspool liitu registreeritud sellise ettevõtja aruandeaasta finantsaruannete või konsolideeritud finantsaruannete ning asjakohasel juhul aruandeaasta või konsolideeritud kestlikkusaruandluse kohta, kelle vabalt võõrandatavad väärtpaberid on võetud kauplemisele asjaomase liikmesriigi reguleeritud turul direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti 14 tähenduses, välja arvatud juhul, kui ettevõtja emiteerib üksnes selliseid lunastamata võlaväärtpabereid, mis vastavad ühele järgmistest tingimustest:

a) need väärtpaberid on võetud kauplemisele liikmesriigi reguleeritud turul Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ*¹⁹ artikli 2 lõike 1 punkti c tähenduses enne 31. detsembrist 2010 ja nendest igäihe nimiväärtus on emiteerimise kuupäeval vähemalt 50 000 eurot või muus vääringus nomineeritud võlaväärtpaberite puhul on emiteerimise kuupäeval võrdne vähemalt 50 000 euroga;

b) need väärtpaberid on võetud kauplemisele liikmesriigi reguleeritud turul direktiivi 2004/109/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti c tähenduses pärast 31. detsembrist 2010 ja nendest igäihe nimiväärtus on emiteerimise kuupäeval vähemalt 100 000 eurot või muus vääringus nomineeritud võlaväärtpaberite puhul on emiteerimise kuupäeval võrdne vähemalt 100 000 euroga.“;

b) lõikesse 5 lisatakse punkt dd:

„dd) lõikes 1 osutatud aruandeaasta või konsolideeritud kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmine toimub kooskõlas artiklis 26a osutatud kindluse andmise standarditega, samuti artiklites 22, 22b, 25 ja 25b kindlaks määratud nõuetega;“;

c) lõige 5a asendatakse järgmisega:

„5a. Liikmesriik võib registreerida kolmanda riigi audiitori ainult juhul, kui ta vastab lõike 5 punktides c, d, dd ja e sätestatud nõuetele.

---

*¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiiv 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ning millega muudetakse direktiivi 2001/34/EÜ (ELT L 390, 31.12.2004, lk 38).“;

(21) artiklit 48a muudetakse järgmiselt:

a) lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„Artikli 26a lõikes 2 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 26 lõikes 3, artikli 26a lõikes 2, artikli 45 lõikes 6, artikli 46 lõikes 2 ja artikli 47 lõikes 3 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud

hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.“;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Delegeeritud õigusakt, mis on vastu võetud kooskõlas artikli 26 lõikega 3, artikli 26a lõikega 2, artikli 45 lõikega 6, artikli 46 lõikega 2 ja artikli 47 lõikega 3, jõustub ainult juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid nelja kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud ajavahemiku lõppemist komisjonile teatanud, et nad ei kavatsenud vastuväiteid esitada. Seda ajavahemikku pikendatakse Euroopa Parlamendi või nõukogu taotluse korral kahe kuu võrra.“

Artikkel 4

Määruse (EL) nr 537/2014 muutmine

Määrust (EL) nr 537/2014 muudetakse järgmiselt:

(22) artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Avaliku huvi üksuse kohustuslikku auditit tegev ja asjakohasel juhul kestlikkusaruandlusega seoses kindlust andev vannutatud audiitor või audiitorühing ega ükski võrgustiku liige, millesse vannutatud audiitor või audiitorühing kuulub, ei osuta auditeeritavale üksusele, tema ematettevõtjale ega tema kontrollitavatele ettevõtjatele liidus otseselt ega kaudselt ühtegi keelatud auditivälist teenust

a) alates auditeeritud perioodi algusest kuni auditi aruande üleandmiseni ning

b) punktis a osutatud perioodile vahetult eelneval majandusaastal seoses teise lõigu punktis e loetletud teenustega.“;

ii) teisele lõigule lisatakse punkt l:

„l) nõustamisteenused kestlikkusaruandluse ettevalmistamiseks, kui vannutatud audiitor või audiitorühing annab kindlust seoses kestlikkusaruandlusega.“;

b) lisatakse lõige 6:

„6. Vajaduse korral kohaldatakse finantsaruannete kohustuslikule auditile osutavaid lõikeid 4 ja 5 kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmise suhtes.“;

(23) artikli 14 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) tulu auditivälistest teenustest, millele ei ole osutatud artikli 5 lõikes 1, mis on nõutud liidu või siseriiklike õigusaktidega, märkides ära tulu, mis on saadud kestlikkusaruandlusega seoses kindluse andmisest, ja,“.

Artikkel 5
Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi artiklite 1–3 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 1. detsembriks 2022. Nad teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid näevad ette, et esimeses lõigus osutatud sätteid kohaldatakse 1. jaanuaril 2023 või hiljem algavate majandusaastate suhtes.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste õigus- ja haldusnormide teksti.

Artikkel 6
Artikli 4 kohaldamise alguskuupäev

Käesoleva direktiivi artiklit 4 kohaldatakse 1. jaanuaril 2023 või hiljem algavate majandusaastate suhtes.

Artikkel 7
Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

.

Artikkel 8
Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele. Artikkel 4 on aga tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja